vì.

vì̱ pr.

vos̱ ack.

dai slepor ká̱lt

fra vó̱s̱.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

vi.

vi̱ pr.
voʂ̱ ack.

de vora snàḻa̰
tt voʂ̱.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

vi
pron.

vi, obj. våss.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

vi
pron.

vij

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorff 1878 Exc.

vi.

vi̱ pr.

vos̱ ack.

han læ̀ṟda vos̱ o lksé̱ra.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

~~vos.~~ vi

obj. vos̠.

han frò̠u̯ngte vos̠ ó̠d.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

vi
pron.

vi̠ ; svagtr. vḭ

obj. form. vos̠

hé̠r kama. vḭ. hí̠d.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

vi
forts.

já̲ ska‿sí̲‿vos̲ (vanligt uttryck för att ge eftertryck åt det man sagt).

já̲ ska sí̲‿vos̲ da‿ḛ‿
n̥ta so‿gót̲, jag skall säga
det är inte så gott. ja̰‿ha̰‿
glúmt‿ed, ska‿ja̰‿sí̲‿vos̲.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

vi

vi̠ ; svagtr. vḭ . vi ;
obj.-form vos̠

dí nø̠̀mda . vḭ àlbu .

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

vi
pron.

vi

obj.-form vos

den som va fòra vós (bodde på platsen innan vi flyttade dit). K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

+ vi

s.

wī, n., w$\overset{1}{i}$jed, pl. lika, w$\overset{1}{i}$jen, hög̃t skri. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

vi

obj. våss

s. 211

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads **hd**

M. Hörlén **1914** Exc.

vi.

vi̱ pr.

vo̱s ack.

vi ji̱ŋa o hò̱ulda

vo̱s i háṉor.

ajø má̱ vo̱s.

Nr 8914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

vi ; trsv. vḭ, vi   vi / pron.

obj.-form vos

han‿ tʒánor vós.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

vi

vi̲ ; svagtryck vḭ , vi ;

obj.-form vos̲ ; svagtryck vos

de va̰ jω̰ fru_pǽ̲rsen, dær
tωg vos áw (som fotograferade
oss)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

vi ,

vi pr.

vos ack.

vi sku jùta vos ,

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

vi

vi̠ ; svagtr. vĩ̠, vi ;

gen. saknas;

obj. form vos̠ ;

lo̮ vos̠ dá̠ fa̠ sé̠tad! (gatubelysningen)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

vi;

vi̠ pr.

vos̠ ack.

han slǻ̠ vos̠ pu

ø̠̀ranan;

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

vi.

vi̱ pr.

vos̱ ack.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

vi

vos̲ (obj. f. pl.)

'oss'

„sa sàt̲a han̲ vos̲ gà̲tor
fò̲ra te jà̲da ...“

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd 3086

Per Larsson 1897. Exc.

vì

vi̲ ; svagtr. vḭ, vi

obj. form. vos̲

han. kom ‿ o. bù̲da ‿ vos̲

M. f. 75 Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

vi pron.

vȯss (obj. f.)

'oss'

"hos voss"

'(komma) hos oss'

4846:1

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads hd
Birgitta Kraft 1946. Exc.

vḭ‿bejíŋa‿vos̱,

vi klarade oss undan helskinnade.

vi
pron.
forts.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

× via
vb.

vìa, =, -̀ad

Pres. sg. -̀ar

gråta högljutt

han vìa o. gól.

M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

ˣvi̱a v.

vì̱/a, = ̀-ad

skrika högt

han vì̱a o skré̱dʒ

Mf 95

Nr10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

×via vb

v$\overset{2}{\underline{\text{i}}}$a v$\overset{2}{\underline{\text{i}}}$a v$\overset{2}{\underline{\text{i}}}$ad

pipa, skrika

D$\underline{\text{æ}}$r bl$\overset{2}{\underline{\text{e}}}$stes a fl$\overset{2}{\underline{\text{ø}}}$jtas
a v$\overset{2}{\underline{\text{i}}}$as

№ 312. **INGELSTAD**

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

* via

vì̱|a, =, -̀ad

skrika, jä̆msa sej hö̆gljutt

dá̱ vi̱a‿dḛ o skre̱dʒ;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

× via

^{2}wija ; ^{2}wijar, ^{2}wija, ^{2}wijad, part. endast i n. ^{2}wijad, imperat. ^{2}wija ; skrika högljudt. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

wi^{2}ja; wi^{2}jar, wi^{2}ja, wi^{2}jad + via
part. n. wi^{2}jad; imperat. wi^{2}ja; skrika.

hum̲ wi^{2}ja sam̲ e̲n grẹs.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305 J.

ˣvi a.

vìa̰, -̀a̰r, -̀a̰ pl.

-̀a̰, -̀a̰d.

skrika gällt ol. häftigt.

ha stou du o
vìar for.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

via.

vì̠a̰, -̀a̰r, -̀a̰ pl.

-̀a̰, -̀a̰d.

skrika gällt el. häftigt.

de va fà̠rlet va hom vìa̰r.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

+via

vì̠a, -̀ar, -̀a pl,
-̀a, -̀ad.

skrika gällt el. häftigt.

glýe̠tan vì̠ar.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

× via;

vì̠a, ̀-ar, ̀-a, ̀-ad v.

skrika;

han vì̠ar o skrí̠gʒor.

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

+ via,

vì̠a, -̀ar, -̀a, -̀ad;

skrika;

hu̯m̠ vì̠a o skré̠gz;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

⁺vri·a.

vrìa, -̀ar, -̀a pl,
-̀a, -̀ad v.

skri·ka.
hyəm vrìar o
skríǧzar.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

ˣvìa

vb.

vìa, =

l. vìja

gråta högljutt

de ~ vìja o ~ skrìja

M. f. 75 -

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

vìa gråta högt, skrika + via

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211

+via.

vi̯a, -̀av, -̀a pl., -̀a, -̀ad v.

skrika.

han vi̯a o skrégʒ.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

1) Viarpastället

vì̲arpastál̲ad

om en viss gård, som låg i byn Viarp, Simris sn, Järrestads hd, Krist. l. Ej ngt nom. propr. M. 4. 94. (För att

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

2) Viarpastället

skilja gården från en annan gård med samma ägare, belägen i Ö. Tommarp).

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

vicka s.

v$\overset{2}{\text{i}}$tʂ·a, -u, v$\overset{2}{\text{i}}$tʂor, -na. s.

'vicka'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

× vickeblåndning
sb.

vìtʒablö̀niŋ

blandning av vicker och vårsåd

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

vicker

vìtʒor, -̀-orna (pl.)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

vicker

vìtʒor

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

vickor s. pl.

vìtʒor

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

)

vid
prep. adv.

han ‿ làd̲as ‿ vǽ̲.
Han leddes vid (hade det tråkigt). M.- f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

1. vid
prep. adv.

va l. væ

tát vá strax intill /
blø̰. vǽ vidgå, erkänna.
K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

2. vid
adj.

vi

kompar. vìara

da‿bytz‿vìara (om ett slags bomslinne). A. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

vid adj.

vi̠, vi̠t; vì̠a

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1970

1)

vid
prep. adv.

ve trycksv.

ùdanóm ónsloza ve
trànas‿té. Utan för Ons-
lunda åt Tranås till. / ve ta-
M. f. 94. / féla. / dœr e ì̥ta‿
nœd o jora ve dén (göra åt den).

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

vid
prep. adv.

2) dí kan han lèsa va dán (under dagen i st. f. om kvållen). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

)

Åv. væ

vid
prep. adv.

da hæjor vǽ. M. ʃ.94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

vid

ve (trycksv.) prep. adv.

ude‿ve‿lanskråna

i trakten av Landskrona.

M. f. 79,

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

vœ̲ (starktr.)   vìd
prep., adv.

vɑ (svagtr.)
nè̲rɑ-vœ̲, nertill.
tè̲ta̲ vɑ vá̲rt gã̲l,
tāu intìl vå̊r āgogrāns.
de‿nørda‿ vœ̲́ hort.
dĩ́ vɑ̀njar‿ja̲ vœ̲, det vām-
jès jàg vìd.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

vid l

prep.

vh l. væ̱

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

vid 1

ve l. væ̲

prep. o adv.

klos̲ ve nāra intill;

nè̲ra vǽ̲

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937

vid
prep.
adv.

va̲; svagtr. vh

sèt̲a va̲, tāū bred-vid.

M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

vid
prep.

va (trycksv.)

va. sìa̲n om̲, vid sidan om (av)

M. J. 58.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

vid
prep.,
adv.

ve

dær‿va‿ȯ̀nte o‿jora‿
véd det fanns intet att göra
åt saken

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

vìd

prep.

ve (trycksv.)

ve‿ vìsa tifála vid
vissa tillfällen

M. f. 75

Ullstorp

Nr 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

vìd

prep.

va (trycksv.)

tàt̲a va ʒʒòrʒʒan tau
bredvid kyrkan

N. f. 75
Ullstorp.

Nr 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

vid
prep.

va̱ (ej i svagtryck)

va
va + enklitiskt -d ('det') > va̱d, va̰d
i vissa fall;

so̱dant há ‿ vr̰ va ‿ va̱r bro̱n;
hæ̱r hi̱da va gamla èspared;
ja̰ ‿ lýzor àlru va ‿ dá̱n (om dagen) (M. f. 58); dæ̰r ‿ ḛ ‿ ja ‿ zta
o ‿ jora ‿ vä̃d, det finns ju ingenting att göra åt den saken (M. f. 68)
(ɔ: det får man finna sig i)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

vid

prep.

forts.

vĩ‿ vã‿ tet vœ

vi voro strax bredvid;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

vid prep.

væ

"væ ʃøn"

Sv. l. III:3:15

Nr 5567. Löderup, Ingelstads **hd**

Per Larsson 1897. Exc.

vid

va

“va uǫ̀t̠at̠id”

Sv. L. III : 3 : 16

Nr 5567. Löderup, Ingelstads **hd**

Per Larsson 1897. Exc.

va   **vid**

vu   prep., adv.

huen. vã. bàrnfaid i. hàgasta vu pæ̃r. tūas, hon var född i Hagestad i närheten av (invid) Per Tuvessons gård. de. skola. vara - fa vànda vud. de skulle [illegible] vid det.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

dan-ligzor
jìnast vä-
væ̃jan, den ligger
strax vid vägen. M. f. 63.

vid
prep.
forts.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

vid
prep., adv.
forts.

dán han fadas,
vé sjön, den
han kvicknade
till igen. M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

vid
prep.
forts.

va dán om dagen, under dagen

M. f. 77.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
H. Areskoug 1953.

vid
prep.

ve‿dá̠n

om dagen, under dagen (i mots. till "om natten")

dḛ‿sto̰e‿tjø̠̀rada (tjudrade) (ve‿dá̠n

M. f. 77

Löderup

Nr 4501. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1955.

vɑ̲ (starktryck); **vid**

prep.

ve (svagtryck

l. starktryck)

vĩ‿hɑ̃‿tálts vɑ̲, vì ha språ̊kats vid.

ve̯ den‿vȧnstra dǿ̲ren (dörren). de‿vɑ̃‿rút̲

nè̲rh‿vɑ̲ (nertill)

jɑ̃‿ẽ‿ı̊te̅ vɑɑn‿ved (vid det).

Hörup, Ingelstads hd

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

vid

væ̲ (endast i starktryck); va (starktryck och svagtryck)

blø̰ vǽ̲, vidgå

hḛna va vá̲jen, borta vid vägen;

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

va̲ (Ej i svagtr.)
ve

vid
prep. adv.

vá̲n vá̲, van vid.

pa rè̲nana, ve kà̲ntorna.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

vid

ve dɛ sam

just som

ve dɛ sam ja da sad ve bȯrld, sa-

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

vid 2

adj:

vi̠ ; pl. -̀a ;

kompar. -̀ara ;

den va̠̰ vì̠ara nè̠rava

en opavǣ́ ;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

vid 2.

vi̠ ; obest. pl. -̀a

adj:

dó̠ren stǫ̰ pǫ̠ ví̠ gá̠vel;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

vid.

vi̱t n.

dar ser han vi̱t.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

vid
adj.

vi

en‿vi klòba×), där‿va‿borad‿hul; (M. f. 58)

Komparativ vìara;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

×) klubba

vid

adj.

vit (obest. n. sg.).

K. J. 72

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

vid.

vi̱ a.
vi̱t n.
de vora vì̱a̰ o
so vora de
sìŋgtsade.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

)

vid
adj.

Kompar. vìara

so há. di líd vìara
(litet större mellanrum
mellan plantorna).
M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

vìda blāā ihop med væ̀ja vida

jmf. væ̀ja.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211

ˣvída‿ut

vb.

vr̰a‿ú̲d, se

utvidga sig

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

×vidande

adv.

v$\underline{\overset{2}{i}}$lnə

vid

d$\overset{1}{\underline{ö}}$rln st$\underline{a}$r pω v$\underline{\overset{2}{i}}$lnə gω$\underline{w}$l

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

vidare
adv.

vìdara

sårskilt

I uttr. som: ǹ̥ta nod vìdara. M. J. 94. | han va ǹ̥ta nod vìdara te o sèupa. (ej sårskilt benägen för starka drycker). M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

vidare
adv.

vì̱dare

ja‿ brṵgar ‿ ì̥nte vḭdare‿ lè̱ža jag brukar inte läsa något vidare

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vìdare

vìdara

Jmfr. som: ǹ̥te nod‿ vìdara, inte något vidare.

M. F. 04.

Rspr.-lån!

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

vidare

vìdara
något vidare, särdeles mycket;
ja̰‿ha̰‿àlri vìdara vad‿p.w.‿nuna‿
sàmlinjor, udan‿ja̰‿ʃuìta mḛ‿
sél jag har aldrig särdeles mycket
umgåtts bland folk, utan jag skötte
mig själv (M.f. 58);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

× viddra sig.

vè̠dra se o:
kvickna till.

ska du ente vè̠dra
de ma o bjù̠da en
súp.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

vidbindekäpp

vebiŋeṭkẹp, m., -en, pl. obrukl., den käpp, på hvilken känningens främre ända fastbindes, då man skau väfva.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

× viddra sig.

vèd̲ra se v.
krya till, băllra sig.
de vèd̲ra dam.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

vide

vì̲a

videbestånd, bestånd av videbuskar;

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

vide

vì̱a n. (m. f. 61)

hæ̰r. vã̰. ja. mì̱ed vì̱a fo̰r;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

vide s.

2
vih

vide

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

vide

vie

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

vide

2
vïje, n., -d, pl. fattas, vide. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

vìe, ˋ-ad

vide

sb.

1. ved l. virke av vide

2. bestånd av vide, samling videbuskar

pìla o vìa

m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

vide

vìh n.

M. f. 60. Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskong 194

videblad

sb.

vìablá pl.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

videbuske

s.

pl. vieboska

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorff 1878 Ex.

videbuske

vìabóskkɐ; pl. ` – ´a sb. m.

m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

videbuske

vìabώska (obest. pl.)

M. f. 88;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

vidkäpp
sb.

vì̠atʒa̍p; pl. ∸ – ˈa m.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

videkäpp
sb.

vì̲atʒɛ̲́pa pl.

långa videspȫn, med vilkas hjä̑lp halmen fasthållas vid taket. Jfr takkä̑pp o. + tä̑ckelvä̑nda.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

videlöv
sb.

vìelǿv pl. koll.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

vi'detråd
s.

vi'etre

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorft 1878 Exs.

vì̱avi̱gzor m. × videviker

sb.

pl. vì̱avi̱gra

spõn av vide

n. f: 94

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

ˣvidevikra

vìlvigra f. M. f. 61;

smărt, böjligt videspö;

Jfr simplex vìgra (ˣvikra);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

vidga
vb.

Pres. sg. vigzar u̲íd. sv.

Pass. inf. vigzas u̲íd.

da kan vigzas u̲íd, so da kan kωma te o på̀s̲a̲,

n. f. 94

Nr 5008 Smedstorp, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

*vidhängelig adj.

vahǽŋ̲el/r, ´-ad; ´-ra

efterhängsen

han_e_so_vahǽŋ̲elr,
so_an_bør_àlre ´fri̲_
for_an

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1969

+vidja

V^{2}idja; subst. f., best.-n, pl.-or; best.-orna: vårktyg hvarmed fårskin slåtades och jemnades, då beredning skulle börja.

Ingelstads & Järrestads **hd.**

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

+ vidja v. ^{2}

^{2}Vidja, v., böjn. ^{2}vidjar, ^{2}vidja, ^{2}vidjad, imperativ ^{2}vidja, ^{2}vidjen, bereda skinn.

Ex. For va.d skrēdarna sam ^{2}vidja ^{1}fizlen, förr var det skräddarne som beredde skinnen.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305^{54}

vidja

vìdjja, –̍an

apparat att bereda skinn med (av järn);

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

×vidja

86.

vìdja, –̀an

apparat med vilken skinn gjordes mjuka

dḛ‿jø̰ra‿sèḻa få̱ragiŋ te̱, dḛ‿allí̱na‿dom̱ fost, sí̱n hàḏa‿de̱ dan‿lø̰r‿vìdjan o‿jø̰ra‿dom‿fî̱na ma

ö. 7+ Hög

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

×vidlyftet adv.

va lúftad
vidlyftigt

M f 95

Nr10215 Ö.Ingelstad,Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

vidlyftig
adj.

valúfte
Åv. storväxt, kraftig (om personer).
an - stár, valúfte mán (om skogmannen). N. J. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

vidlyftig

velúftra (obest. pl.

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

vidlyftig
adj.

velífte

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d
Hugo Areskoug 1963

vidlyftig
adj.

velúiftad n.

I uttr. som: da va i̥nte so velúiftad (inte i större mängd l. skala). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

vidlyftig

viláifte, pl. –´–a
(stort tiltagen, stor)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

vidskeplig

vi̠ʃ¹ipeli̠, m. och f., n. vi̠ʃepelet, pl. vi̠ʃ¹ipelija, vidskeplig.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305

I./ № 305. × vidslubbig

vislωbed, lika i alla genera, pl. -a, ej. vidslubbig, säges om en beklädnadspersedel, som för stor, så att han slår och slänger omkring kroppen.

"du kωmor te o plöjta par gådebωlor?, sija de, nar ~~[illegible]~~ slöwlana e par mijed vislωbeda."

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

×

ˈvidslubbig adj.

vi̠slób̠eda (pl.)

'så vida så de "slabbea" (d.v.s gå upp och ner)

"for̠ mijed vi̠slób̠eda stá̠wla ..

809:1

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

vidunder
sb.

vi̲aóz̲or n.

mycket obehaglig människa,
vidunder till människa.
da‿va‿at‿ riktad
vi̲aóz̲or, han‿gω̲l
(gormade och skrek) ålti̲d.
n. f. 94

Nr.5008 Smedstorp. Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1964

vidunder
sb.

vì̱aώẕor n.

obehaglig människa

ɛt‿rèktad vì̱aώẕor

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

vidunder

vi̲jǫ́ʒor (neutr.) L.

—

nedsättande epitet om person;

da ḛ et rèkted ~;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

vilunder

vjàɷ́ŋor

-- al vǽrdans vjàɷ́ŋor

510:1

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

vidʃępele, -ed, -ia vidskeplig

vidskeplig

M. Areskoug 1926.

Löderup

Ingelstads hd № 315.

vifta

vìfta, =, -̀ad

äv. blåsa (svagt)

da -̀ar bra̲.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

viga vb

v$\overset{2}{\underline{i}}$a v$\overset{2}{\underline{i}}$de v$\underline{i}$t

viga

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

viga
v.

pass. vi'as

kòra kvarsta vi'as s. 10

= kòra hit kvȧnnestad och vigas

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd
Marie Möller 1887 Exc.

viga, v.

vìja, vìda,

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

viga.

vi̱, vi̱r, vi̱de, vi̱t.

de ha bød vi̱da.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

viga;

vì̠a, vi̠r, -vì̠a pl,
vì̠de, vi̠t v.
han vì̠de ƫòʀƫe-
gө̠́uran e̠j.

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

viga,

vì̱a, vi̱r, vì̱a pl,
vì̱de, vi̱t v.
prä̱́sten vì̱de
dem;

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

vigas v.

vìjas

Sv. L. III : 3 : 15

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

vigd.

vi̱d .a.

vì̱da̰ pl.

da e vì̱da̰.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

vigd pa.

vì̱da (pl.)

'vigda'

Sv. L. III : 3 : 16

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

+ viger

M. vìgra = i

vidjor

sa bánt di ma vìgra

(nåml. halmtak)

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I.Ingers 1954.

* viger

ví̲gor, - - n, vi̲gra

spõ, smidig kâpp (pil, en o. d.);

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

× vigen

vígzɑ, -ən s.

vìgrɑ, -nɑ;

vidja;

kórən va su vìgrɑ;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1932.

× vigu

vé̠gər m. pl. vè̠gra = vidjå, vidikvist

~~Af~~ L.

åvm-

~~vé̠gʒər pl. vè̠gra~~

Onslunda.

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211

+viger.

vé̠gzor, -lun s.

vì̠gra, -ra.

vidja.

de skar vì̠gra.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

× vigrakorg.

vì̱grakó̱r, -an s.
korg av vidjor.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

×vigrakorg

²vigrakàr -a

rund korg av flätade hasselvidjor

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

× vigrakorg

²vigrakàrv l. ²vigrakàrv, m., -en, pl. -a, -na, vidjekorg, af pilvidjor flätad korg. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

*vigrakorg.

vì̱grakó̱r, -en s.

-a, -na.

korg av vidjor.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×vigrakorg

vì̠grakór̠, -kn s.

-a, -na;

korg av vidjor.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

× vigrakorg

vègrakor m. 2. vidkårj.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 121

ˣvigrapisk,

vìgrapi̯g, – en s.

pilkäppi,

pa fötz ou en

vìgrapi̯g,

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

× vigrar.

v̠ìgra̰, - na s. pl.

vi·djor.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

vigōr.

vijǿ̠r, -ed s.

kázan ham lø̠va

- làga i na̠é

va de̠ vijǿ̠rad

há̠m e.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

vigõr.

vijọ́r

ja har tit foud
mụ̀lkadrift nor pịa̰n
va i set̠ gọa vijọ́r
(Lars Truedsson).

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

vigör

vi|jǿr

M. J. oo.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

×vikare

sb.

vi̲gzara, pl. = m.

invånare från Viks fiskeläge, Rörums sn, Albo hd, Krist. l.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×viker
sb.

pl. vigra

böjligt spö (t. ex. av vide l. pil)

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

×viker
sb.

vígor ; pl. vígra
smärt, böjligt spö (sär-
skilt spö av pil l. vide).

... vígra aw - píl.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

× viker

ví̱gor ; pl. vì̱gra
spö av pil l. vide

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

Benestad

* viker

ví̱gzor; pl. vì̱gra

vidja (av pil, en o.d.)

so bø̀zla ‿ dę̰ ma vì̱gra;

nú̱ ˉbyja dę̰ ma ká̱vel;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

×viker

vé̲dzor, ´-en ^s. forts.

en ~

pilspö (bl. a. vid täckning
av tak med halm)

dén vé̲dzoren M. f. 84 ´hå̲lla
dēín (vid taktäckning)

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads **hd**

Hugo Areskoug **1954.**

*viker

s.
forts.

é̱n‿vé̱dʒor ú̱d

o‿é̱n‿vé̱dʒor í̱ŋ

(vid flåtning av korgar med vikrar)

Mw. f 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

vé̠gzor

× viker

sb.

spö, böjligt spö ; vḛ̀gra (obest. pl.)

böjliga spön, fr. a. av pil;

användes att fästa tak-halmen. — en vé̠gzor

dḛ hade vḛ̀gra i

stelad för kábel, nä̰r dḛ

tàkte me hálm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

× viker

vé̱gʒə, -ən s.

vì̱gra, -na;

vidja;

N:3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

25e/9

× viker

vígor m.

smärt, böjligt spö (ofta av pil l. vide)

M. f. 65.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

vìgra (obest. pl.) & viker s. forts

- - - tàzzavénor o, vìgra tàckkåppar och vidjespön (vid taktäckning med halm) M. f. 75

Nr 4801. Ingelstads hd
H. Areskoug 1954

Lòderup

ˣvikra

vìgra f. M. f. 61;

smärt och böjligt spö; ofta om spön av t.ex. vide, vilka användes vid taktäckning med halm för att hålla fast denna;

Jfr ssg vìevigra (M. f. 61)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

ˣvikrakorg

s.

vìgrakór m.

stor korg flätad av vidjor

M. f. oo

Nr 4800. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Tjustorp

vìgrakór M. f. 88; ×vikrakorg

vìgrakóra (obest. pl.)
M. f. 61

korg förfärdigad av vidjor, enl. uppgift videvidjor;

- - - vìgrakóra av. vìa;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

vìgrakór¹⁾ ˣvìkrakorg

vìgrakóra²⁾ (obest. pl.)

korg av vidjor (ofta pil-vidjor)

... vìgrakóra av pil.

²⁾ M. f. 75. ¹⁾ M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

*vikrakorg
sb.

vì̱grakóṟ l. vì̱grakö̱ṟ.

korg flätad av vidjor
(t. ex. en vidjor)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

×vikrakorg

vìgrakö̀r m.
korg flätad av vidjor
(bl. a. pilvidjör).

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

× vikrakorg
sb.

vìgrakór m.

korg flätad av vidjor,
i regel envidjor

M. f. 94

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

* vikrakorg

vì̱grakóṟ̰, ̀- - ́en, ̀- - ́a;

korg flätad av vidjor

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

ˣvikrakorg

vìgrakór l. vìgrakór

korg flätad av vidjar, ofta envidjor

Ō. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

×vikrakorg

ˈvi̲grakór̲ m.

korg flätad av vidjor. i regel av pil och en.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

* ~~vikrakorg~~
vikrakorg

vìgrakṓr̲ ; ` - - ´en ; ` - - ´a

större korg av vidjor för potatis o. d.

de̮ ploka flèr̲a ` - - a
fòl̲a.

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

viksill
sb.

vígzasil

sill fångad av fiskare från Viks fiskeläge, Rörums sn, Albo hd.

n. s. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

vikt s.

vajt

vikt

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

vikt

vøjt, -´en, -̀or, -̀orna

(at̄ väga med)

ha̰r ḛ -̀orna hè̱na ti
vá̱gen;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

vikt

s.
vàjtor (obest. pl.)

(att våga med)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

vikt

vajt, m., v$\overset{1}{a}$jten, pl. v$\overset{2}{a}$jtor, -na, 1) våg; 2) till vågen hörande tyngd, hvarmed en vara väges; 3) vikt = hvad en vara väger. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

vikt

vɵ̀jtor (obest. pl.) SB.
vàjtor (" "). AB, TB
(vikt till våg)

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

vikt

voft ; –´en ; –`or

(att väga med)

enl. uppgift av frkn Karin Persson, († 1934), född strax invid Örnahusen; modern från Vallby s:n

2726 Ö.Hoby Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1 33 35

Örnahusen

vikt

vθ̀jtor (obest. pl.)

vikt att väga med

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Ö. Hoby

viktig
adj.

vikti

fôrnâm, struntviktig

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

ˣviketig

v$\overset{2}{e}$k̲t̲ v$\overset{2}{e}$k̲ted v$\overset{2}{e}$k̲tà

hållande i vikt

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

⁺vil
adj.

vi̱l

vilsam, som ger vìla.

... en. vi̱l sto̱l

Ō. Hoby.

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskog 1949

× vil
adj.

vil

vilsam, som skänker vila

en víl stol en vilsam stol

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

vila

vì̲la

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

2. vila
vb.

vìɭa, =, ˈ-ad

Pres. sg. ˈ-ar   Imper. sg. =
" pl. =   " pl. ˈ-en

vila ˬ mída hålla middags-l̃edigt / sàten ˬ ær nér o ˬ vìlen ˬ ær! n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

2) 2. vila

vb.

han‿ble‿rént trét,
so han måta vìla. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

vila
sv.

vìl/a, =

ja ‿ vìlar ‿ mı ‿ ja

pa ‿ sámma goz.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

vìla
vb.

vìla ‿ sı, =

vila sig

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

vìla
vb.

vì̱la

lo-dom-vì̱la dǽ̱r!

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

vila.

vì̱la̰, -̀a̰r, -̀a̰ pl.
vì̱lta̰, vi̱lt.
ja vì̱lta me
nor ja kum hjem̱.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

vila
sb.

vìła

pres. sg. ´-or

han‿vílor‿si han vilar sig

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

vila
sb.

vìla

han ȯ̀ja‿se ı̥̀te nωn‿vìla M. f. 61;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

vila

v$\overset{1}{\underline{\text{i}}}$la ; $\overset{1}{\text{-}}$or, –; v$\overset{2}{\text{i}}$lde ; v$\underline{\text{i}}$ld, v$\underline{\text{i}}$lt

vila

j$\underline{\text{a}}$ v$\overset{1}{\underline{\text{i}}}$lor m$\underline{\text{e}}$ at t$\underline{\text{a}}$g

M. Areskoug 1926

Ingelstads hd

Löderup

№ 315.

v̲i̲ˈla, = , -ˈad;

vila
vb.

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

vild
adj.

da vìla viltet, villebrådet.
da vìla da jor son -
skâda. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

vild
adj.

vil̲

vi̍l̲ sεgώrja

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd
I.Ingers 1954.

vild.

vel̲. a.

hyøm e lid jŕ o
vél̲ ou st̄.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

vild

vìl̲a (obest. pl.)

--- vìl̲a tre̲, som-
vý̲sor o. gràv̲or

M. 6. 84.
1947.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug

vild;

·vel̲ a.

–̀ a pl.

vèl̲a val̲nú̲or ;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

vild, a.

vilt, a.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

~~bjālpa~~

jàl̲pa

+ vild

víldor a.

ut vilad.

han four gou o lègga
se ma en víldor
króp.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

vildand

sb.

vilénor pl.

änder (i motsats till énor tamänder, ankor).

Sk. f. 85

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

vildand
sb.

vilán ; pl. vilénor

and, i motsats till anka (tamand, som kallas an, pl. ánor).

n. f. 94. | han skaden vilán. | fuda vilénor.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1964

vildand

vilánor (obest. pl.)

and (i motsats till anka, tamand, vilket heter sg. an, pl. ánor).

M. f. 84

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

1951 Hugo Areskoug.

vildand

vilán ; pl. vil$\overset{s.}{\hat{e}}$nor
ānd
(Obs! an betyder 'anka')

M.-f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

vildand

vilán̲or (obest. pl.)

vildãnder

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

vildand

vilánor (pl.)

Anm. Aldrig blott and i betydelsen 'vild and'. Det förra blott om tam-and, anka.

M. 6. 63.

S

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

vild-balting.

ve̱l-bá̱tey, - en s.

sălle.

de e en rehti ve̱l-
bá̱tey.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

ˣvildbatling

vel̲bá̠tɛŋ -a

vild sälle

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

vildduva
sb.

vilduor pl.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

vildduvehane

vildu̲uhå̲̀nte ; -´- -`en

_´- -`en sidor álk̲d o

krý̲stor sḛ (kuttrar);

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

vildfjäder
sb.

vilfjǽ̠r

kollekt.

fjädrar av vilda fåglar, t. ex. ånder.

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

×vìldframmad

sb.

vilfrámada pl.

alldeles obekanta människor, folk från helt annan ort

nú e‿ dær‿ vilfrámada

nu är det alldeles främmande folk (ↄ: som har gården i alltsi ej släktingar till den förre ägaren)

Löderup.

M. F. 77

Nr 4501. Ingelstads hd
Hugo Areskoug **1955.**

× vildfrämling

vilfremliŋ, m., -en, pl. -a, -ana, eg. vildfrämling, främling; person som är fullständigt obekant både med folk och ort; främling i förstärkt bet.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 3057.

vildgrăs

vılgré̱s, -´ ɛd
ogrăs

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

vildgås

s.

viljás (pl.)

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads **hd**
Hugo Areskoug **1954.**

vildhjärna

viljǽrna f.

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

vildhjärnad

adj.

vilgárnad; pl. – ´ –a

oregerlig, som har svårt att tygla sig själv.

m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

vilding

sb.

vìldiŋa pl.

vilda (förvildade) hästar, mycket bång-
styriga hästar

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

vildkatt

vilkát

förvildad katt

K. f. 96.

5008
Nr ~~3666~~ Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskog 1961

Smedstorp 1961

vìl̲e-l̲áp m. 1) yrbasare. vildlapp

2) person utan hem.

(ingen gång)

M. c āj 2

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211

vildmark
sb.

vilmárk

skogsmark

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

2)

vildmark
sb.

Åv. vìlmårk

dær va mèra vìlmårk ×)

a

och sìdorna ××) (ɔ: av dalen).

××) Ropers-form n. f. 94.

×) Mera ut-präglad skogsmark.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

3) vildmark

Pl. vilmárka sb.

(kanske mera tillfällig form).

dǽr e ja mèra (i mera utpräglad grad) vilmárka.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

vildsvin

s.

vilsvín pl.

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

× vildting s.

$\overset{2}{\text{v}}\underline{\text{e}}\text{lte}\underline{\text{ŋ}}$ $\overset{2}{-}$a

vild person

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

vildträd

vìltré̱ neutr.

(vildväxande träd)

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

vilja, v.

vìlla

s. 211

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads **hd**

M. Hörlén 1914 Exc.

vilja
vb.

1) hár vila‿hum‿
ble‿á (ta vägen), sen‿
bájnta hada‿sólt
stälad². n. f. 94. | dí vila‿
di‿jo‿nyad på. Det
(fodret) vill de jiu ogärna
ge sig på. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

1)

vilja
vb.

Pret.
{ vìle
{ vì̲la

Pres. sg. vil̲
" pl. vìl̲a

få̲r han ‿ vìl̲e ìt̥e. K. f. 85 /
gàmla (gamla människor) vila
sɛ̀d̲a. K. f. 85. / han ‿ vɛ̲la. K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

2) **vilja**
vb.

dḛ-vila-sprìʒʒa stìʒʒom (hade benägenhet för att spricka; om korvar som kokas). K. f. 85. / ja-skola-ìn̥te vila-sé-ed. K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

vilja v.

vìl̲a, vil̲, vìl̲a,
vìl̲ad

vila‿hán̲ slá̲d‿pa‿
dr ?

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 81

vilja

vb.

vìḻa vìḻe vìḻad

pr. sg. viḻ

" pl. vìḻa

svagtr. vila ek.

huìṉan pys, da sḛr ú̲d, som

hum vil̄e lìdza.

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

vilja.

vìḻa̰, veḻ, vìḻa pl.
vìḻa̰n 2 pers. pl.
vìḻę̰, vìḻa̰d.
de viḻa kìḻa dom.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

1) Pret. vìla Sup. vìlja

vb.

vilad tryckav.

Pres. sg. vil

" pl. vìla

de ha ìnte vilad rivad ñér (velat rive ner).

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

2) vilja
vb.

han vil jω ȧla vil
M. f. 94. | dẽ vila va
hàrefȯlk, dé ósa (om kine-
serna). M. f. 94. | sin fa di
tjȯba hát‿di vil‿for‿ed.
M. f. 94. | han hœgor jȧrna fát
o vil bida (om en huggorm). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

3) **vilja**
vb.

ha vila han jora
vá‿dóm²: (ɔ: äpplena, som
han inte kunde få ávsätt-
ning för). N. 4. 94. | --- om
ja ˈvil minas rét̲ --- om jag
mínns rätt. N. 4. 94 | vila de
ı̥̀ta jora inbrót i de dær
vìl̲orna²: N. 4. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

4) de̲ vla va mǽ̲.

n. f. 94.

vilja
vb.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

1. vilja
sb.

vìlja

I uttr. ma vìlja med avsikt.

han jòrda‿da ma vìlja. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

1 2. vilja

vila de ịnta vb.

fjø̲ra (ɔ: cykel), so fa

de slu̲ta (ɔ: arbetet)

n. f. 94. | so kan blo̲-

ed vila tø̲ra. Så kan blo-

det vilja sippra fram (t. ex.

om man har ett sår). n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

)

2. vilja
vb.

hår vila ja jora a dán? Var skulle jag göra av den? M. J. 94. / vila vi ìte mjòlka-na nú, bler hon skådad i júrad (om en ko). M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d
Hugo Areskoug 1963

)   2. vilja
                                    vb.

dǽ̲r fa folk - gá̲,
best di vìl̲a.
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. **hd**
Hugo Areskoug 1963.

vilja
vb.

Inf.
vlad (trycksv.)

di hade skolad vlad grava úd...

Man påstod, så de hade velat gråva ut (backen).

M. J. 79.
Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

vi'ljà

v.

inf. vìl̲a

pres. vil̲. pl. vìl̲a

de gàmle gòb̲ana de vìl̲a ìnte, ad

Nr 4408 Borrby, Ingelstads hd

I. Ingers 1947.

vilja
vb.

Pres. pl. vìl̲a M. f. 75
M. f. 60.

nu̲ få̰. dḙ. jòr̲a,
som. de vìl̲a! M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1942.

vilja v.

vìl̲a (pret.)

'ville'

"o vil̲a ká̲ karandla ..."

Sv. L. III : 9 :15

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

viljà

v.

vɛL̲a

pres. sg. vɛL̲

3 pl. de vɛ̀L̲a, de viljà.

Onslunda, Ingelstads hd.

vilja
vb.

Pres. sg. vil

kóm so- tít han víl!
Kom så ofta ni vill!

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950

vilja
v.

pres. 2 pers. pl. willen
(w = v)

Hadd willen Ni, Fan!

s. 67.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

vi'lja
v.

pres. 1 pers. pl.: wi willa
[w = v].

s. 91.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

vilja, v.

vìla

vila ?

vil

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

vilja, v.

vɛ̲̀la, pret.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

vilja.

vìla, vel, vìla pl.
vìla, vìlad.
de vila sé dam
am i krögana.
drìtjan í so mied
vìle.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

vilja
vb.

vìla, vìla, vìlad

pres. sg. vil
" pl. vìla

de‿vila‿pastá‿ad
(man påstår det, många hyser den tron)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

vilja
sb.

vìlja (oböjl.)

Särskilt i uttr. mä u vìlja med vett och vilja, med avsikt

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilja ;

vèlje s.

han jò̲re ed me vèlje ;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

~~vlg~~

vilja
vb.

pres. sg. vɛ̠l (M. f. 68)

vɛ̠̀la (M. f. 58) vɛlad (obet.)
vìla (M. f. 68)

pres. pl. vɛ̠̀la, vɛ̃̀la

so‿méd hem‿vɛ̄́l
(M. f. 68)

dẽ vɛ̠̀la ì̥nte;

de a̠da so‿min‿sǽ̠ dẽ‿vìla;
hát‿dẽ vɛ̠̀la, vad de vilja (M. f. 68);
(hát‿dẽ vɛ̃̀la " " " " ")
om‿di‿vɛlad‿bø̃‿mi‿té, om de velat förbjuda mig (M. f. 68);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

vilja
v.

vila

(=vɛ̠̀la) J-s

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorff 1878 Exp.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilja

²vɛla ; vɛl, –, ²vɛle ; ²vɛlad

vilja

nær nu dɛ vɛl ²våra ban, sa va dær ²liasam en fωd ¹imɛlom, ²ɛzan den ²ånra ²plådan kωm.

(förklaring av hur en tranlampa såg ut och demonstration med händerna, varvid ena handen antages vara bottnen på lampan)

M. [illegible] 1926

Löderup

Ingelstads hd. № 315.

M. Areskoug 1926

Ingelstads hd.

vilja.

vìḻa̰, veḻ, vìḻa̰ pl.
vìḻa̰, vìḻa̰d.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h
Nils Bengtsson 1939.

vilja

vìl̠ja

i uttr. mä vìl̠ja, med flit, avsikt

han jo̰räd (gjorde det) ǹ̥ta mä vìl̠ja;

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

vilja
vb.

vìl̲a

Pres. sg. vil̲
" pl. vìl̲a

de‿ vila‿ ìte igẽna‿
bãin̲or (ha tjänst hos
bönder).

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

× viljet.

vìl̠jạ̰d. a.

villig, medgörlig.

han e vìl̠jạ̰d.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

× viljet;

vèl̠jad a.

–̀a pl.

duktig, villig;

stù̲dana vora vèl̠jada.

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

×viljet,

vìl̲jed a.

villig,

han e so vìl̲jed,

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

×viljig
adj.

vìljad
duktig

han‿e̮‿so‿vìljad
(om en häst).

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949

+ viljîg

adj.

vìljad

(duktig och) sn$\overset{z}{ä}$ll

hon e vìljad o br$\underline{á}$ (om en bondkvinna). N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

×viljig
adj.

vìljed

komparativ: vìljedare

flitig, trägen, rask (i arbetet).

M. f. 84.
1948.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug

*viljig
a.
forb.

vìljað
(duktig, trägen)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads **hd**
Hugo Areskoug **1954.**

Borrby

1) *viljig
Lg.

han‿ va‿ vilyad ti‿ o‿ drá, han‿ skola‿ áltid va‿ fòra. Han (en häst) var duktig till att draga, han skulle alltid vara före (de andra). A. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

ˣviljig

vìljađ
duktig, framstående

Nr 2725 Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949

Ö. Hoby

vilkan

hákan

men hákan prást did
vá ...

Sv. L. III : 3 : 17

Nr 5567. Löderup, Ingelstads h l
Per Larsson 1897. Exc.

II

vilken ~~hoaken~~

dí kan‿ja‿i̥ta se̲,
hωked‿han‿há̲

jäg kan inte säga, vilket
("ställe", gård)× som
han äger

M. J. 77

Löderup

Nr 4501. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1955.

III

vilken ~~hooken~~

lid. hóked som

litet av varje

M. J. 77

Löderup

Nr 4501. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1955.

vilken

hyckjen hýtjen

O.H. Onslunda, Ing. hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilken

víkan

...i‿víkan skaw som‿
hélst.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

vicken

pm.

hocken

3547:2

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

P. Engzell 1938 Exc.

1) hώk̲en vilken ~~hocken~~

~~pron.~~
;hώk̲ed n. sg.; hωk̲ka
pl.

vilken, vilket

[Vi skulle gissa] hωkad‿
tre̲̰‿ den‿ lá̲‿ öza
(En jullek, gömma nötter, jemna
nígdor, som tillgick så, att

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

2) vilken 2. ~~hoeken~~

någon dolde en hasselnöt i sin slutna hand, varpå en av (deltagarna i leken skulle gissa, under vilket finger nöten befann sig). / hǻken sóm vilken man än väljer K. f. 85. / hǻka som. K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

)

vilken
pron.

víkan fìda‿na?
Vilken födde henne? (ɔ: vem drog försorg om henne?).
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

)

vilken
pron.

han ‿ jer ‿ ta ‿ på víkad sóm (vad som helst), nar ‿ han ‿ e ‿ rìktad forsúltan (ut-hungrad; om räven).

n. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

vilken 3.

pron.

hýʃ_ʒ_en

hýʃ_ʒ_en só_m_ vilken
man ån vǎljer. K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

vilken interr. pron.

hók/an, ´-ed; ´-a

M f 15

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1969

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

villeen

víkhn

vilken

Mera genuint: hýffan, se detta belägg.

J–s.

№ 312. **INGELSTAD**

Smedstorp M. Areskoug 1922.

vilken pr.

hi'ʃʃen -'ed -'a

vilken

hiʃʃed sam

№ 312. **INGELSTAD**

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

17

{vítʒen
{vi_k_en

vilken
pron.

--- elor vi_k_en dar ska ha da_n_ ...eller vilken som skall ha den. / vi_ʒ_en snitʒa-re som hélst.
m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

vilken.

húk̠an pr.

húk̠ad n.

húk̠a pl.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd I

Nils Bengtsson 1940.

vilken
pron.

vík̲en, ´ed, ´a

är här yngre form J-s.

dä skola ha é̲t alor
tvǻ̲ vé̲d, vík̲ad da
bahó̲vdas. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

vilken

pron.

víkad sóm vilket som helst dén fik gá ti víkad sóm. Den fick användas till vilket det vara månde. N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

vilken.

húk̠ken pr.

húk̠ked n.

húk̠ka pl.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

vilken
pron.

hocken

hocken ska yda som ---
s. 15
s. 47.

7058 Borrby. Ingelstads hd.
Nils Berzelius 1876.

~~hocken~~ vilken

pron.
forts.

hǻkan sóm
vilken det ȃn vara må
hǻkad sóm vilket ȃn,
vilket det vara månde

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

vilken
pron.

locken

s. 15

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

vilken.

huík̲an pr.

huík̲ad n.

huík̲a pl.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

vilken.

húk̠an pr.
húk̠ad n.
húk̠na pl.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

vilken.

huikən pr.
huīkad n.
huīka pl.

hyj́tjən enl. Lars
Truedsson.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

vilken
pron.

hýʃgan

(fråg. pron.)

dẽ ‿ fiŋa ‿ law ‿ ‿ o ‿ hã ‿ hiŋsta,
hýʃga som ‿ hælst.*)

M. J. 58.

*) Alltså ej nödvändigt premie-
rade hingstar.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

vilken
pron.

plur. Hocka el. hytja

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorff 1878 Exc.

vilken.

hwę́ffzlen pr.

hwę́ffzled n.

hwę́ffza pl.

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

vilkən.

hø̄́ffkən el. hu̇́k̠ən m.

hø̄́ffked el. hu̇́k̠ed n.

hø̄́ffka el. hu̇́k̠a pl.

vilken.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

vilkən.

huíḳlən pr.

huíḳad n.

huíḳa pl.

el. huíftḷən (Anders Jönsson)

ja vẹ inte huíḳad
ja ska jòra.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

vikan.

húk̠en pr.
húk̠ada.
húk̠na pl.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

vilken

se under ×koçken

Ö. Hoby, Ingelstads hd

vilken
× hycken ;

hýkkjen pr.
hýkkjad n.
hýkkja pl.

vilken ;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilken

× ~~hycken~~ ;

húffken ~~a~~ pr.

húffad n.

húffa pl.

vilken ;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

vilken.

húk̠ən pr.

húk̠əd n.

húk̠na pl.

húk̠ən dá̠ e dẹ́.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

vilken

se under hocken

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

*vill

vìl̲a obest. f. sg.

villande, öppna (om havet)

dḛ kla̰ra dom mìa̱d bét̲or ṵdh pω vìl̲a ʃø̱n.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

villa

vìl̲la, -̀an, -̀or, -̀orna sb. f.

dḛ hỳ̲rda en vìl̲a.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

villa.

vìl̠a̰ i förb.
ledža tẹ vìl̠a̰.

ja kun̠e ledža mẹ
lid tẹ vìl̠a̰. jag
kunde förtjä̃na lite.
([illegible])

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

ˣ villare

vi$\overset{2}{\underline{\text{l}}}$àre

större, bättre, duktigare

№ 312. INGELSTAD

Ö. Hoby M. Areskoug 1922.

villbating

vilbátiŋ, pl. –´–a m.

ostyrig. oregerlig person, ostyrigt, svårhanterligt kreatur.

M. J. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1951.

* villen

vílen

i uttr. lṵa på ~ stryka omkring, om herrelösa hundar och kátter; äv. i överförd bet.

han lø̰ på vílen;

dø̰ lṵe på vílen;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

villig.

vèḻi a.
vèḻiare komp.
vèḻiast sup.
duktig, begåvad.
han e den vèḻiaste
av dom.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

)

villig
adj.

komp. vìl̲iara
'större'

du‿va‿ja‿ånta‿vìl̲iara
än‿en‿pón̲nhásta. / än‿
n. f. 94. / tjùl̲iŋ e‿
ja‿ånta‿vìl̲iara än‿en
gra̰spóro
n.-f. 94

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

villig

vìle

duktig, försigkommen

M. f. 76

Smedstorp

Nr 5008. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

villig
adj.

vìl̲ɐ; –̀ –a

duktig

s. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

el. ²vɛ̱lijor villig

²vɛ̱lı, m. och f., n. ²vɛ̱lat, pl. ²vɛ̱lija,

1/ villig, 2/ kry, duktig.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

villig

kompar. vìlhare bättre
da e ìnta vìlhare än
malǻs (om dålig sirap).
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

vìle adj: duktig villig

M: ι ǭ²

ex. han e so vìle i arbæj =:

= duktig i arbete:

komp. vìl(l)are

Sup. – –ast.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211

villig

vìl

duktig, rapp, försigkommen

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

villig.

vèḻi . a.

vèḻiare komp.

vèḻiast . sup.

duktig, begåvad.

han e anke vèḻiare än el gíounsbårn.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

villig.

vèḷi a.

vèḷiare komp.

duktig, begåvad.

du e bäṭe vèḷiare
än han gọ̀ụs.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

villig

vìḻ

ja̰‿ ḛ‿ ìn̥te so‿ vìḻ, so‿
ja̰‿ kan‿ bjṵda‿ jǿ̱k,
jàg är inte så "duktig"
(ɔ: har det ej så ställt), att
jàg kan bjuda kaffegök. M. J. 58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

villig

vìle adj: 1. duglig, duktig.

2. stor.

(handerna e inte villiare än på en ŭtaårs glytt.)

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 121

villigare

vìl̲are störrè,
bättre, mera försigkommen

ìn̥ta stort vìl̲are en-
slón inte mycket ~~bä~~-
större/ ~~xx~~ än slån

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

villigare

adj.

vìl̲iarla (komp.)

bättre; mera framstående; mera försigkommen; längre utvecklad.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

M. f. 84.

1947.

villigare

vìḻiara (komp.)

bättre, mera framstående.

da-ẽ-ja-n̊te-
vìḻiara en-fìjabås̠,
det är ju inte bättre

[illegible] 9.04.

villighet s.

²viḻhè̱d

tjänst

ja̱r mı̱ noṉ ²viḻhè̱d

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

villighet

vìl̲ihé̲dor (obest. pl.)
M. f. 66

tjǟnster (som man gȫr ngn)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

villighet.

vìḷihẹ́d

När man lånade penningar fick man betala en mindre summa till långivaren för att man fick låna.

ja ska ha fǟmti krɔ̀nor i vìḷihẹ́d

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

villighet

vilkér m. 1) Tjänstaktighet.

2/ tjänst.

1) dar e àlre nan vilkér i hànom = det finns ingen tjänstaktighet hos honom

2/ dæn ène vilkéren jor-dæn-ånra tal.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

Anl:

№ 1211

villkor s.

vilká̱r, ´-ed; = , ´-en

ìnte‿pa vilká̱r

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

villkor
sb.

vilkɷ̲́r, -´ad;

= , -´an

ḁ̀ta pɷ vilkɷ̲́r.

M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

villkor

vilkóren (best. pl.)

me di' vilkóren, på de vill-koren; M. f. 68

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

villsam
adj.

vilsámt n.
ägnat att förvilla (t. ex. tankarna).
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

vilse

vilsa

ga - vìlsa gå vilse

han - hade - gad - vìlsa

M. f. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

vilse

adj:

vìlsa

m. f. 84.

1947.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug.

vilse

vìlsa

gå̃-vìlsa; jå̃-ẽ-ren̲t vìlsa;
(vet varken ut l. in);
jå̃-ẽ-so-vìlsa, so jå̃ ved-ʒ́te
hyʒʒ̲ad da-é jå̃-ska-hǻ
m. f. 58

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

vilse

vìlsa

han ra̤wvla omkriŋ o va̰ vìlsa, han stapplade omkring och var vilse (bortkommen)

M. f. 76.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

[illegible]

vilse

vìlsa

ja̰‿ bø̰r‿ vìlsa p ɑd.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

vilse adj.
oböjl. predik.
adv.

vilse

"…vilse po dåna…"
'vackvill'

4347:4

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads hd
Birgitta Kraft 1946. Exc.

vilt

vilt
adv.

so far trǽna vaksa vílt. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

×vilt
adj.

víltor

utvilad

han‿e‿víltor

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

vilt
adv.

vilt

dɛ veksta mẹ̀ra vílt.
Det växte mera vìlt.

M. f. 73

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Tomelilla

vilt
adv.

vilt

på ett våldsamt sätt, besinningslöst

dḛ. bàra sprìŋa rént

vílt de bara spriŋa
alldeles besinningslöst (om
hästar, som får s. k. spring-
koller)

M. J. 77

Löderup

Nr 4501. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1955.

× vilting

vìltiŋ

vìltriŋ

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

×vima
sb.

v̲ìmor (obest. pl.)
K. f. 84;

ett slags snedgående mönster (linjer) i vissa vävnader;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

×vimig
adj.

vìmad; n. = , ` – a

om tyg: med långsgående ränder.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelsta's hd
Hugo Areskoug 1964

×vimig
adj.

ví̱mad K.f.84;

försedd med en slags snedgående mönster (linjer); om vissa vävnader;

se f. ö. u. ×vima;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

vin, s.

vin

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

vin s.

vi̲n, ´-ad

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

ˣvina s.

vì̲n/a, ˋ-an; ˋ-or, ˋ-na

kind, kinning

ja‿ska‿tá̲‿dɛ ɛ‿vì̲nor
na

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1970

ˣrina s.

rì̲n/a, ˋ-an; ˋ-or, ˋ-na

kind

du‿ska‿fá̲ po‿rì̲nan, pá̲g!

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

ˣnina s.

nε̱̄n/a

obeslutsam person (fem.!)

dε_ har_ álltε vad_ en_
rὲktε nὲ̱na

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

× vina.

v̱ìna̰, - an s.

-̀o̰, - na.

utsidan av kinden.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd.
Nils Bengtsson 1940.

*vina

sb.

vì̠n/a, ̀-an, ̀-or,

kind

han kωna‿gω̠t smela‿
tø̠̀sorna pω vì̠nan;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

vima.

vì̱ma̮, – an s.

–̀o̮r, – na.

utsidan av kinden

ve̱l du ha pu

vì̱mo̮rna.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

* vina 1.

vì̠n/a, -`an, -`or

kind

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

* vina 2.

vì̱n|a

~ omkríŋ̱

vb.

fara omkring som en vettvilling;

dá̱ bø̰ dḛ (ɔ: hõns) skrù̱nda (tokiga) o lṵa o vḭna omkríŋ̱.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

*vina
ola.

vìnſa, -̀an; -̀or, -̀orna
f.
kind, kindens utsida
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

× vina v.

$\underline{\text{v}}\overset{2}{\text{i}}\text{na}$ $\underline{\text{v}}\overset{2}{\text{i}}\text{na}$ $\underline{\text{v}}\overset{2}{\text{i}}\text{nad}$

gråta

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

vina.

vì̱na̰, -´a .v.

svida.

de sku enta vara so sù̱ra so de vì̱na i hálsan.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

vina.

vì̱na, -an s.

-òr, -na.

utsidan av kinden.

dan fiff du pu

vì̱nan.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

vina.

vì̱na, -an s.

ostyrig flicka.

hǫn va en vì̱na.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

× vina.

vìna, - an s.

-or, - na.

utsidan av kinden.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

1. ˣvina

sb.

vì̲nja, -̀an, -̀or f.

kind, kindens utsida

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. vina
sb.

vìna f.
hållningslöst fruntimmer,
fjolla

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

×vina;

vì̱na, -an s.

-̀or, -na;

kind;

hạn slǻ̱ mè pu
vì̱nan;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

1. vina
sb.

vì̱nſa, -an, ˋ-or

kind;

han gá̱ dom̱ pȧ vì̱nan;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

2 vina
vb.

vì̲na

bära sig fånigt åt;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

+ vina
v.

v$\overset{2}{\text{i}}$na ; v$\overset{2}{\text{i}}$nar, v$\overset{2}{\text{i}}$na, v$\overset{2}{\text{i}}$nad part. n. v$\overset{2}{\text{i}}$nad, imperat. v$\overset{2}{\text{i}}$na ; bära sig vanvettigt åt, uppföra sig tokigt.

hwem kom for ned va bettan o
hwem jett en ala da o v$\overset{2}{\text{i}}$na,
sijen jitt ed yjor.

№ 305 J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

† vina

v$\overset{2}{\underline{\text{i}}}$na, f., -n, pl. v$\overset{2}{\underline{\text{i}}}$nor, -na, kind.

Ja̲ ska je̲ di̲ pa̲ v$\overset{2}{\underline{\text{i}}}$norna.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. 7.

+ vina.

vì̠n̰a̯, ̀–a̰̯m s.

utsidan av kinden el. käften.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

vìna -find

× vìna
s.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211

vì̱na f. huvudsida. × vina s-
utsidan av kinden.

Gę nu̱n pa vì̱nan.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

× vina
s.

vìna f~~lam~~sigt funtinn.

i Lgt. Fr. Onsjö = vína enl. Sk. L-n

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211

× vìna
v·

vìna

ha gar dul o vìnar / for

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

×vina
sb.

vìnor, –̀ - na pl.

kinder

han‿fík pa‿vìnorna
(han blev örfilad)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

× vina;

vì̠na, – an s.

–̀or, – na;

kind;

ja fétʃ me vì̠nan;

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

vina.

vì̱na, -ór v.

ja ví̱nor fr v̱ą́rad. luta sig framåt fr att skydda sig mot vinden.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

ˣvina.

v̱ìna, -an s.

kind.

ja fatt pu v̱ìnan.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

×vina

sb.

vìnorna (best. pl.)

Kind

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Ö. Hoby

vina undan.

vina úŋan v.

hn vinar úŋan för vǽ̱rld : man krypper ikop fȫ vädret.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

vinbergssnäcka
sb.

vinbærjsnäkorna bf. pl.

Var inplanterade i Smedstorps slottspark. En torpare hade därifrån planterat ut några till sitt torp.

M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

vind

v$\overset{1}{\text{i}}$z, m., vizen, pl. v$\overset{2}{\text{i}}$za, -na mindre bruklig, vind.

go̱ viz. norv$\overset{1}{\text{e}}$s̱tor viz.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

viŋ̲, ´en

vind
sb.

(blåst)

ga mó̲d víŋ gå mot vin-
den. | imó̲d ̄viŋ̲.
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

1. vind
sb.

vi̲ʒ, ´-en

blåst

s̲ín slèpta. de̲ dén̲ mé
ví̲zen (i vindriktningen).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

2. vrind
adj.

vrŋ̲; pl. –̀a

sned, skev; äv. vrång till sinnes, svår att komma till rätta med.

en‿ vŕŋ̲ glút̲ ett vrångt barn.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vind adj.

viŋ (ä.) l. viʒ (y.), -t; ˋ-a

líd‿pa víŋ
jór ìŋantiŋ,
rént‿pa tvært
e‿ànte vǽrt

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

vind.

véy, -´en s.

de kum̲a ifro
ǻyland mä din̲a
véyan. väs̲tan
véy han lyna
áw imod kvál.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940

ˣ vind s.

veŋ

vattenuppfodringsverk bestående av ver och kedja.

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

2. vind
sb.

viŋ

vindspel att veva upp vatten ur brunnar med. M. f. 94.

di dra óp me en víŋ

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd Smedstorp

Hugo Areskoug 1963

3. vind
sb.

viz

I sammanställningen pa víz på sned.

de gek pa víz (om kreatur med snedställda klövar). N. J. 94.

Nr 5008 Snedstorp Ingelst. h:d

Hugo Åreskoug 1963

vind

vɛŋ

vind

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

×vind a.

vɛŋ

kinkig, arg

№ 312. **INGELSTAD**

Smedstorp M. Areskoug 1922.

vind 1

vɪŋ̲, -´an

sb.

-´an fá̲r‿dom̲;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads h

Hugo Areskoug 193

vind 2

viŋ, viŋt, viŋa

adj:
sned, skev;

äv. vresig
han e so viŋ

o råli;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

1. vind

a.

forts

viŋ i pl. ˋ-a

sned, skar

so‿bø‿de‿vìŋa ‿‿

kánten

M. J. ~~84~~ 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

2. vind
a.

vry

vresig, tvǟr

gnàrr o‿ vry knarrig och vresig; han‿e‿ vríy o‿ gnàrred‿ aw‿si han är vresig och knarrig av sig K. f. 88;

víy o‿ tvǽr o‿ gnàrred M. f. 84
hǿbed (argsint) o‿ víy

Borrby o‿ tvǽr

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

II

vind
adj.

pa˷ víŋ på med

sida˷ pa˷ víŋ sitta
på med (äv. pa˷ snēd
l. pa˷ tvǽrt).

M. J. 84

Borrby

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

vind.

vɛŋ̄, ´-ən s.

dɛ̄ fɛfʒ lìdʒa ude
i vɛ́ŋən.

Nr 4036 Övraby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1941.

vind, s.

vig

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

[illegible] Larsson [illegible] Exc.

vind.

vėy̱, -én s.

dɛ va ṇor véy̱an
va pẹ̱ụ̱́.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

vind.

vey̠. a.

vresig.

nor de e ma glìṯa̰
sku de inta rè̱ta
dam for do fou de
vèya glìṯa̰.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

vind.

vęy̠, -́ en s.

so ska en seta
bd mod vē̄yen
bet̯a grọ̀ṇę

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

vind.

vẹŋ, -´ən s.

de va hela suṇən
vẹ́ŋ so da pàṣa

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

vind
adj.

viŋ, viŋt, –̀a

skev

Åv. argsint, tvär och butter

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vind
sb.

viŋ, ˊ-en
(blåst, väder)

víŋen ḛ kål (kall).

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

vind
sb.

viŋ, ´-an
(vind, blåst);

dḛ- ka̰stad- umǿ̲d víŋen
(vid rensning av säd);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

vind
adj.

viŋ , pl. -̀a;
arg, ondsint, tvär;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

vind;

vej a.

vied, arg;

han va vej;

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

vind
86.

vıŋ

(vāder. blåst)

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

vind
ob.
forts.

..om ‿ haum ‿ skole ‿
ɹ ‿ víŋ̱, om hon
(ɔ: kvarnen) skulle vridas så, att
hon fick vindfång.

M. f. 60.

vɹ̰ ‿ sko ‿ vɹ̰a ‿ na ‿ ɹ ‿ víŋ̱

M. f. 60.

SVENSKT NO

TUMBA

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

ha- lé̲ ḛ- víŋ̲en? vind
sb.
forts.

Vilken riktning har vinden?

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

vind
adj.

vrŋ 1. vrεiŋ, arj
2. jinkiŋ.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211

vind
s.

viŋ̱. ´-en (lat. ventus)

víŋ̱en vri̱ór si.

víŋ̱en gar ó̱p (= åt norr);
víŋ̱en gar né̱r (= åt söder).

Nr 4285 b Kvärrestad, Ingelst. hd

Birgitta Kraft 1945

vind II

víjen e nḕra = från söder.

mǫ́d víjen i (äv. mǫ́d vœ́red)

Nr 4285 b Kvärrestad, Ingelst. hd
Birgitta Kraft 1945

vind
adj.

viŋ̲

sned, sker.

Åv. ondsint; en ‿ víŋ̲ o ‿ rǽ̲l-
kar̲.

(Åv M. f. 86.)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

vind
adj.

viŋ, –̀a

vresig, ondsint

M. f. 97

Ö. Hoby

Nr 2725. Ingelstads hd

H. Areskoug 1954

vinda
vb.

viŋa - óp, =

med vindspel l. annan anordning lyfta upp ngt, t. ex. jord o. grus vid brunnsgrävning.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

vinda
vb.

viŋa ‿ óp̲

Pres. sg. viŋor ‿ óp̲
vinda upp (t.ex. en
fördämningslucka)
--- viŋa ‿ óp̲ stḭvbω̱rεd,
nar ‿ dœr ‿ bø̰r ‿ mì̱εd ván̲.
n-f·94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

vinda vb

v$\overset{2}{e}$j̲a v$\overset{2}{e}$j̲a v$\overset{2}{e}$j̲ad

vinda, veva

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

vinda
v.

pret. vant (om garn).

s. 17.

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd
Marie Möller 1887 Exc.

vinda

vb.

viŋa‿ó̱p, va̰nt‿ó̱p

nysta upp garn

han‿va̰nt‿ó̱p nìglad

Pret. part. n. ó̱pvǿʒed

ḛ‿de‿sná̱rt ó̱pvǿ̱ʒad nu̱?

Borrby M. J. 84

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

vinda

v$\overset{2}{i}$za l. v$\overset{2}{i}$za̱̯ (v$\overset{1}{i}$zo̱r, va̱nt,
v$\overset{2}{ø}$zed, v$\overset{2}{ø}$zen, viz) tr., nysta.
J.

v$\overset{2}{i}$za ga̱rn.

Ingelstads & Järrestads hd.

№ 305.

Per Larsson 1897-98.

vinda.

vìŋa̰, –́ a, –̀ a̰ pl.

¯va̱nt, vùŋa̰ pl.

vùŋa̰d.

dɛ va noa an vȧ̱nt gá̱m.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

vinda.

vìŋa, -an s.

-ɑ̀, -na.

garnvinda.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

vinda.

vè̠ŋa, –́ ɑ, vè̠ŋa pl.

va̠nt, vùŋ̱ə pl.

vùŋ̱əd.

hym sad o vá̠nt.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

vinda.

vèja, -an s.
–
-òr, -na.

garnvinda.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

vinda.

vìŋa̰, \`-a̰r, \`-a̰ pl.

vant, vìŋe pl.

vìŋ̰ed.

da viŋe gárn.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

vinja vant   vinda
vinda (garn) v.

uppf. vant Sg M Lgd. enl. Sk. L-r.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

vinda av

viza ¹a̠w (vizor, va̠nt, vɑzed, ¹a̠wvɑzen, viz) tr., 1) afnysta; 2) fullborda, afsluta nystning.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

№ 305.

Per Larsson 1897-98.

vinda upp

pres. ve̯gor ó̱p

upptaga med vindspel.

han sta̰r ɑ ve̯gor ó̱p váṟ.

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I. Ingers 1953

× vindad

v$\overset{2}{i}$ʒad, -or, v$\overset{2}{i}$ʒa̯d l. -or, m. och f., n. v$\overset{2}{i}$ʒad l. v$\overset{2}{i}$ʒa̯d, pl. v$\overset{2}{i}$ʒade l. v$\overset{2}{i}$ʒa̯de, vindtorkad, torkad af l. i vinden. den v$\overset{2}{i}$ʒa̯de $\overset{1}{s}$ile̱n hæm̱ e gå̱. Broh

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

№ 305.

Per Larsson 1897-98.

vindande

v$\overset{2}{\text{i}}$ʒane l. v$\overset{2}{\text{i}}$ʒ$\underset{\smile}{\underline{\text{a}}}$ne, n. -d, nystande. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

ˣvindaägg

vìŋaäǵz ; pl. = ^s.

skallöst ägg

(ɔ: --- bàra hèlva hiŋan,
äǵzan va ‿ hä bra)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

vindbenad

adj

viŋbénad; pl. – –́ –a
med skevt ställda ben
(om människor o. djur).
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

vindbenad,

vėy̲bé̲nad a.

snedbent.

hym é̲ so vėy̲bé̲nad,

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

vindbro;

vèjabrǫ́, -en s.

dar lédzor en vèja-
brǫ́ va bùlarp;

3275 Bollerup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

vìŋelǽgʒ n. vindögg. ˣvindelågg

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

vind-bygel
sb.

viŋbǿjal

vindspel

N. S. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d
Hugo Areskoug 1963

vindflöjel s.

vä'ʒ̠flœ'ʝ̠al (-flœ'ʝ̠l)

Se foto DAL 77:0074 ff.

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

* vindklõvad

viŋklœ̠́wad

argsint

da ḛ ḛn jæ̠̀kal so
viŋklœ̠́wad;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

vindklövad

adj.

vinklövad

med snedställda klövar (om nötboskap).

N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

×vindklövad

vezklǽvad M. f. 88;

med snedställda klövar (om nötboskap)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

vindmunnad

adj.

vɪʒmɑ́ʒ̱ad; pl. - ´ - a

snedmynt, med sned mun

m. s. 94

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

× vindpinn

v$\overset{2}{\text{i}}$ŋapìŋ, m., -kn, pl. -a, -na, nystpinne. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

vindruva s.

vendrýva -or

vindruva

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

ˣvindsa sig v.

vìŋsa‿se, = , -ad

vrida på kroppen, höja o. sänka axlarna (för att bli kvitt klåda)

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1968

M f 95

×vrindsa de

2
vrysa se

vara orolig, kinkig

№ 312. **INGELSTAD**

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

x vindskank

viŋskáŋk m. gevbent person

ffr. viŋalskåŋk

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

×vindsked

vɛŋ̲ʃe̲' –a

de två vinkelställda bräderna som löpa utmed takåsen

№ 312. **INGELSTAD**

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

*vindsked

vrŋʃé̠; pl. - -´r

de yttersta bräderna å husgaveln

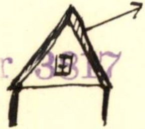

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd.

Hugo Areskoug 1939.

vindsked

viŋʃ́e̱, pl. – –́r

brādlister å husgavel

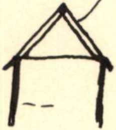

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937

*vindsked

viŋʒé̱ M. f. 88;

bräder längs husgavelns snedsidor;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

vindsked s.

vɜʒʃé̠, -en, -or, -orna. s.

= vɛʒʒé̠

'den planka, bräda som
på gaveln till ett hus
så att säga avslutar taket. = "stormbräde".'

bräda som kantar gavelröstet uppåt.

J-s.

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

vindsked

viŋʃé̠, - -́r
(på husgavel)

M. J. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

vindsked

vɪŋʃé̠r pl.
(på husgavel)

m. f. 77.

Nr 4501. Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

x vindsked

vȩŋʃé̲ f. pl. -r. vindskjed.

vìŋʃe̲ Lgd.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

×vindspel s.

veŋ spɛ̱́l, ́-ad

arg, vresig person

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

vindspel
sb.

viŋ-spél n.

1. apparat att vinda upp ngt med, t. ex. jord o. sten vid brunnsgrävning.

2. äv. 'vrång person, vrångt barn' (en víŋ glát).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

vindspel

vɪŋspíḻ neutr.

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

vindspel
sb.

viŋspé̠l n.

M. s. 94.

Jfr vindbyggel

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

× vindue s.

^{2}vɛŋu eller ^{1}vɛŋu

fönster

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

× ving(a)ägg.

vìŋaágg, -ed s.

–, -en.

skallöst ägg.

Nr 4036 Övraby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1941.

vindägg s.

vìŋ̱aeǵ̱ʒ

ägg utan skal

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1968

× vindaägg

vèŋa ádz, – ads.

skallöst ägg;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

× vinga - ägg.

vìŋaǟgg, - ed s.

-, - en.

skallöst ägg.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

×vind(a)ägg.

vìŋaẹ́dʒ, - ẹd s.

skalöst ägg.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

vindaägg.

vìŋaä́gz, -äds.

skallöst ägg.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

× vingaägg.

vìŋaä́gʒ, -äd s.

skallöst ägg.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

+ vindägg

vèjaä́dz, -äds.

skallö̆st ä̃gg;

3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937.

× vindägg.

vìja ėgg, — hd s.

—, — hm.

skallöst ägg.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

× vind ägg.

vìŋa égg, - eds.

—, - en;

skallöst ägg.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

-d-

× vingaägg.

vìŋa ȧdj, -ed s.

skallöst ägg.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

*vindåga s.

vìjav/a, ̀-ad; = , ̀-an

fönster

M f 81

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

×vindöga.

vìŋa, -ads. ä̃.
– –, -an.

fönster.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

vindöga

vìŋ̱ú̱e n.

fönster

Numera fǽnstor n.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

vindöga

vy²zev, n., best. -ed, pl. lika, best. -en, fönster.

Ex. i da e·d sakalt sa vy²zeven de dy²dza, i dag är det så kalt, att fönstren bli daggiga.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

× vindöga

vɛ̀y̠ú̠, -ed,

fönster. föråld.

7732. Övraby, Ingelstads hd. 1961.

vindöga

vìŋ̣ŋuæð (best. sg.) l. vìŋụæ̣. ˋ ˋ‿æd

fönster, föråldrat och ur bruk hört endast vid direkt förfrågan.

numera fínstor

ja stω̃o ti̱ta jəmən vìŋ̣ŋuæð

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

×vindöga.

vèŋlə, -ləd s. ä̃.

vèŋlə, -lən.

fönster.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

vindöga
sb.

vìŋ|ka, -̀ad
fönster

Numera utdött men hört av sagesmannen av gamla personer.

M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

vindöga s.n.

vingued
'fönstret'

3347:1

Nr 5315 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
P.Engzell 1938 Exc.

vindöga

vìŋ̣ẹata, −̀-ad, =, −̀-an (T.O.)

fönster (ordet är nu mera ersat̄ av fuínstor, fönster)

vìŋ̣ẹuan pl. (T.O.)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

× vindö̃ga.

vèŋu el. vèŋavl,

ˉ -ld s. ˉǎ.

-, -lu. fõnster.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

× vindöga.

vìyavh, - hds. ä.

–̀ , - hn.

fönster.

ata vìyavad.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

vindöga

vèjavh, – hds.
– –̀, – hn;

fȫnster,

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

vindöga

vèjavḻ, -ads. ă.

–, –an;

fönster

ga̲k hé̲n i vèjaved;

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

× vindöga.

vèȝavh, – ad s. a².

–̀, – an,

fönster.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

vìŋŋaſta, ˋ-ad
m.-f. 75.

fönster.

vìŋŋu
M. f. 63.

vindöga.

vìŋŋaded (best. sg.)
M. f. 75.
vìŋŋeven (best. pl.)
m-f. 60.
vìŋeven (best. pl.)
M. f. 65
vìŋuld
K. f. 67.

ordet är nu ur bruk och ersatt av fönster men väl känt av äldre personer.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

vingulle

× vindóga

i M. Lgd. vingúld ej Sk. L–n.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

víŋulla fōnster ˣ vindōga

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

ˣvindö̃ga.

vèjyle ,-led s. ȁ.
‾ ` ‾ ,-len.

fö̃nster.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

× vindöga.

vø̀jnu, -ld s. ã.

–̀, -ln;

fönster.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

× vindägg

vèŋa ǽgg, -æd s.

skallöst ägg.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

vìŋaved vindöga

l. vìŋaved (best. sg.)

fönster

Ordet är numera ur bruk

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

[illegible]

vindöga

vìŋŋadeid (best. n. sg.)

fönster

Ordet är nu ur bruk även hos de äldsta men väl känt av dessa.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

*vineskägg
sb.

vì̠naʃä́gʒ n.

kindskägg, polisonger

n. f. 94.

Nr 5008. Smedstorp Ingelst. h:d
Hugo Areskoug 1963

ˣvinet adj.

vì̱nad

obeslutsam, ombytlig

M f 55

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

× vinet adj.

vì̠ned ; ˋ-a

om flicka: obeslutsam, utan reda, fnissig

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1968

× vinet

vìnlar 1/ vrânig
2/ flansig, yr.
oförståndig

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

vinga v.

vinga 'mysta'

"vinga garn" 'mysta garn'

3347:1

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
P. Engzell 1938 Exc.

viŋ¹a̱bo̤r eller vingbord

vi²ŋabò̤r, m., -ed, pl. lika, -ena,

spinnrockens gaffelformiga parti, hvari rullen löper. Gaffelns sidodelar vi²ŋaná äro af trä och på insidorna försedda med hvar sin rad af ståltrådshakar, nå²kana, på hvilka tråden flyttas eftersom rullen fylles. Vi²ŋabò̤reds midtelgren är af järn och på detta löper rullen. Vi²ŋabò̤red kallas äfven nå²katöj.

№ 305. 7.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

ˣvingbord s.

²vęŋabǫ̀r

den kringsnurrande delen av spinnrocken, som uppbär "²nå̱kornà"

№ 312. **INGELSTAD**

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

vingbruten
adj.

vìŋabrýgdłən; pl. – brýgdna

vå̃rkbruten

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d
Hugo Areskoug 1963

vinge

s.

vìŋfe ; pl. –̀a

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinge
sb.

vìŋ̱a pl.

dær‿va‿sprà̱gleda
vìŋ̱a pɒ‿já̱red (om en fjäril)
K.-f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

vinge

vìŋa -an -a -ana

vìŋana spec. = nocken på spinnrock; äv. = nókan.

Nr 4408 Borrby, Ingelstads hd
I. Ingers 1947.

vinge

vìŋ̱k, pl. -`a, -`ana.

vìŋ̱ana à̱sa èt̠a dom̠,

vingarna släpade på marken efter dem (om gäss)

M. J. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

vinge;

vèja, -an s.
-à, -na;
vèjana højda i
mỳlahátan;

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

vinge.

vìŋə̰, -əns.

- ̀a̰, -na.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

vinge,

vìŋe, -ens.

-à, -na,

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

vinge, s.

vìŋa

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

vinge

vìŋka, pl. –̀a

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

vinge;

vèʒ̱a, -an s.

-à, -na;

vèʒ̱ana fèʒ̱a i

tuʒ̱ʒ̱àn; 1982 Tryde, Ing. hd

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

× vingelskank

víŋalsk$\overset{å}{\text{a}}$ŋk Jfr. viŋskaŋk

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

vingla

v.

vìgla, =

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads **hd**

Hugo Areskoug **1954.**

vingla

vìgla, =

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

vingla;

vèʒ̲la, -̀ar, -̀a, -̀ad

gå o. vackla;

han gɵ̲́u̯r o vèʒ̲lar;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933

vingla

vìŋla, =

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

× vinglekarne

vèŋ̱alẹ́dʒarnə, -ad s.

vȧp, skrå;

dė vá̱ et rà̱ktat vèŋ̱alẹ́dʒarnə.

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

× ving lekarne.

vìŋaléɡʒarne, -ads.

krăngd person.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

vingla

vìzla, =

M. f. 04.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

× vings

viŋs, n., brukas endast i obest. sing., motstånd, svårighet.

skrs$\overset{1}{\underline{a}}$, $\overset{2}{\underline{i}}$nte n$\underline{u}$d viŋs!
di jikk $\overset{2}{\underline{u}}$dan viŋs.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305

× vingsa

v$\overset{2}{\text{ɛ}}$ŋsa ; -r, — ; — ; -d.

v$\overset{2}{\text{ɛ}}$ŋsa si̱ : vara kinkig, orolig

sa v$\overset{2}{\text{ɛ}}$ŋsa den̠ si̱ h$\overset{2}{\text{ɛ}}$na̱ i̱ b$\overset{1}{\text{æ}}$ŋʃʃen

M. Areskoug 1926.

Löderup

Ingelstads hd. № 315.

* vingsa

vìŋs/a, = , -̀ad ;

refl. ~̀ se röra på kroppen

besvärat, skruva på sig ;

ja̰ trω̰r dṵ borjar

~̀ dṵ!

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

× vingsa sig

vi²ŋsa si̠ ; vi²ŋsar, vi²ŋsa, vi²ŋsad, part. pass., imperat. vi²ŋsa ; vrida, skrufva sig, göra motstånd, svårigheter.

du̠ ska̠, di je¹lpor e̠²nte du̠ vi²ŋsar di̠.

Ingelstads & Järrestads hd. J.

Per Larsson 1897-98. № 305.

× vingsa sig.

vìŋsa sε v.

rōra och vrida på axlarna.

dε jett inte an o sε̰da o vìŋsa sε.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

× vingsa sig.

vìŋsa se v.

göra motsägelser, undanflykter.

de jör inte du stour
o vìŋsar de du four
jòra hd.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

vinga

×vingsa sig:

vèŋsa se, -̀ar, -̀a pl., - -̀a, -̀ad v.
rycka på axlarna;
stat ìnte o vèŋsa de.

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd.
Nils Bengtsson 1937.

×vingsa sig.

vìŋsa̰ se v.

¯gōra motsägelsen,
undanflykter.

ha stóm du där
o vìŋsār de.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

* vingsa sig

vẹ̀ŋsa sí = 1) vrida sig ordligt. för att slippa ngt
2) söka undanflykter,
"slå sig" ~~undan~~

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

+ vinget

vaʒstarr ogin, vresig

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

× vinig

vi̲ned

adj.

fånig, fjollig, fjantig

han‿ser‿so vi̲ned u̲d

(M.f. 88)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

*vinig

adj.

vìnad

vimsig, utan reda; dum

(Syn. hørad)

hørad elor vìnad

M. f. 84

(ɔ: dær va ìgen rèda ma na).

Borby han ser vìnad ud

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

*vinig
adj

vì̱nad, pl. –̀ –a

vimsig, utan reda (om kvinnor)

haum‿ va̰‿ so‿ vì̱nad o‿ vìŋʒʒad

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

víŋ/ʃa

ˣvinka

s.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

ˣvinka
sb.

víŋʒga f.

kvinna utan reda, vimsig kvinna.

en - rèkte víŋʒga.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

\ /
viŋtʃa

vinka
v.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

)   vinkel

sb.

da ‿ gik ‿ i ‿

víŋkal. m. f 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

vinkel

víŋkel (sic!)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

vinkel

víŋʒʒel

hörn på t. ex. en redskaps-del

M. f. 75

Ullstorp

Nr 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinkelhus

víŋkelhu̲s n.

hus byggt i vinkel

M. f. 73

Tomelilla

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

+ virket

vinʃʃɐr gulen ytr

jfr. vinɐr

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

*vinkig
adj.

vìŋʒed

hållningslös, utan reda (om personer); äv. struntförnäm.

hum‿ va̰‿ so‿ vìŋʒet‿ dèn̲.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

vinna v.

vìŋ̲/a, ´-or, va̲nt, vòʒ̲e, vòʒ̲ed

utgå som segrare; erhålla vinst

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1970

vinna
vb.

Inf. Pret. Sup.

viŋa {va̲nt våzad
{pl. våza

Pres. sg. -´or.

('få en vinst')

dá̲n hada‿di‿våzad.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

1

vinna

vb.

han - spela - kárt o. vant - pága.
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

vinna

vìŋ̱a , va̱nt , vɔ̀ŋ̱ed ;
pl. vɔ̀ŋ̱a

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

vinna
vb

v$\overset{2}{\text{i}}$ŋa vant v$\overset{2}{\text{ɷ}}$ŋəd

vinna

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

vinna

vìŋ̲a, va̲nt, vòŋ̲əd v.

viŋa‿páŋ̲a

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinna

²viŋa l. ²viŋa (¹viŋor, va̱nt,
²våŋed, ²våŋen, viŋ) tr., vinna.
J.

²viŋa ¹pleŋa.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

vinna (vinda)

v$\overset{2}{\text{i}}$ŋa ; v$\overset{1}{\text{i}}$ŋor , va̠nt , v$\overset{2}{\text{ω}}$ŋed , v$\overset{2}{\text{ω}}$ŋen , imperat. viŋ ; 1) vinna (en răŭegång , i kortspel o. d.)
2) nysta (garn).

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

vinna
v.

pret. vant

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd
Marie Möller 1887 Exc.

vinna.

vìŋ̱a̰, -́ɑ, -̀a̰ pl.
va̱nt, vùŋ̱ḛ pl.
vùŋ̱ḛd.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

vinna, v.

vɷ̀ʒ̱ed, sup.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

vinna.

vìŋa̰, -´or, -`a̰ pl.
va̱nt,
vùŋa̰d.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

vinna;

vèŋa, –́or, va̲nt

vùŋe pl. vùŋed;

de vùŋe pœ́ŋa;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

rinna

viŋa impf vant vinna

jfr. viŋa = vinda

impf. vant voŋæd. S. Lgd. Rnbg. cfr. Sk. L—n.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

vinna

vìŋ̱ŋa ; va̱nt ; vɷ̀ʒ̱ud

pl. vɷ̀ʒ̱l

pres. sg. -ór ;

" pl. = ;

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

vinter

víntor, ´--en.

hèla víntoren, hela vintern.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

vinter

víntor, ´–en

tʒ̧ʒʒelmalsaknàida vã-dan- àlra[1] bø̱̄zaste víntoren

M. f. 84

[1] här: ´dolen av vintern´

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug, 1954.

)

vinter
sb.

da‿va‿ju‿om‿vìntrana, so‿stå̱a‿da‿ju‿ma‿sånt 1), om‿sòmrana mæ̱, o‿jo̱rda‿ju̱l.
N.-f. 94.

---

1) så sysslade de ju med sådant, hos. snickare o. vagnmakare.

Nr 5038 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

vinter
sb.

víntor, ´ - en m.

hèla víntören. K.f. 85./
da‿va‿so‿strág víntor.
K.f. 85./ víntören han . . .
K.f. 85 -

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

vinter

víntor, - - n, vìntra,
vìntraná

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

vinter s.

víṉtor

vinter

såsom tid vid ålder i uttr.:

ha̱n e̱ tréṯr o̱r a e̱n dö²ḵẖ víṉtor

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

vinter

i vintörs sistlidna vintärn

M. f. 94

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstad's hd
Hugo Areskoug, 1962

Smedstorp

vinter
sb.

víntor, ´-en;

pl. vìntra, vìntra-
na.

i víntors sistlidna vintern;
den si̲sta víntoren / hè̲la
víntoren. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

vinter

sb.

z víntor sistlidna vintern

han ha skolad vá̠d hǽ̠r en goz z víntor.

M. s. 94.

Nr 5008 Snedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

vinter

víntor, ´–´ -en, vìntra, vìntrana.

i‿ víntors sìstlìdna vìn-tern.

na̲ ti víntoren, nu tii víntorn. de‿ ḛ‿ bést om‿ víntoren. dem‿ là̰ŋa víntoren. om‿ vìntrana.

Hörup. Ingelst. hd̲

Nr 4446. Hörup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1947.

vinter s.

vintorn

'vintern'

"for da va kälten av
vintorn gån…"

4347:7

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads hd
Birgitta Kraft 1946. Exc.

vinter s.

víntor, ´-en ; vìntra,
`-na

m f 25

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

vinter
s.

vintåa, -en

om vintåren

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A. P. Onsdorff 1878 Ex.

vinter, s.

vintor/, ´-an

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

vinter

víntor, ˊ-en, vìntra;

de͂ fluta bórt om-
víntoran (om råkor).
M. f. 63.
har stràja víntra hær-é,
so bé, de͂ hær lìa vel.
(om de͂ [illegible] fåglar). M. f. 63.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

vinter

víntor; ´–en; pl. vìntra,
vìntraná.

for‿víntoren, fór vintern.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

vintergata

best. f. vintergatan

Nr 46 Onslunda Ingelstads h

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

vintergatan

vìntorgå̲dan

ɔ: reìktra rå̲̀gor (strimmor)
som stɑ̲́ pɷ hìm̲alan;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

vintergatan

vìntorgá̲dan

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

vinterhuva

vìntorhu̲ia f.

vintermōssa (i äldre tid stundom av hundskinn).

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

vinterlaget

vìntorlá̲wed (best. sg.) de gillen, som hållos under vintern, nöjessammankomster under vintern; jfr sommarlaget.

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd.

Hugo Areskoug 1939.

vintermössa

vìntoʀmáussa; pl. ob. – – –or

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

ˣvinternua

vintọrnúa f. K.f. 84;
nedsä̃ttande epitet om kvinna;
slapp och loj kvinna;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

vinterråg

vìntorín

m. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

1)

vintersäd
sb.

vìntorsǽ̠
(råg och vete).

vìntorsǽ̠ o‿klá̠vor
kom‿jω‿ma‿rǽd̰or-
na i‿vǽ̠rd (om de
vårte på lås jordmån och

Nr 5008 Smedstorp, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1964

2) stark frost in-
träffad. n. f. 94.

vintersäd
sb.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

ˣvintertalet

vintertaled

'tiden f.o.m. november t.o.m. februari'

4347:6

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads hd
Birgitta Kraft 1946. Exc.

vintertid

vintortiden (best. sg.)

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

vintertid
sb.

vìntortíidan bf. sg.
om ~ vìntortíidan under
vintern, under vintrarna.
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vintertid

vìntortidan (best. sg.)
M. f. 58;

ve‿vìntortidan, nar‿han‿
ḁ̀tta mu̱òra (M. f. 58)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

vintertid

vintortídan (best. sg.)

om ‿ vintortídan

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

vintervägen

vìntorvǽj̲an (best. sg.)
M. f. 68

i uttr. * vì̲sa nu̲n ~, vìsa ut ngn;

- hunn vì̲sta - dom̲ mĩn - hjǿ̲l vìntorvǽj̲an (M. f. 68)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

vinthund

vinthώz̲, pl. -´a m.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

*vintra
vb.

vintra, =
bli vinter

de börjar o. vintrar li̱d nu̱, det börjar så smått att bli vinter nu; M.f. 58

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

×vintras v. dp.

vintras
'börja bli vinter'
(de vintras)

4347:6

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads hd
Birgitta Kraft 1946. Exc.

vipa.

vì̠va̰, -an s.

-̀o̰r, -na.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

vipa

vìvpa; pl. –̀or f.

N. f. 87

Nr 3817 Valleberga Ingelstad's hd
Hugo Areskoug, 1962

Valleberga

vipa.

vìva, -an s.
-̀or, -na.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

vipa
f.

v̲ìpa, ˋor f.

M. f. 00

Nr 4800. Ingelstads hd
H, Areskoug 1954

Spjutstorp

vipa

vì̱vpa, -̀an, -̀or, -̀orna;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

vipa.

vì̱va̰, ̀-a̰n s.

̀-o̰r, -na.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

vipa

vì̠pa; –̀an ; –̀or

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

vipa.

v̱ìva, -an s.
-òr, -rna.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

vipa

v̲ìpa, -̀an, -̀or f.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

ˣvipefrăknet.

vì̱vafrȧ̱nad . a.

frăknig.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

ˣvipefrå̃knet,

vi̱va frå̱nad a.

fråknig ss. en vipa.

man hodde, man blev
fråknig genom att
äta vipägg. A. L.

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

ˣvipefrǎknet̄.

vìvafrájnada.

man t̄rodde man blev frǎknig genom att̄ ǎt̄a vipāgg.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

vipefråknig

vìva fråjnad; pl. ̀– – ́– – a

eg./ fråknig som en vipa,

/ fråknig.

M. f. 87

Nr 3817 Vallieberga Ingelstads hd
hugo Areskoug, 1962

Valleberga

× vipene
v$\overset{2}{\underline{i}}$vene, n., -d, pl. lika, -n,
nypon.

Ingelstads & Järrestads hd. Y.

Per Larsson 1897-98. № 305.

×vipenstärt
sb.

vìvenstärt

en ört, av beskrivningen att döma snarast cardamine pratensis.

Nr 2725 Ingelstads hd

Ö. Holm

2 1 × vipentorn

vi̱veṉetå̱rn, m., -en, pl. -a, -ana, nyponbuske, rosa canina.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

× vipsentorn s.

^{2}viwlentɔ̀rn

nyponbuske

№ 312. **INGELSTAD**

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

*vipeplättig

a.

vì̱vaplǿt̲ed

fråknig (som en vipa)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

vipfråknig

^{2}vivefråned, lika i alla genera,
pl. – a, eg. vipfråknig, fråknig
som vipägg; fråknig.

när de e ^{2}vivefråneda sko de
^{2}towa dam i ^{2}viveädz, när menniskor
äro fråknigo, böra de tvätta sig
i vipägg.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 3057

vipfräkning

vìvafräjnɛd a.

hn byfz vìvafräjnɛd

am hn oud vìvɛägz.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

vipfråkning

vì̱vafrá̱nad a.

frāknig.

man blev vì̱vafrá̱nad om man åt vipägg.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

ˣvipfräknig

vì̠vafrajnad

fråknig som ett vipägg i

Se vidare u. vipägg.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

* vipig

vìved; obest. pl. \`–-a; frăknig (eg. som en vipas ägg);

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

ˣvipon/, s.

vìvana/, ˋ-d; vìvana/, ˋ-n
= nypon

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

110.

* vippa

vìp|pa, =, -̀ad;

svepa;

vipa rónt svepa om;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

* vippa 1.

vìppa, = , -̀ad

i förb. ~ óm svepa om, surra om;

de vipa en láp om;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

* vippa 2

vìppa, =, -̀ad

vifta, svänga (med handen)

han ~ pω‿mẽ han vinkade på mig.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

×vippa
v.
(svepa om)
forts.

vìppa, =

sín vupa ‿ dẹ ‿ hárs
de/
om) (ɔ: vid ympning av fruktträd).

M. J. 84.
1947.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

1. ˣvippa
vb.

vìpa, = vinka

ge tecken med handen för att kalla någon till sig.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

2. ˣvippa
vb.

vìp|a, =

svepa (om), vira (om)

dḛ - vìpad ‿ jω om, de svepte det ju om.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

vippa v.

vippa

'vinka'

3347:1

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

P. Engzell 1938 Exc.

vippa
vb.

vipa – óm, =

Äv. vaipa – óm

svepa något kring något

N. f. 94

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

× vippa

v$\overset{2}{i}$pa; v$\overset{2}{i}$par, v$\overset{2}{i}$pa, v$\overset{2}{i}$pad,
part. n. v$\overset{2}{i}$pad, imperat.
v$\overset{2}{i}$pa; vinka, vifta.

v$\overset{2}{i}$pa pɷ da$\underline{m}$ $\underline{o}$d de k$\overset{2}{ɷ}$$\underline{m}$a-
hu$\underline{m}$ o $\underline{\overset{2}{e}}$da mi$\underline{d}$$\overset{1}{a}$$\underline{t}$an.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

vippa
vb.
forts.

vìp|pa, =
I

ge tecken med handen för att tillkalla någon som befinner sig på ~~ett~~ visst avstånd.

K. f. 88.

1948.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

1. ˣvippa

vìeppa, =, -̀ad v. forsb.

linda l. svepa (ngt om ngt, t.ex. tyg, tråd o.d.)

da ‿ vìepa ‿ zɩ ‿ óm ...
det lindade sig kring ...

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

2. vippa

vìpa, = v. fort.

vinka med handen (för att påkalla uppmärksamhet)

han vìpa o. hòra (svängde med armen)

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

vippa
vb.

Pres. sg.
vipar, óm

svepar om (t. ex. ett papper
kring ett paket).

R. J. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

vippa, v.

vìpa

= vifta

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

vippa.

vìp̱a, -̀ar, -̀a pl,
-̀a, -̀ad v.

svepa.

de vìp̱a ud i et
pàp̱or.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

ˣ vippa;

vèpa, -`ar, -`a, -`ad;

svepa;

ta dẹ́ o vèpa ám;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

vippa
vb.

vipa‿óm, svepa om,

veckla ngt om ngt;

hann‿vipa‿en‿gål om;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

× vippa;

vèpa, -̀ar, -̀a pl.,
-̀a, -̀ad v.
rulla, svepa;
ja vèpa bad i en
ròfley;

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937

vippa
vb.

vipa óm, veckla om, svepa om.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

K-7-72 Hugo Areskoug 1947

vippa

vìpa. =

svepa (ngt i ngt)

dær vìpa _ de gárned _ pa, på detta sveptes garnet.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

ˣvippa
vb.

vupa‿óm̲, =
svepa om, linda om

de̜‿vupa‿óm̲‿dóm̲

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

+ vippa

vìpa v. 1) vifta, ~~vir~~ vinka.

2) svepa.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

1. ˣvippa

vìpa, =

vinka med handen åt någon, för att denne skall komma närmare (då man t. ex. vill komma till tals med ngn, som befinner sig utom hörhåll l. ropshåll).

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1940

2.* vippa

vb.

vaipa ‿ óm, =

svepa kring.

de ‿ vaipa ‿ an ‿ slárw om, de svepte en trasa kring.

Nr 2725 Ingelstads hd

Ö. Hoby

Hugo Areskoug 1940

× vippa o̲m̲

vi²pa am̲; vi²par, vi²pa, vi²pad, a¹m̲vìpad, imperat. vi²pa; vira om, svepa om.

Ingelstads & Järrestads hd.

№ 3057.

Per Larsson 1897-98.

ˣsippa om v.

sip/a_óm, = , `-ad

svepa om, linda in

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

vippe

vìpa n.; pl =;

havrevippa;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

vippe.

vèpa, -ads.

-̀, -an.

at.

tuvvépa.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

vippe

vìppa, -̀ed, =, -̀en;

sã̄desax;

rúan går i vìpa;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd.

Hugo Areskoug 1939.

I

vippe

vìpa n.; pl. =

sȁdesax (t. ex. rågax)

dær‿e‿brá vìpa på‿rúen. Det är bra ax på rågen.

M. 4. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

ˣ Vijpel s.

2
vɛpl

axel på råg och vete

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

II

vippe

nú bø̰r ‿ dær ‿ vìpa
pω ‿ rúen. Nu blir
det ax på rågen.

M. f. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

vippe s.

vippe 'sädesax'

3347:4

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
P. Engzell 1938 Exc.

vippe
sb.

vìpa n.

I

ax (särskilt på råg, vete och korn)

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

+ vippe

vi^{2}pe, n., -d, pl. lika, -n, ax på råg.

rau^{1}wen har vi^{2}pe, kœ^{2}rned har as, ha^{2}wren ri^{2}sme o œ^{2}rtorna ha be^{2}la,

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

* vippe

vìpph, -èd, =, -̀en

sa"desax;

dær e rèdia (duktiga)

vìph po rúhn, rúhn

-går i vìph (gå i ax)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

× vippa,

vè̠pla, -lda s.

–̀, -lan;

at på råg o. veta;

nu vé̠pla;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

vippe.

vèpa, -ads.

‾ ̀ ‾, – am;

at på råg o. vetē.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

×vippe

s.

ax

Sc ×rågvippe, ×vetevippe.

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

vip-rede.

vì̱varí̱jdɐ, -ɐn s.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

× vipstjärt

vìvanstárt s.

ett slags växt. (Cardamine pratensis)

kàbalóǧǧ o vìvan-stárt.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

vipägg

vìi̱veágʒ n., pl. =

dḛ skola tá̱ et vìi̱veágʒ o slá̱ i ansikted på dom̱

(ɔ: havande kvinnor, för att deras barn ej skulle bli frākniga som ett vipägg; jfr n. ˣvipfrāknig)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

2)

vira
vb.

v̰ira - óm vira omkring

M. f. 94.

Jfr vidare omvirad

Nr 5008 Smedstorp, Ingelsta's hd
Hugo Areskoug 1964

vira
vb.

vira. óm;

Pres. sg. virar. óm;

svepa kring.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

vira

vìr̲|a, =, -̀ad
i förb. ~ óm̲ (vira omkring);
dḛ bà̲ra vir̲a ḛn trá̲ om̲;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

vi'ra
vb.

vira i hǿp */

vrida ~~samman~~ ngt

n. ſ. 94.

Genuint uttryck?

*/ ihøp, urspr. form.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

vira

v.

vì̱ra, =

ṽiras‿ zhǿ̱v viras ihop.

ṽira‿ an‿ sta̰ltrá̱ om, so‿
hóḻor‿ed! M. f. 84

jã‿ ṽira‿ zhǿv an‿ vàȝa
aw‿ ríȝđor jìj virā̱de
Borrby samomān en viska av rȍtter

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

vìra
vb.

vì̲ra , =

d̰e ‿ vì̲ra ‿ dom̲ hæ̲r om ‿

á̲rmen ,

M. J. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

×virreltorn s.

vịraltọ̀rn, -en. s.

'buskväxt; man klyvde dess grenar för att använda dem till ″lǽrzja

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

virka
v.

virtja

(nyare ord & begrepp).

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorff 1878 Exc.

virka v.

virtja

3547:5

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
P. Engzell 1938 Exc.

virka

vìrka, =

hum- hą̃- vìrkad

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

virka

vìrkja , =

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

×virke s.

v$\overset{2}{\underline{\varepsilon}}$ṙkɐ

virkat arbete, virktyg

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

virke

vìrka n.

(trol. riksspråksord)

M. f. 6 Nr. 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskans 1947

ˣvirra

vb.

vìr̲/a, =

i uttr. vìr̲a pω‿hώ̲ld, skaka på huvudet (som tecken på att man avböjer ngt)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

× virra
vb.

vìrra, =

I uttr. vìrra på håd
skaka på huvudet.
n. f. 94.
(till tecken på
avböjande l.
förnekande av
ngt, som man till-
frågas om)

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

*v̲i̲r̲r̲a̲
vb.

vìr̲a, =

skaka på huvudet till tecken på avböjande.

vìr̲a på ‿ hó̲ld.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

×virra

v$\overset{2}{\text{i}}$r̲a ; v$\overset{2}{\text{i}}$r̲ar, v$\overset{2}{\text{i}}$r̲a, virad, part. endast i n. v$\overset{2}{\text{i}}$r̲ad, imperat. v$\overset{2}{\text{i}}$r̲a ; rista, skaka (på hufvudet).

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

× virra

v$\overset{2}{\mathrm{i}}$r̲a, v$\overset{2}{\mathrm{i}}$r̲ar, v$\overset{2}{\mathrm{i}}$r̲a, v$\overset{2}{\mathrm{i}}$r̲ad, particip obrukl., imperativ v$\overset{2}{\mathrm{i}}$r̲a, skaka (på hufvudet)

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

×virra

v.

vìrfa, =

skaka på huvudet till tecken på avböjande

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby.

virra.

vè̠ṛa, -̀ar, -̀a pl.
-̀a, -̀ad.

skaka.

han vè̠ṛa pu hó̠ed.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

vìr̲a rista ×vria

v. mæ hó̲lr = skaka på huvudet.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

× virrepanna

^{2}vir̲epàn̲a, f., -n, pl. -pan̲or -pan̲orna, virrig person.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. 9.

virrepanna

sb.

vìr̲apán̲a

virrig person

M. J. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

virrhuvad adj.

vɛ̀r̲ehó̲ad

virrig, utan reda

Örnahusen

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

vìrvel

vòrvel ; pl. vòrvla

virvel i hårlaget på en husdjur (t. ex. hästar, nötkreatur);

hårad de‿lígzor i‿vòrvla;

(M. f. 66)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

virvel s.

v$\overset{1}{\text{ɛ̱}}$rvɐl , v$\overset{2}{\text{ɛ̱}}$rvlor

virvel

№ 312. **INGELSTAD**

Smedstorp M. Areskoug 1922.

virvel s.

v$\overset{2}{i}$rvel v$\overset{2}{i}$rvla

virvel i pannan på djur.

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

virvel

vìrvel

virvel i hårlaget på gris.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

1) **virvel**

vòrvel; pl. vòrvla sb.
l. vìrvel; pl. vìrvla (rspr.-form)

virvel i hårlaget på ett djur, bl. a. svin. Om en gris hade virvel, ansåg man detta som ett tecken på att den var bra. — ja. ska —

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1964

virvel

2) lęga‿dán̲ pá̲ (reservera för avel), for dán̲ ha‿tvá̲ vòrvla. m. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

virvel
sb.

vìrval,x/ ≃ -an; pl. vìrvla

hårvirvel; bl. virvel i ryggen på en gris; det ansågs som ett gott tecken, om en gris hade två vìrvla. M. 4. 94.

x/ Resp.-form.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

virvel

vìrvel

(i hårlaget)

di bø̰r ḛt bra̠ ́kre̠dʒ,
for di ha̠̰ ̀~ la̠̰ʒs-
rýgʒen.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

virvel, s.

vìrvel

SV

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

vìrvel
86.

vòrvel

virvel i hårlaget på en husdjur.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. J. 60.

virvel

vìrvel l. vòrvel; pl. vòrvla (virvel i hårlaget på husdjur, t. ex. svin).

da‿bø̜r‿den‿bésta, for‿dén ha‿en‿vìrvel på‿rýgdzen (om grisar).

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

virvel
forts.

ḛ ‿ hade ‿ vòrvla
ì ‿ rýgdzan

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

2 × virvelgris

vir̲vel̲agrìs, m., -en, pl. -grìs̲or el. -griz̲or, eg. hvirfvelgris, gris, hvars hår på något ställe ligger i hvirfvel. Det anses som ett godt tecken, att grisen har hårhvirfvel.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

*virvelgris
(forts.)

vòrvlagris

gris med virvel i hårlaget
(ansågs vara ett gott tecken)

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

*virvlig
a.

virvlad
som ligger i virvel
(om hårlag)

M. J. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

1. ˣvirvling

vìrvliŋ

virvel, krets

T. ex. om vind, som blåser

" i " vìrvliŋ"

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

2. ˣvirvling

s.

vìrvling

vìrvelvind

(Jfr hurrelvind ds.)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

3. virvling

s.

vìrvliŋ

virvel i hårlaget på svin

da‿ va̰‿ bórsten 1), som‿

jetš‿ i‿ é̱n vìrvliŋ

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd M. f. 84

Hugo Areskoug 1954.

1) Riksspråksord

Borrby

×virvlingsgris

vìrvliŋsgri̲s s.

gris med virvel i hår-
laget 1)
(ɔ: da‿ va̰‿ bórstan, som‿ sits‿
i‿ é̲n vìrvliŋ) M. f. 84

Borrby 1) riksspråksord.

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

vis, s.

vised; b. f. s.
sätt

s. 211

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd
M. Hörlén 1914 Exc.

vi̠s, ´ad

vis
sb.

sätt

po‿sá̠‿vi̠s.

du‿lä̠ra po‿dí vi̠sad.

K. J. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

1)

vìs
sb.

vi̱s, -́ad, =, -́an

(sâtt)

po sato ví̱s man ìnta po
v̰i̱s o sáṯ (talesätt*). / dḛ
fĩŋa dra sɪ frám̱ po àla̱
vi̱s (om statkarlar: som ha-
de det svårt ekonomiskt).

M. f. 94,

*) se närmare u. sätt.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

vis
sb.

2) de kωna udtýda bíbelen pω mòŋa vís.
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

vis

vi̲s, -ˊed, =

(sãt̄)

po ˊe̲t vi̲s kan de nók̲ vara‿ˊrét̲.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

vi's
86.

vis n.

(sån) på ált vis, på allt vis. K. f. 72.

dẹ tenàba på nod-vís, de bultade på något vis (o: vid linets bearbetning). M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1945.

vìs

sb.

vísad (best. sg.)

(säu) l. vížad

pa. dí vi̱sad.

da. va̰. ga. öret o. ba̰ra.

se. o̰d pa. dí vi̱sad.

pa. dí vi̱žad.

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1940

vis

s.
vísed best. n. sg.

po dí vísed på
det viset

M. f. 00

Nr 4800. Ingelstads hd

Spjutstorp H, Areskoug 1954

vis
sb.

vis, -éd, =
(sáū)
han‿ va‿ dóm po‿
àla vis

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

v̲is
sb.

vi̲s n.

(vis, sätt)

da ‿ ẽ ‿ mè̲ra sòrjaled
pa ‿ é̲t ‿ vi̲s.

Nr 4446.

Hörup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1947.

vi̇s

sb.

vis, ˈ-ed

(sāū)

dá klòda1) ‿ de fro ‿ dí

vísed. — po ‿ sat ‿ o ‿ vi̇s,

på sāū och vi̇s.

1) klåpade.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

vis

sb.
forto.

han la̰ o
mὼr̲a o mὼr̲a
pω h̲i̲nt v̲í̲sad, han låg
och morrade och morrade
på det där viset.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

vīs
sb.

vis n.

sāū

pa sá vís på så
sāūj ā. pa sá vis.

M. f. 73

Tomelilla

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

vis
sb.

vi̲s, -´ad, =

(sāti)

da‿forjíks‿ja‿pω‿nωd‿ví̲s;
ifal‿ja̰‿skωla‿ga̰‿o‿tròm̲la
(gå fumligt och falla) pω‿nωd‿ví̲s,
l̲‿da̰er‿nun, som‿hø̲r‿ád̲?

M. f. 58; Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

visa v.

vì̱s/a, ´-ar, -ta, -t

m f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

visa

vì̱s|a ; –̀tə ; –t ;

pres. sg. –́or ;
" pl. = ;

imper. sg. vi̱s !
" pl. vì̱sən !

ví̱s nom, hont han
ska jòra !

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd. Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

vì̠za f.

vìsa
f.

en‿gamal‿vì̠za

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1940

Pret.

vìsta

visa

vb.

dḛ‿vìsta‿dom, na̰r‿de‿
va̰‿rajnvǽr (om vesslor)

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

visa
vb.

vì̱s|a, -̀ta, -t

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

visa

v$\overset{2}{\underline{i}}$sa l. v$\overset{2}{\underline{i}}$sa (v$\overset{1}{\underline{i}}sor, v\overset{2}{\underline{i}}ste, v\underline{i}st, v\underline{i}st, v\underline{i}$s) tr., visa.

v$\overset{2}{\underline{i}}$sa n$\underline{u}$n n$\overset{2}{ø}$ged l. v$\overset{2}{\underline{i}}$sa n$\underline{e}$d f$\overset{2}{\underline{o}}$r n$\overset{2}{ø}$gen. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305

v$\overset{2}{\underline{i}}$sa (

1. visa

vìsa, ˋ-an ; ˋ-or, ˋ-orna sb. f.

(sång o.d.)

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

visa/

sb.

vì̠z̠/a, -̀an, -̀or, -̀orna;

dḛ ʃωŋa -̀or;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

visa vb

$\overset{2}{\text{visa}}$ $\overset{2}{\text{viste}}$ vist

visa

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

2. vìsa
vb.

vìsa, ∸ta, -t

Pres. ∸or

(visa ngn ngt)

ja vìsta dóm. M.-f. 94. /
de vìsta dóm (visade sig) ålen.
M.-f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

3.ˣ visa
vb.

vìsa, =, ˗̀ad

Pres. sg. ˗̀ar

befria potatis från grodder

visa pantóflor

Ordet vanligt i Smedstorps stations-samhälle under 1900-talets första årtionde.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

vìsa

vb.

) atasom vi e vìsta_
ti' enligt vad man visat
osv [går rågången där och
där]. M. F. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

visa 2

vb.

vì̱ʒa , vì̱sta , vi̱st

pres. sg. -ór ;
" pl. = ;

av. vì̱sa ek.

refl. ~ se̱ ;

han vì̱sta ‿ sḛ om kvàlana ;

Nr 3817, Kåseberga, Ingelstads h
Hugo Areskoug 1939.

* visa 2
vb.

vì̱zas (pass. inf.)

om korn som beredes till malt: bringas att gro, att skjuta skott;

de (ɔ: ká̱rned) skola vì̱zas (SB, AB);

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

*visa 2

vì̲sſa, = , –̀ad

befria potatis från växt-skott; ´vḭsa pantóflor.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

visa 3.

vì̠s/a, -̀an, -̀or

sb. sång

dḛ ʒωzə -̀or, nα̰r dḛ

kὰ̠rda.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

visa
v.

vì̱sa, vì̱ste, vi̱st.

Nr 4408 Forrby, Ingelstads hd
I. Ingers 1947.

*vrìsa
vb.

vrìsa, =, -̀ad

Pres. sg. -̀ar

avlägsna potatisgroddar; v̰rsa-pantóflor.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vìsa
vb.

Refl.
vìsa-se, =

skjuta ut groddar (frf. a. om potàtis).
M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

visa.

vì̱sa̰, -à̰r, -à̰ pl.
-à̰, -à̰d.

vi̱sa pantóffla:
avlägsna grȫddknop-
parna på potatis,
som böjat gro.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

visa
v.

perf. part. vist

s. 12

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd
Marie Möller 1887 Exc.

vìsa
vb.

vì̱sa

de‿ va̰‿ den‿ à̱na, som
la̰‿ vì̱sa‿ si.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

visa vb

visa visor viste vist.

visa

vis maj ista !

№ 312. INGELSTAD

Ingelstorp

M. Areskoug 1922.

vísa

vìsa

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

×visa.

vìsa, -ar, -̀a pl, -̀a, -̀ad.

avtaga groddarna på potatis.

de vìsa pantóflor.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

vísa, v.

vísor, pres.
vis, imper.
vist, pret. ptc.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

visa.

vì̱sa̰, -̀a̰r, -̀a̰ pl.
-̀a̰, -̀a̰d.

avlägsna groddknopparna på potatis.

vi sku vì̱sa pant̠ö́flor.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

visa
vb.

vi̲sa, ˈ te .

jã̲‿ vá̲‿dæ̲r o‿vi̲ste‿
hèsta (visade upp hästar).
han‿ vi̲ste‿ smö̲d‿ me̲, han
M. f. 58. pekade på mig.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

1. vìsa
vb.

vì̱spa, =ta, –t

pres. sg. ˊ–or

" pl. =   Imper. sg. vi̱s

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

2.ˣ visa
vb.

vìža , =

taga bort vårtskott på potatis

viža – pantóflor

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

1. ˣvisa
vb.

vìsad (pret. part. n. obest. form) försen med "visar", M. f. 61; dvs. groddar (om korn, som mältas, beredes till malt)

de‿skola‿ly̱ʒa‿o‿blę‿vìsad; M. f. 61;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

2. visa
vb.

vì̱sa , vì̱sta , vi̱st

pres. sg. ´-or ;

haum vì̱ste – dom̱ mu͂n – sjǽ̱l vìntorvǽjen (hon visade min själ ut dom (M. f. 68),
da e̱ bést da̰ – ga̰r – a̱tor klœ̀wtastǿ̄len o. vi̱sor (ↄ: och visar den) ; K. f. 84;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

3. visa

vist (sup.)

han hader víst drǽjen te-
o haka svǽr;
han hade anvisat drängen (arbetet) av hacka gräsvål, gett drängen befallning av hacka gräsvål; M. F. 66;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

× visa ;

vì̠sa v.

avlägsna groddarna på potatis, som bor̄jat̄ gro ;

vì̠sa pantó̠flor ;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

ˣvisa;

vìsa, -ˋar, -ˋa pl., -ˋa, -ˋad v.

avlägsna groddknopparna på potatis som börjat gro.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

visa

v$\overset{2}{\underline{\text{i}}}$sa ; $\overset{1}{-}$or , – ; v$\overset{2}{\underline{\text{i}}}$ste ; v$\underline{\text{i}}$st

visa

Löderup

M. Areskoug 1926
Ingelstads hd.

vìsa
sb.

vìsa f.

dafta en vìsa -

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

+ visa.

vì̠sa̰, -̀a̰r, -̀a̰ pl.
-̀a̰, -̀a̰d.

vi̠sa pantóflor: avlägsna groddknopparna på potatis, som börjat gro.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

× visa.

vì̠sa, -ˋar, -ˋa pl,
-ˋa, -ˋad v.

vi̠sa pantóflor.

avlǎgsna g̅roddknop-parna på potatis, som börjat̄. gro.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

×visad
adj.

visad

som grott och skjutit ut växtskott (potatis, säd o.d.). | spelsǽn e. ja-grǽd (har ju grott) o. visad. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelsta's hd
Hugo Areskoug 1964

visa a̲v̲

vi̠sa $\overset{1}{a}$w̠ (vi̠sor, vi̠ste, vi̠st̥, $\overset{1}{a}$w̠-vi̠st, vi̠s) tr., visa någon på/d$\overset{\varepsilon}{ö}$rren.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

visa sig

vìsa se = såd börjar framspira.

i Lgd. är "vìsa" = framspira första brådden enl. uppgift av Olséni.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

*visar

sb.

vì̱za pl.

grodd på korn som beredes till malt;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads h.

Hugo Areskoug 1939.

ˣvisar

sb. pl.

vì̱za (pl.)

groddar på malt

M. f. 84

Jfr ˣmaltvisar

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

1951

× visar

vì̱z|a , ˋana s. forts.
(pl.)

groddar på korn som beredes till malt

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

*visar 1.

vìs/a, ˋ-ana (pl.)
växtskott på potatis

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

× visar;

vìsa, -na s.

grodd på potatis;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

× visar;

v̲ìsa, – na;

grodd på
potatis;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

× visar

vì̱sa, -na.

groddknoppar på potatis.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

visare
sb.

visarfa, ˊ-en, =, ˋ-na
m.

urvisare

den lòŋa visaren o den kòrta visaren. M. f. 94.

Jfr ×vise.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

visare

visakle m. blasten på potatis

(Vulg.)

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

Ansf.

№ 1211.

ˣvisas

vìsas

slå ut grodder (om t. ex. korn potatis och mält, som gror)

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

×vìsas
vb.

vìsas, =

bildas groddar på t. ex. potatis och korn som skall måltas.

ligga ‿ o. vìsas.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

visbok

v$\overset{2}{\underline{\text{i}}}$sebø̱̀g, f., -en, pl. -bø̱̀gər, -rna, visbok. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

vise s.

vì̲s/a, ̀-an

bidrottning

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

ˣvise, s.

visen; b.f.s.
visaren

s. 211

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads **hd**
M. Hörlén **1914** Exc.

×vise.

vì̠sɐ̰, -ɐn s.

vì̠sa̰, -na.

visare.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

×vise.

vì̠se, - en s.

-̀a̰, - na.

den utskjutande grodden på potatis.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

1. *vise
sb.

vìsfa, ‑an

ervisarla

den lòza‑v̂isan o den kòrta‑visan. N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

2. vise
sb.

vìs/e, -̀en m.

den del av årdret, vari ~~bitten~~ sitter fästad.

M. f 94

--- fra vìsen ǫ ǫp ę ˛
ásen

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

2. vise
sb.

viske, -en m.

den del av årderhuvudet, vari billen sitter fästad

N. f. 94.

Jfr ×årdervise

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

× vise
sb.

vìsa pl.

groddar på potatis och på sâd.

dær e lòza vìsa. /

vìsa på sæn.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

7. vise

86.

vìske, ̀-an

den del av årdret, där billen är fästad.

sìlan gɛʃʒe nér i vìskn.

Nr 4563 O. Ingelstad, Ingelstads hd 1.
Hugo Areskoug 1948

2 vìse

86.

vìsa (obest. pl.)

grodd på t. ex. malt oca potatis.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

vise

vì̠sɐ, -̀en

bidrottning

ha̰ dḛ ìjen ~, so ɧø̱̀da

dḛ ìje̅n ty̱.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

ˣvìse

sb.

vìsa (obest. pl.)

groddar på mältat korn.

M. J. 58-

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

vise.

vì̠sḙ, – ln s.

–ạ̀, – na.

visare.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

×vise.

vì̱sle, -len s.
-̀a, -na.
grodd på potatis
o. säd.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

vise.

vìsa, -an s.

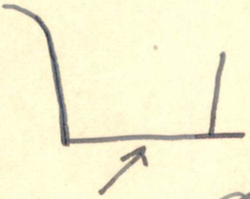

del av åder.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

× vise.

vìsḛ, ̀-ḛn s.

̀-ḛa, - na.

grodd på potatis.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

*vise

vìsa, -̀an m. f. 61

= orvíse (*årdervise)

Se fig. till språkprovet årder;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

× vise;

vì̱sln, - ln s.

vì̱sa, - na;

grodd på potatis;

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

× vise

vìske, -ken m. sb.

den del av ett årder, på vilken bitten sitter fästad. M. J. 60.

Jfr u. sula 2.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

ˣvise
sb.

vìsa (obest. pl.)

växtgrodd på t. ex. potatis och malt.

dær ‿ blyk ‿ vìsa ‿ pud

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948.

ˣvise.

vìsa, -en s.

-̀a, -na.

den utskjutande grodden på potatis.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

+ vise

vìsle 1) vise i en bisvärm.

2) den först framspirande brådden av en vakst.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211

ˣvise
sb.

vìsa (obest. pl.)

groddar på t. ex. potatis och malt.

lòza vìsa.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

viska.

s.

vì̜ga̰, -an s.

-̀ɒ̰, -na.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941

viska
sb.

viſka; pl. -or f.

en viſka blár (blånor).
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

vìska

sb.

vìʃʃa, -̀an, -̀or;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

viska.

vɛ̀ʃ̱a̰, -̀a̰n, -̀a̰ pl.

-̀a̰, -̀a̰d.

de vɛ̀ʃ̱a̰ hɵuanra

i ǿṟ̄nən.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

viska.

vìg̰a, -an s.

-ə̀r, -na.

de vraja ihuv

en vìg̰a o kasta

i ǫ́nan.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

viska

vìʒſa, = , -̀ad;
v̲ vb.

dẹ̃ sωdh o ì̃ ħ hã̱ránra;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

1. viska

vìſka, -an, -or s. f.

eller. vùʒa

knippa gräs, klöver o. d.

dḛ (fåren) gàla me vìʒan i móʒen

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads **hd**

Hugo Areskoug **1954.**

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vìska

s.

jã. vĩrra. ihóv̲ forts.
en vìʃa aw. rágǫr

jag virade samman en
viska av råtter

M. J. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

viska.

vìg̰a, -an s.

-ò̰r, -na.

t. ex. busvíg̰a.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

viska.

vìga, -̀ar, -̀a pl,
-̀a, -̀ad.

han stour o vìga.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads h
Nils Bengtsson 1938.

viska;

vèga, -an s.

-òr, -na;

t. ex.

busvéga;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

viska.

vèga, - an s.

- òr, - na.

du e liasam fö́ured dä bàljan mä vègan i munjen.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

viska s.

v$\overset{2}{\text{ɛ}}$ʃ̲a $\overset{2}{-}$or

knippa halm el. dyl.

№ 312. **INGELSTAD**

Ö. Hoby

M. Areskoug 1922.

viska.

vìg̰a̰, –̀a̰n s.
‾ –̀o̰r, - na.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

viska.

vèga, -̀ar, -̀a pl, -̀a,
- -̀ad v.

den sam vègar han
jívor, -den sam
jívor han gél,
de slaur mín gél ente
fél.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

x visma.

wìz̠ma̰ el. wìs̠ma̰ el.
vìz̠ma̰, -̀a̰n, -̀a̰ pl.
-̀a̰, -̀a̰d.

brinna hastigt.
den vìg̠an viz̠ma
fort ṓw̠

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

* visma

vìsmſa, =, –̀ad;

pyra, brinna dåligt;

de ligzor bà̲ra o –̀ar;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

× vismig.

vìsmed n. sg. adj.

grumligt, oklart

da‿brʒʒ‿vìsmed‿for‿ed (ɔ: för ögat; vid starr).

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

*visnåbbad

adj.

visnábad

násvis.

dén e so visnábad

M. f. 75.

Jfr nåbbig.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

visa-năbbar

vì̲sa-nǽb̲ar adj blek.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211

visp
sb.

visp, ˊen, ˋa m.

n. f. 94 m. fl.

(Tillverkades stundom i bondehemmen ända fram till början av 1900-talet).

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

visp

visp, -´en, -`a, -`ana;

Ir 3817 Kåseberga, Ingelstads h
Hugo Areskoug 1939.

visp

visp, -´en, -`a

dḛ vìspa blώ̠əd mə

ḛn vísp

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

visp

visp ; -´en ; -`a

№ 2725;1 **Skillinge** i Ö. Hoby, Ingelstads hd. Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

vispa

vìspa, =, –̀ad

~ blá̱ omröra blod vid slakt medelst en visp

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

1. víspa
sb.

víspa f.
nervöst o. oroligt sto
n. f. 94 m. fl.
da‿ e‿ an‿ víspa.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

2. vispa
vb.

vìspa, = , -ad

vispa med en visp

M. f. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelsta's hd
Hugo Areskoug 1964

3. vispa
vb.

vìspa, =, -ad

Pres. sg. -ar

svänga med svansen,
svänga till med svansen.
Om hästen. Ofta i uttr.:
vìspa me. kòmpan.

n. § 96

Nr. 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

vìspa

vìspa, = , ˋ-ad v. forts.

vispa blǫ́ te pàlsa vispa blod till blodkorv (vid slakt; för att det inte skulle levras)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads **hd**

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

ˣvispa
sb.

víspa f.   M.f. 88;

oroligt och nervöst sto, som ej är lätt att köra, som har svårt att stå still, som ej vill hålla svansen i styr utan har benägenhet att ta tömmen med donna;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

ˣvíspa s.

vísp/a, ´-an; ´-or, ´-na

bångstyrigt sto

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1970

vispa.

vìs̠pa̭ v. slå, kasta

dɛ e en slo̠úki̠la hyn vìs̠pa̋ ma rùm̠pa̭n.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

vìspa

vìsppa ; = ; -àd

~ ḛn sòk̲ork̲ága

№ 2725;1 **Sk**illinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

×vispet.

vìs̠pa̮d a.

vifta med svansen
om häst.

dɛ e en sloúkụ̄la
hufsm e vìs̠pa̮d.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

× vìspig
adj.

vìspad

nervös o. orolig (om häst(ar)).

tjìsli o. vìspad.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

*vispig
adj.
M.f. 88;

vìsped

orolig, nervös (om häst, som har svårt att stå still och hålla svansen i styr)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

vîsping s.

vèspiŋ, ̀-en, ̀-a, ̀-na

geting

Mf 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1970

visping.

vìspiŋ, – en s.

– a, – na.
geting.

ja tòyte had e dε
sam stíftor o so
sad vìspiŋan i
houman pu mε.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

visping.

vìṣpeŋ, -ən s.

`-ã, -na.

vìṣpeŋa di e my̠ed

àja̰.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

+vispning.

vìs̠peŋ, -ln s.
-̀a, -na.

geting.

vìs̠peŋa de e nuṉa
jæ̠kra te o stìtta.
tt

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

× visping.

vìs̱pi̍ŋ, -en s.
-a, - na.
geting.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

*visping
sb.

vispiŋ; pl. ⸗ - a m.

geting (mindre art).

N. f. 94 m. fl.

Jfr bålgeting

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

¹ ×vispning

vìspnŋa de e sb.

l̰id mín̲or (å̃n humlor).

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

×vispring.

vìs̠peŋ, - en s.

-̀a, - na.

geting.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941

×vīsping

vìspiŋ, pl. ˋ--a

mindre gäting.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

× visping;

vèspėŋ, -ən s.
-a, -na;
geting;

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

visping

vìspiŋ ; -̀ -ən ; -̀ -a

(geting)

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

ˣvisping.

vìspeŋ, -lns.

-ã, -na.

geting.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

× visping.

vèspoŋ, -hn s.

-̀a, -na.

geting.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

vispålær eller × vispläder

vispalær, n., -ed, pl. lika, -en, läder på piskan, i hvilket svepan fastgöres.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

viss;

ves̱ a.

kvick.

e han li̱dlen
so e han vés̱
kan han inte slós̱
so kan han bés̱;

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

viss

vĕs̱ a.

kvick, livlig.

pǫ̇úgən e vés̱.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

viss.

vɛs̱. a.

kvick, livlig.

dɛ e en vɛ́s̱ pǿ̱n͜g.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Viss

Vis

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

viss adj:

vis̱, -t; ˋ-a

säker

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

viss.

ves̱ . a.

kvick, livlig.

den kát̲an han

e so vés̱.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

viss

adj.

vis

rask, livlig, ferm (om människor).

Man c:a 70 år (Kyrkovaktmästare Engdahl).

Smedstorp (Tunby) 5008.

* viss

vis̱

adj:

livlig

de ḛ ḛn vís̱ ka̱r.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

×viss

vis ; svagtr. vis; konj.
om, därest (konditional
konj.)

vis – hann – ìnte da
vil – gòrad..; om hon
inte då vill göra det....

K. j. 88.
1948

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

[illegible]

viss;

ves̱ a.

kvick, duktig;

han é̱ so vés̱;

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

viss.

ves̱ a.

kvick, livlig.

pọ́u̯gən e so vés̱.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

vìs̠a

vissa

pron.

hær‿va‿vìs̠a gàmla
i‿bý̠n, som‿va‿mòŋk̠a[1]
fàt̠za.

1) Repr.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

vìssa
pron.

vìs̠a

ve vìs̠a tafél̠a

(Kanske blott l. företrädesvis i liknande tidsuttryck).
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

vissa
pron.

vìsa

Hört i uttr.: va . vìsa tifála vid visa tillfällen

M. f. 75
Ullstorp.

Nr 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

visla-pi̲va

vissel pipa

vǫ̀sla – S. Lyd
vǫ̀slo – ᵇ n. Åsbo o.s.v.
vỳslo – ᵇ V. S.
wỳslo – ᵇ Ö. S.

Sk. L–n.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

visselpipa

visalpiva f. sb.

M. X. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Åreskoug 1963

vissen

vìz̠|ən, -̀əd, vìzna

dæ̰r ḛ so mòz̠a vìzna;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

vissen
adj.

vìssen; n. -ad;
pl. vìsna

M. f. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d
Hugo Areskoug 1963

vìssen

vìsen

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

vissen

adj.

vìsna (ob. pl.)

vìsna blòm̲or

K-f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

vissen adj.

vè̱s/en l. vè̱s/an, -ed;
-̀na

m f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

vissen

vìz̲en

Åv. lat, slö

dén̲ kát̲en han‿ḛ‿vìz̲en

M-f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads **hd**
Hugo Areskoug **1954.**

Borrby

vissen

vìz̲en ; pl. vìzna ; (K. f. 84)

vìs̲en (M. f. 88)

äv. slö, loj, senfärdig ;

dén̲ ḛ vìz̲en o. vàl̲en, so

dén̲ j̰idor ı̀n̥te jòr̲a nu̲d

(K. f. 84) ;

Äv. vìz̲en K. f. 84 ;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

vissen

vìz̲en

m. f. 75

... vìz̲en o fór̲ o

rìg̲dan.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

vìssen
forts.

vìzen

M. f. 04.

Av̄. 'narig om hånderná M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

vissen

vìssen (obest. m. f. sg.)

ˋ— ed (" n. sg.)

ˋ— na (" pl.)

2726 Ö.Hoby Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1933-35

Örnahusen

vì^{2}s̲en adj. lat. vissen

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

vissen

vìs̲en

Åv. narig i huden : vìs̲en
om. næ̲̀vana.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

vìsanlíra m. g f.

+ vissenlira

s.

el. -ə-

lat & tafatt människa:

Nr 1~~12~~271. Onslunda, Ingelstads hd
Otto Anderberg. 1890.

vissenpipa
sb.

vìs̲enpí̲va

velig stackare

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

vissla

vb.

vìslla, =, –̀ad

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

vìssla

vìsla, =

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

vissla

vìsla, =

dḛ‿kona‿vìsla ù̲dan pì̲va nu̲.

Nr 2725 Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949

Õ. Hoby.

vissna
vb.

vìsn/a, =

Pres. sg. –̀ar

N. f. 94 m. fl. | sœ̀n den vìsna. N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d
Hugo Areskoug 1963

vissna

vb.

vìsna, =

dḛ‿visna‿bórt. K. J. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

vìssna

vìsna, =

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

vissna

vìsnſa, =, -̀ad

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

vissna

v.

forts.

vìžna, =

pantóflorna dę̃ ‿ vìžna pa-
fánan (på blasten)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads **hd**
Hugo Areskoug **1954.**

Borrby

vissna

v.

pres. sg. vissnar

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorff 1878 Exc.

vissna

vìs̲n/a ; = ; –̀ad

de ha̰ vad so fór̲t ,
so dḛ ha̰ –̀ad
ré̲nt bórt

2726 Ö.Hoby Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1933 35

Õrnahusen

vissna

vìsna, =
l. vìƶna

Nr 2725 Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949

Ö. Hoby

vist

visst
adv.

I (bl.a.) utr.: víst dá̲d! Visst är det så, ja visst.

M. f. 94. | víst vá̲-dœr. Visst fanns det (ɔ: det l. det).

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

visst
adv.

vist
säkert, förvisso

víst jøra ‿ haem ‿ dí.
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

visst
adv.

vıst

säkert, förvisso

víst va han di´

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

1. visst
adv.

vist

förvisso

vist ‿ vá ‿ hár visst
fanns det sådana.

víst kòna ‿ dẽ
(utan tvekan kunna
de göra det)

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

2. visst
adv.

vist
nog, troligen

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

visst
adv.

vist
(säkert)

víst ḛ‿ da‿ dí´!
Säkert är det så.

M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

visst

vist

I beträffande uttr. som: já víst! (sic!) Ja, för-visso.

M. f. 75
Ullstorp

Nr 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

visst
adv.

vist

säkert, för visso

víst‿va̰‿dæ̰r‿dí
säkert fanns det det.

M. f. 08.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

visst

vest

förvisso, säkert

víst jor‿ han‿dé för-
visso gör han det

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

vıst

visst
adv.

alldeles säkert är det så (som bekräftelse på en fråga).

vıst! Visst är det så!

Äv. 'nog'. dı́ trǫ́r-ja
vı́st. Det tror
jag nog.

M. f. 73.

Tomelilla

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

visst

adv.

vist

(troligen, förmodligen)

da‿hø̲̀ra‿vist te‿

kvà̲rnby

Nr 2725 Ingelstads hd

Ö. Hoby Hugo Areskoug 1949

visst

adv.

vist

(nog, troligen;) ja víst di, jȧ,
äv. förvisso. jȧ visst det, jȧ
M.f. 75.

han kom vist è̲na
tʒø̲̀ranes, han kom visst
ensam körande.

K.j. 68.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

visst
adv.

vist
såkert, för visso

víst va̰‿ han‿ lá̱rd.

víst hada‿ dḛ‿ dé̱d.

ja‿ víst di! Ja, förvisso är det så!

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

visst
adv.

víst så̰. jå̰. dí. Visst (förvisso) sade jag det.

víst d̠ẹ́l! Visst är det så.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

visst
adv.

vist

förvisso, säkert

víst va‿han‿dé̲ (det). /
vist‿jò̲ra‿da. Visst (förvisso)
gjorde det det. K. X. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

visstump

vìsestòmpan bf. sg. sb.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

vistánar

x vi's-l̄andad

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

visten.

vìs̠tə̰n. a.

vìstna̰ pl.

sprucken om hud.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

vistən.

vèṣtən a.

sönderspruckən (om hud)
du har bød vèṣtən
pu háṇorna.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

×visten

vìsten (K.f. 84, M.f. 66)

adj.

med narig l. sprucken hud (trol. mest om huden på händerna)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

× visten
adj.

vistan

narig i huden

n. f-94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

˟visten
adj.

vìsten

med narig, sprucken hud
(på händerna)

M. f. 60.

Åv. språken.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1940

× viston

²vi̱sktø̱̀n, m., -kn, pl. -or, -rna, vismelodi.

de ²fø̱ʒa̱ ²så̱lmor ma ²vi̱sktø̱̀n.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

) vit
adj.

Åv. ́vit av svett,
(om en håst).

hon‿skola‿va‿rént
víd, man‿hon‿lòzna‿
su. n. § 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

vit̲

vi̲d, vit̲, vì̲da

best. m. sg. ̀–a;
" f. o. n. sg. ̀–a;
" pl. ̀–a;

dĩ‿tvā̃‿vì̲da mø̀r̲orna;
dā̃‿vā̃‿mỳ̲e vit̲ ìŋai̲ (M. f. 61)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

vi̇t.

wi̱̇d .ā̃. a.

vi̱̇d .y.

vė̱t̠ n.

nu e dar sýt pu
de wi̱̇̀da -hùs̠orna.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

vit, a.

/di wì̲da gá̲lad.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

vit

vi̲d, vit̲, -̀a

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

vit

vıd, vıt, vı̀da.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

vit
forts.

vi̲ð1) a (obest. pl.)

M. f. 60.

nu̲ ḛ hæ̰r vi̲ða (höns) mest.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

1) ð = ett ljud mellan ð och d.

vit

vi̲d, vi̲t, ̀–a

vì̲da blὼm̲or

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

vit adj.

vi̱d, vɛṯ; vì̱da

Örnahusen

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

vit adj.

vi̲d, vit̲; vì̲da

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

vit
a.

superl. den vidaste

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorft 1878 Exc.

vit.

vi̲d. a.

vi̲t. n.

di̲ e snø̲̀ane

ví̲t.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Ir 3817 Kåseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

vit

vi̲d l. vi̲đ; obest. n. sg. vi̲t
" pl. vì̲da l. vi̲đa;

dæ̰r bitʒ so‿min‿ví̲đ rǿ̰j
pω lå̀jed, so de̲ kone‿ìta
se̲ hořánra där blev så
mycken vit rök på (fisk)läget,
så de kunde inte se var-
andra; pὼdi̲ŋa de̲ va̲ vì̲da o svå̲̀rta
på höd;

vit

vid

vit

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

vid, vit, -̀a

vit
adj.

di smá, vìda (ɔ: lusäggen, gnetterna).

... hesta, som føs vìda. | di hær vìde sòmar-fàlana, som va på kálen.

M.-f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

vit

vi̲d ; obest. n. sg. vit̲ ;
" pl. –̀a ;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

vit
adj.

vi̱d

já̱ran e ví̱d: säges när jorden är alldeles täckt av snö.

Nr 4285 b Kvärrestad, Ingelst. hd
Birgitta Kraft 1945

vita

sb.

vì̱d/a, –̀an

äggvita

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

vita.

vì̠da, -an s.
-ìn, -na.
vita i ägg.
vì̠da o plì̠ma.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

vita
sb.

vìdla, -̀an f.

ãggvita

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

vīta;

vì̲da, -an s.

vì̲dan o blùm̲an i et ǽgʒ;

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

vita
sb.

vìdan (best. sg.)

vita i ägg

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

×rita v.

rìt/a, =, ˋ-ad

ritmena

Nr10215 Ö.Ingelstad,Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

* vitafrostet

vz̲dafruísted
rimfrost

Ir 3817 Kåseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

vitaktig

vḭðáktəd (obest. n. sg.);
(ʃB)
(ð → l)

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

vitbeta

wi̱dbe̱^{1}da, f., -n, pl. -be̱^{1}dor, -na, hvitbeta, sockerbeta.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 30~~5~~7.

vitbläsig

vḭdblús̱ad; -´-a (obest. pl.)
(med vit b́lãs)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

vitbrokig

vḭdbrώ̱gɐd

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

× vitergröt

vídorgrød

risgrynsgröt

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

vitetisdag

sb.

vedatista

tisdagen i veckan närmast före påskveckan.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

*viteved

sb.

vìd̲evé̲

veden mellan barken
och kärnveden i ett träd

M. f. 1894

Nr 5008. Ingelstads hd

Smedstorp

Hugo Areskoug 1955.

* viteved

vèdavéd best. n. sg.

veden mellan barken och kärnveden hos ett träd.

M. f. 94

Smedstorp

Nr 5008. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

×viteved

sb.

vì̠đavé̠, ˋ̲ - ˊ̲n;

den ljusare veden mellan barken och kärnveden×) i en̄ träd.

dœ̰r‿va̰‿ìn̥ta vì̠đavé̠ ñèstan (ɔ: så bra var virket).

×) = ŧʒæ̠̀rnan;

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads **hd**

Hugo Areskoug 1948

×viteved

vè̱davé̱, –̀ – –́d

den mjukare veden mellan barken och kärnveden

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vite ved

vè̱davé̱ (trol. m.) sb.

veden mellan barken och kärnveden (var av sämre beskaffenhet).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

×viteved

sb.

vɛ̀dəvé

veden närmast innanför trädets bark.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

M. f. oo.

*viteved

vɛ̀ð̱avé̱n (best. sg.)

veden mellan barken och kärnveden i ett träd -

M. f. 63.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

*vitgannig
adj.

vḭdgán̲ad

blek i hyn;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

vitgul
adj.

ví̱dgṵ́l; pl. _́ ⊥a

m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

vithårad

adj:

vḭdhá̠rad; pl. –´–a.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

×viting

vɛ̀∂ɪŋa[1] (obest. pl.)
vita vågkammar (på havet).
hɯɪm ‿ (ɔ: sjön) ʒ̰ær ‿ vɛ̀∂ɪŋa.
oh ‿ bɑ̀ŋkana (sandbankarna).   M. f. 60.

[1] ∂ = ett ljud mellan ð och d.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

vi'tkål

s-

vi(d)kål

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorff 1878 Exc.

vitkål

ví̲dkå̲l, ´– –´en ;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

vitkål

sb.

víkál

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

vi̱kå̱l l. vi̱ḍkå̱l

vitkål
sb.

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

vitkål

ví̲dkǻ̲l, ´– ´– an

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

vitkålsblad

ví̠ka̰lsblå̠ n.; pl. = s+b.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

vitkålshuvud

sb.

víḍkalshọ̀ n.

K. f. 85,

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

*vitlåk

v̰idlú̲g, -´en sb.

koll.

vitsippor (Anemone nemorosa)

nú̲ e hær v̰idlúg. / nú̲ borjar v̰idlú̲gan.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

ˣvitlåk

vidlug vidlúgen (best. pl.)
(K. f. 84)

vitsippa;
nu blòmar vidlúgen (K. f. 84);
nú börjar vidlúgen å blóma
(K. f. 84)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

vẽdalø̲dz (m.f. 61); vitlök

vèdalø̲dz (m.f. 61)

vèd̄alø̲dz (m.f. 58)

Odlades förr och användes för medicinskt bruk (för att bota kreatur, mot utslag på människor; kokades stundom i mjölk);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

vitlök

²u̯e̠dḙlø̠̀gẓ, m., -ḙn, pl. -a, ~~-an~~ -ana, hvitlök. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

vitlök

s-

vidlödj.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

vitlök

s.

vídlö́gz

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

vitlök

vìd̲alǿ̲gz

Enl. sagesmannen borde det rätteligen heta vè̲talǿ̲gz.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

M. J. 60.

vitlök

vɛ̱̀dalǿ̱gz

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

vitna
vb.

vìdna, =

Pres. sg. ∸ar

om mognande såd (kanske frf. a. råg).

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d
Hugo Areskoug 1963

vitna

Pres. sg. vḭ̀dnar
(om mognande sãd)
hum ‿ borjar ‿ o ‿ vḭ̀dnar.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

vitna

Pres. sg. vìdnar.
(om mognande sa⃗d; som
antager en vit fa⃗rg).
M. f. 84. K. f. 88.
1947.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug

vitna.

vị̰̀dnạ̰, -̀ạ̰r, -̀ạ̰ pl.
-̀ạ̰, -̀ạ̰d.

rú̱len vị̰̀dnár nor
han bo̱jar o mò̱dẹ̰s.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vitna

Pres. sg. { vì̱dnar
vì̱dnar
m̄. f. 75
hum. vì̱dnar.

om såd, som vitnar vid mognaden. se̱n vì̱dnar.

17

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

[illegible]

vitpeppar

sb.

v̰idpɛ̱́vor

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

2)

vitpeppar
sb.

v̰idpív̲or

M. f. 94.

(därmed kryddades gärna rökt fläsk).

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

vitpeppar
sb.

v̲ídpív̲or
(Vid motsatsbetoning; jfr u.
kryddpeppar)

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

vitpeppar

ví̲dpɛ̍v̲oʀ

Hört e̲n gång tillsammans med stá̲rkpɛ̲̍voʀ.

M. f. 75 Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1945

vitriol
s.

fitterell

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorft 1878 Exc.

vits

vits

uppdiktad berättelse,
falsk relation.
(Ej i betyd. ordlek).
de. va. bàra vits.
M. f. 84.
1948.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

vitsippa

vḭdsípor pl.

Repers-ord

N. f. 79

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

ˣvitskä̑ggad

adj:

vḭdʃégʒad

vitskä̑ggig

M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp-Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1965

vitskäggig
adj.

vḭdʒä́gʒėd

m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

vitspräcklig

vidspráglad.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

vitt

adv.

vi̱t

med för vida avstånd l. luckor

dḛ sata dom for vi̱t (om bröden i bakugnen).

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

vitt

adv.

vit

(vida)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

vitta
vb.

vitta, =, -ad

vitkalka, vitlimma

vita tåg.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

vitta
v.

wìt̲a -a -ad

vitta. kalkstryka;

wìt̲a si. "vitta sig" = bliva vit på kläderna gm beröring med kalkade väggar.

1952 Ingelstorp. Ingelstads hd

vi'tta
v.

vìta -a -ad

vi'tmåla, vi'tkalka

han ha vìtad fæ̀gorna

1953. Nr 6050. Spjutstorp. Ingelstads hd.

× vittinte

wit̠$\overset{2}{e}$n̠te, n., -d, pl. fattas, Eg. hvittinlet; svafvelsyrad Sinkoxid. (användes i ögonsjukdomar). J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305

viṯtisdag s.

vì̱de tí̱sta
tisdagen i påskveckan

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

vittisdag

vìda tísta

tisdagen i påskveckan;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

vittisdag

vidatísta

(tisdagen i påsk-
veckan)

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. J. 60.

vit-tisdag

vi̱de-ti̱sda f. fettisdagen

Jfr. Lecke: ordklyfverier p. 145.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

vitt tisdag

s.

vìda tísta

tisdagen i veckan före påskdagen

(ɔ: dá skola‿dḛ‿ba̰ga‿
stenkágor alor
plòta)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*vitetisdag

vì̠da tí̠sďa

tisdagen i påskveckan;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

ˣvitetisdag

vè̱datí̱sta

l. vḛdatí̱sta

} M. f. 58;

Enl. meddelaren borde det rätteligen heta vè̱tatí̱sta;

tisdagen i påskveckan;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

vitetisdag

vḭ̀dati̠sta l. vidati̠sta

(tisdagen i påskveckan)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

ˣvitatisdag s.

videtisda

'tisdagen i påskveckan'

4347:5

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads hd
Birgitta Kraft 1946. Exc.

×vitetisdag

vɛ̲̀ðatɩ̲́sta

tisdagen i veckan före påsk.

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

×vittra
vb.

vìdr/a, =

Refl.
komma sig efter sjuk-
dom.
de vìdra dom yín,
De kryade till sig igen.
de vidra på ds.
M. K. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

ˣvittra
vb.

vɛ̰̀dra‿si, =

fås vid, kvickna till, bli bättre till hälsan vid sjukdom.

so‿vɛ̰̀dra‿de‿dom lida grȁna.

Jfr vɛ̀dra‿si, Skytts hd

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

*vittra

vìdr|a, =

kvickna till, fås vid.

sín vìdrad‿se, sedan kvicknade det till.

M. f. 7 H.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

× vittra
vb.

Refl. vìdra sc
komma till sig, återvinna
hälsa och krafter;
nú sḛr‿da‿úd, som‿
han‿skola‿vìdra‿sc
igḛ́n.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

vittra

Refl. ˣ vḭ̀dra sc̲ ,
kvickna till, återvinna
krafterna efter sjukdom.
Pres. sg. vḭ̀drar‿sc̲
nú̲ borjar‿han‿ o
vḭ̀drar‿sc̲ .

M. f. 84.
1948.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

vittra

v. forts.

vèdra. sv

båttras, bli bättre tillhälsan

(Jfr fas. vá ds.)

M. J. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1954.

vẹ̀đ̲avé̲

vẹ̲̀davé̲

vitved

M. f. 61;

M. f. 66;

veden mellan barken och kärnan (kärnveden) i träd; ytved; motsats: tʒæ̲̀rna kärnved;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945. 6

viv
sb.

viv

innehav av kung och dam i annan färg än trumffärg i bondtolva; t. ex. jærtor viv etc.

M. f. 94. Jfr 2. tjog o.

*äkta

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

ˣviventorn

vìventorn (genus?) (M.f. 66, Ok.f. 84)
nyponbuske? (busken i fråga påstods ha svarta bär)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

vom
sb.

vom, ´-en
(en av oxens magar)
da̯ (fodret) jésor -ja,
so̯ vóman sprı́kor.
m. j. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

vom
sb.

vom, ´en
(en av oxens magar).
N. S. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d
Hugo Areskoug 1963

vom, s.

vam

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

~~stjàla~~, v.

~~stòlad~~, sup.

2 vom s.

vom, -en, -a, -ana. s.

'komage'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927. Tranås. Ing.

vaúau m. hund. vov-vov

barnspråk.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211

* vrak

vra̲g; ´-ɐd

plats där sillfångst bedrives (grund o.d., där sillstimmen gå till)

dę̰ (fiskarena) ę̰ ḭ vrá̲gad

№ 2725;1 **Ski**llinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

×vrak
s.

vrag

I uttr. i‿vrág på vrakfiske, på fiske med drivande garn

dḛ‿fø̰r‿i‿vrág

Nr 2725. Ingelstads hd
H. Areskoug 1954

M. f. 97 ~ Ö. Hoby

vrak

vra̲g, n., vrå̲¹ged, pl. =, vrå̲¹gen, sätt att fiska sill, hvarvid båten följer efter näten, som få drifva med hafsströmmen.

li²ǥǥa i̲ vra̲g. J.

ja ha va̲red må̲¹ om̲ ma²ǥa vra̲g.

sæjla i vra¹g.

№ 305.

~~vrag, n., aged, pl.~~ =

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

vrak

vra̲g
avfall vid linberedning,
enl. uppg. = skāvor

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

* vrak

sb.

vra̲g M.L.

i uttr. ligza i̭ vrá̲g, ga̰ i̭ vrá̲g ligga och driva med nåten ute på sjön, resp. gå ut till havs för att där ligga och driva med nåten.

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd.
Hugo Areskoug 1939.

×vrak

vra̲g

I uttr. ga̰. i vrá̲g, ge sig ut på sillfångst med drivande garn.

de jinga i vrá̲g.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948.

M. f. 60

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

×vraka

sb.

vràga f. en c:a 1 aln lång brädbit, på ena sidan refflad, försedd med skaft, med vilkens hjälp takhalmen jämnades till vid taktäckning. M. f. 60.

Jfr ×tåckevraka

(ↄ: ti, ov klapa – óp hålmen me)

ˣvraka

vb.

vrà̱ga, =

vid sillfiske driva med garnen;

di. vrà̱ga etor. síl̲.

M-f. 60

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

×vraka
sb.

vràga f.

plankbit med ett handtag fastsatt på ena sidan, med vars hjälp halmen på halmtaket jämnades till.

M. f. 94. Jfr klappa ópp vb.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

vraka|.

vràg|a, =, ˋ-ad

vb.

ligga och driva ute på havet med sillnät (där sillstimmen gingo fram); jfr *sãttersill!

de e ude o vraga ate síl

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

vraka 2

i förb. vra̲ga áw, taga bort, kasta bort

sòm̲a vra̰ga da (ↄ: rom och mjölke i fisk) áw

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

×vraka

vb.
forts.

vra̰ga – síl

fånga sill med drivande nät

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

× vrakare

vr$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$gare l. vr$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$$\underline{\underline{\text{g}}}$are, m., -n, pl. =, -$\underline{\text{r}}$na, vrakfiskare, karl, som bedrifver sillfiske på det sätt, att båten får följa de för hafsströmmen drifvande näten. Brantevik.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

×vrakbåt

vragbåd m.

båt använd vid vrak-fiske; jfr ×vrak och ×vraka.

M. f. 60

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948.

vrakbåt

vra̲gbá̲d, – –´en, – –´a

båt som användes vid vrak-fiske (dvs. då man ligger ute på sjön och låter fiskenäten driva med strömmen).

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads h.

Hugo Areskoug 1939.

ˣvrakbåt

s.

vr̰agbá̲d

båt använd vid vrakfiske

M. f. 97

Ö. Hoby

Nr 2725. Ingelstads hd
H. Areskoug 1954

Vrakeka

1
vra̲gé̲dza, f., -n, pl. -dzor, -rna, vrakeka, öppen, större fiskbåt, som användes vid vrakfiske.

Brantevik.

J.

Ingelstads & Järrestads **hd.**

Per Larsson 1897-98. № 305.

vrakeka

vragédza f.

eka för vrakfiske av sill.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

vrakhål

vraghǫ́l, --´ed

?

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

x vraksnuta

vrag-snuvda sjättsord

brag-sn. Lj. cnf. sk. L–n

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

* vrala

vrà̲lla, =, ̀-ad

va͂lla fram

so få̲rt stè̲nana va̲͂ tà̲na (ↄ: på en *påsagris), koma tòrmana vrà̲lanes. En *påsagris kunde ej lämpligen kastreras.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1937

*vralked
adj.

vràlked
som går tungt och ovigt samt slingrande;
Jfr *vrasig och *vringlig

M. f. 04.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

×vrama.

vrạ̱̀nạ̮, - an s.
skällsord.

dɛ e hn vrạ̱̀nạ̮.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×vrana
sb.

vràna

hutlös, oregerlig person.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

ˣvrana

vràna (K.f. 84, M.f. 66) sb.

elak person;

dŕd ḛ ‿ ḛn ‿ rèkte vràna;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

vrà̲na sjaŭsord ×vrane

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

x vras

vras n. 1. slarv, slöseri.
2. slarvig person.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

*vras

sb.

vras n.; pl. =

person som utför en syssla slarvigt och vårdslöst; äv. ödslande och slösaktig person.

de‿e‿ nona‿ rèkta vras, for‿ de vràsa so‿ ráled.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

ˣvras s.

vrås, ´-ad

slarver

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1970

× vrasa

vr$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$sa; vr$\overset{2}{\underline{\text{å}}}sar, vr\overset{2}{\underline{\text{å}}}sa, vr\overset{2}{\underline{\text{å}}}sad, vr\overset{2}{\underline{\text{å}}}$sad, imperat. vr$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$sa;

1/ ödsla, slösa, 2/ förstöra genom vanvård, 3/ släpa, arbeta hårdt.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

* vrasa 1.

vràsa, = , –`ad

ödsla med ngt (särskilt med föda);

dú sídor ‿ dær o

`ar!

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

* vrasa 2.

vrà̱s/a, = , -̀ad

i betyd. ta sig fram mödosamt i snö, pulsa i snö;

dḛ ga̱̰ o vrà̱sa ḭ sné̱ ìṉa ti kné̱n (ända till knäna)

Nr 3600, Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

II.

+vrasa
vb.

Å̃v. vrà̲z̲a

M. f. 84

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Borrby

×vrasa.

vrå̠sa̰, –̀a̰r, –̀a̰ pl.
–̀a̰, –̀a̰d.

slöša.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

× vrasa

vråsa, =

ödsla med något (till exempel matvaror)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

+ vrasa.

vràsa, -ˋar, -ˋa pl, -ˋa, -ˋad v.

slarva, slösa.

han vràsar so fàrlat.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

x vrasa

vråsa   Slarva ned, förstöra, förstöra.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

+ vrasa

vràsa tr. 1) trassla. intrassla
(om tråd, hö o.s.v.)

intr. 2) vara oordentlig i sitt arbete.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

vràsa

× vrasa

go a vràsa i snu èna op te knen

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

*vrasa

vrà̲s|a; = ; -̀ad

õdsla (med mat)

dṵ ha̰ jo̰ i̊ta bo (ˊbohoˊ)

o vrà̲sa po da̲n̲‿le̲n

2726 Ö.Hoby Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1933-35

Örnahusen

*vrasa
vb.

vràsa, =

1. gå vårdslöst o. slarvigt till väga med ngt göromål.
2. ödsla, slösa, t.ex. med matvaror.

de‿ḛ‿nona‿rèktia vras, f̃or‿de‿vràsa so‿rœ́lad.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

vrase.

vrā̀sh, -hns.

ā̀ḁ, -na.

slarver.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

x vrasekar

vràse-kár n. Slöseri, slarv.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

x vraslåmming

vraslǽmeŋ m. slösare.

jamm. ord.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

Tranåt.
[illegible] p. 145.

№ 1211.

vras-tråg

vràsa-trá n. slarver

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

ˣvraslå²mming

vra̲sle¹m̲iŋ, m., -en, pl. -a, -ana, 1) slösare, 2) liknöjd i klädsel o. d.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

*vratta

vràt̲a , = gå osäkert plumpigt och slingrande.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

×vratta
v.

vràt̲a, =
gå vacklande, gå och
vingla

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

×vratla.

vràt̠a̰, -̀a̰r, -̀a̰ pl.

-̀a̰, -̀a̰d.

gå vacklande.

han vràt̠ar h̠aval.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

× vrattel.

vràṯa̮d. a.

gå vacklande.

de e vràṯada

te o gó̱u̮.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

×vrattig
adj:

vràt̲ed

med vaggande, något osäker gång (t. ex. om ankor)

han (en man) e. vràt̲ed

te. å gá̲.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

ˣvrattig
adj.

vràtad

som går tungt och ovigt samt slingrande; jfr ˣvralkig o. ˣvringlig.

M. f. 04. jás de . e . vràtada.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

mede.

mè̱ḛ, -en s.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

x vrek

vregs n. – tvãrvigg avvis fjärkig männska.

vreg Lgd. Ångsjö } ul Sk. L-m
Fr. V.S. }

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

x vreka̮

vrẹ̀dza I. krångla, vara bekrångd

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

× vreket

vrè̠gʒar krånglig

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

vrena
vb.

vrè̱na, =

gnägga (om hästar)

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

× Vrena

vrɛ̱na I vrinskas (om hästar).

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

˟vrona.

vrìnå, -̀ år, -̀ å pl.
-̀ å, -̀ åd.

gnägga.

håstan vrìnår.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

vrena.

vrẹ̀na, -̀ar, -̀a pl., -̀a, -̀ad v.

gnä̃gga.

hä́ṣten vrẹ̀nar.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

vrena.

vrḛ̀ná, ⁻̀ár, ⁻̀á pl.
⁻̀á, ⁻̀ád.

gnăgga.

hás̱tan vrḛ̀nár.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

vrena

pres. sg. vrɛ̱̀nar

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

×vrena;

vrè̱na, -`ar, -`a, -`ad,

gnãgga,

ǿ̱gzən de vrè̱na;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

ˣvrena;

vrè̱na, -àr, -à, -àd;

gnãgga;

-- o so vrē̱na han;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

×vrena

M.f.88;

vre̍nsa, =

gnägga (om hästar)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

vrena

vrɛ̱̀na , =

l. vrɛ̀n̰a gnägga (om hästar).

ǿ̱gzen vrɛ̱̀na

Nr 4563 O.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

vrena v.

vrè̠n/a l. vrä̠̀n/a,

= ˏ ˋ-ad

gnǟgga

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

x. vrena
v.

vrėna

(vrè̠na)   grǟgga

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorff 1878 Exc.

x vrena.

vrȩ̰̀nȧ́, -̀ȧ́r, -̀ȧ́ pl.
-̀ȧ́, -̀ȧ́d.

gnägga.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

vrena

vrè̠n/a ,=

Pres. sg. –̀ ar

gnägga (om hästar)

N. f. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

* vrena

vrḛ̀n|a, =, –̀ ad (T.O.)

äv. vrìn̰a (T.O., L.)

gnã̰gga

ja̰ hø̱rde nok̲ ǿ̱dzen
di vrḛ̀na.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

×vrena

v-foto.

vrènna, = gnägga pres. sg. -̀ar 2)

M. f. 84

pres. sg. vrènar 2)

1) han-gól o. vrènna

--- vrènar o. gnäggar

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

1) om en hingst

2) Med starkt bitryck på ultima

Borrby

× vrena.

vrè̱na̰, –̀a̰r, –̀a̰ pl.
–̀a̰, –̀a̰d.

gnä̃gga.

háṣtn vrè̱na̰r.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

vrena

vrìŋa ; = ; –̀ad

gnãgga

2726 Ö.Hoby Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1933 35

Õnnahusen

ˣvrena.

vrèn̠a, -̀ar, -̀a pl.
-̀a, -̀ad.

gnăgga.

hínstən vrèn̠a.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938,

ˣvrena

vb.

x/

vrɛ̰̀ná̱

l. vrɛ̰̀na, = gnäggă (om hăstar)

Nr 2725 Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949

x/ Med starkt bitryck på ultima

Ö̃. Hoby

vrena

vrȩ̀na, =
gnågga (om häst)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

vrensk s.

vrzʒʃ, -en, -$\overset{2}{a}$, -ana. s.

'hingst'

fa̱r $\overset{2}{ʃʒø̱rda}$ dɘ $\overset{2}{mi̱ed}$ mæ $\overset{2}{vrzʒ}$fana
ʃ̱

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

vrensk

vriŋ m.

hingst

Numera: hiŋst, heŋst.

sòm̲a sa̰a. vríŋ.

M. J. 58.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

'vrensk'

wringsk
Lingst

№ 1746

Ingelstads hd.

Peter Olsson

+vrensk
sb.

vrinʒ; pl. ˋ-a m.

hingst
Numera föråldrat. Vanligen
hingst. | de sa vrinʒa.
M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

×vrensk

adj.

vríngor

Hört i uttr.: ḛn ‿ vríngor, häst; möjligen: ˈen híngst. (Sagesmannen kunde ej ge säkert besked om betydelsen).

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

×vrensk

vrinʃ m.

hingst (numera föråldrad benämning)

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

vrensk

vrenʃ m.

hingst

Numera ur bruk; i stället användes hingst. (ˈhiŋst)

M. f. 79.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

vrensk s.

vrenʃ r.

hingst

№ 312. **INGELSTAD**

Ö. Hoby

M. Areskoug 1922.

vrenska

v-

vrinska, =

gnägga kraftigt (kanske företrädesvis om hingstar)

de va når han[1] vrinska o gål

M. f. 84

1) ɔ: hingsten

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1954.

x Vrenskas

vrenskas om hästars läte.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

ˣ vrida

vr$\overset{2}{i}$ja, f., -n, pl. vr$\overset{2}{i}$jor, -$\overset{s.}{na}$,
vridning på en väg.

ngelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. 7.

vrida

Pret.
vre̱

Pret. pass. sg.
vre̱s

sí̱n la̰s‿ hn‿ píŋ̱ sŋ̱ ov
vr̰e̱s‿ óm̱. so̱‿ vre̱‿ de‿ ed‿
hóp

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

) vrida

vb.

en‿vrḭor‿áw

man vrider av (tar av på en ny våg). n. f. 94. |

Pret. part. vrè̠en åv. 'surnad' (om mjölk). n. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

1. ˣvrida
sb.

vrì̱a f.

vå̉gkrỏk

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

1)

2. vrida
vb.

vrì̠/a, vre̠, vrè̠ad

Pres. sg. –́or
" pl. =

har‿du‿vrè̠ad‿óp‿ad?
(om vridanordning på en rakbapparat). K. f. 85./dær‿ska‿ǹ̥te vrì̠as‿mé̠r po‿dán̠
Kf 85

Nr I0329 Önslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) 2. vrida vb.

dar ‿ ska ‿ ǹ̥ta vrì̲as ‿ pón̲ (ↄ: skruven till en radioapparat). K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

vrida

vrija; vrijor, vræj, vræjed, particip vræjen, imperativ vri, vrida.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

vrida

vrìa   vraj   vrȁjed

pl. vrȁje

nu̠ skω vi̯ vria – dí

ihópa ti en ulk;

dẽ vrȁjed (vredo det) ihópa;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

vrida.

vrìa̰, -´o, -̀a̰ pl.

vraj, vràja̰ pl.

vràja̰d.

de vraja ihuv en

vìga̰ o kasta i

ånan.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

×vri'da v.

vru̱$\overset{2}{\text{á}}$ $\overset{2}{\text{–}}$ or

vặgskŏk

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

vrida v.

vri̲²a vre̲ vrĕ̲²ld

vrida

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

vrida
vb.

vri̯a, vre

Pres. sg. ´–or

vrĩa skóp, ud vrida samman det / so vre di dom ózan. Så vände de sig bort (ↄ: för att slippa hälsa).

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstad's hd
Nr. X.94
Hugo Areskoug, 1962

Smedstorp

2. vrida
vb.

Pret. part. vrè̲en äv.
'surnad' (om mjölk).
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo ~~Areskoug~~ 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vrida

vrìa, –an f. sb.

vägkrök, ställe där vägen tar av

prasís dǽr i dén vrìan.
Preäs där i den vägkröken.
M. f. 79.
Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

* vrida l.

vrì̲ja, -̀an, -̀or, -̀orna

vãgskãl, vãgkrõk

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

vrida 2

vrè̠ja ; vre̠ ; vrè̠ad ;
pl. vrè̠h ;

pres. sg. – ór ;
" pl. = ;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

vrida
vb.
forts.

vrèađ (pret. part. neutr.)

vrèad (sup.)

han ha̰ vrèad tòrmana
"han har vridit tarmarna"
(om en häst som får tarmvred) M. f. 84

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug

1951

vrida

v.

forts.

Pret.

vrḛ (äv. efter pluralt subj:)

so vrḛ dḛ et bar-bán (halmband) o

ba̰nt óm (ɔ: kärvarna)

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

vrida

v.
forts.

bénen vrìa u träskona (ɔ: därför att trä-skorna äro för stora)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

vrida

vrìa

pres. sg. vríor

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskog 1949

vrida
vb.
forts.

dḛ‿vrì̱á̱d[1], de vrida

dat.

---

[1] Med mycket starkt bitryck på ultima.

Nr 2725 Ö.Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950

vrida

vrìas (pass. inf.)

so. vl. brankrågen
vrìas (vrida sig). måled
ska. vrìas, talet skall
förvridas, förvändas.

Hörup. Ingelst. hd

Nr 4446. Hörup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1947.

vrida

vrì̱a , vre̱

vrè̱a

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

vrida, v.

vrìj̱a, vræj̱, vræ̀j̱ad

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

vida.

vìja̯, -óa, -̀a̯ pl.

vraj, -̀e̯ pl. vràje̯d.

mélkjen a lid

vràje̯n: mjölken

är lite sur.

(nagot)

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

x vrida.

vrì̠a, -an s.

vred.

de e vè̠rk ve vri̠an.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

*vrida

sb.

vrìʃa, ˋan

vågkrök

(15-årig gosse)

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

vrida,

vrì̱a, –́or, vrè̱, –̀e pl.

vrè̱ln,

ja har fǿ̱ụd ln
sè̱na vrè̱ln,

vri̱a fó̱r, vrida för.

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

vrida
vb.
forts.

Pret. pl. vrè̱a l. vre̱.

M. f. 60.

vrí̱lå̰wed, som‿dḛ‿vré̱‿ma.
M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

vrida

Pret.

pl. vråja

--- sont som de vråja ma hånen. M. J. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

vrida

förb.

..tàpastā̇vun, som‿dẹ̃‿
vrẹ̀h‿pa̱, nã̱r‿da‿lǿ̱v.

m. f. 60.

Nr 1501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948.

vrida,

vrì̱a, -´or, -`a pl,
vre̱, vrè̱ad v.

№ 3292 Hannas, Ingelsteds hd
Nils Bengtsson 1937.

× vrida.

f.

vrì̱a, -an s.

vred på vǎg.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrida.

vrì̠a, –́or, –̀a pl,
vre̠, vrè̠ld v.
de e lid vrè̠ld.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

vrida
v.

vri̲à

víy̲en vrí̲on si

Nr 4285 b Kvärrestad, Ingelst. hd
Birgitta Kraft 1945

vriden

vræ̀j̱en, m. o. f.

vræ̀j̱ed, n.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

vridkrans s.

vri̱´kra̰ns

Vridbar del av vagnsunderrede. se DAL foto 77:0079.

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

vridkrans

sb.

vrí̲krá̲ns m.

vridbank på fjädervagn.

Jfr vridlag.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

vridlag
sb.

vrílåv, –´ad

våndbank på vagn

... vrílåv på en
bólstorvǿgn. n. 4. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

*vridlag

vrílåv n.

vridkrans (på vagn el. släde).

dæ̃r ͜ vã ͜ vrílåv på ͜ framtšíltšen.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

vridlag s.

vri̲'la̲'v

Vridbar del av vagnsunderrede. se DAL foto 77:0079.

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

vridlag s.

vri̲´lå̲v

vridkrans på vagn

M f 95

Nr10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

× vidlag

vrijelàw, n., -ed, pl. lika, -en, vändbord på en vagn. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

ˣvridlag, s.

vrielaved; b.f.s.
höfterna; framdelen av vagnskänan

s. 211

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd
M. Hörlén 1914 Exc.

* vridlag

vr̀i̲hla̰'w, ̀- - 'ed

apparat som möjliggör att främre delen av en vagn kan vridas kring;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads h
Hugo Areskoug 1939.

*vridlag

vrì̠elà̰w, ̀- - ́ed, = , (T.O.)

apparat som möjliggör att framhjulsaxeln å en vagn kan vridas i sidled; 'vändskiva'.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

*vridlag
sb.

vri̲´lå̲v n.

våndbank på vagn

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

vridlag s.

vrílàw, -ad, pl =, -an. c

'vridbord på vagn'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

×vridlag

sb.

1) vrúlåv n. ; 2) vrúlåwed (-best. sg.)

vridbank på vagn

1) M. f. 04.

2) M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vridlag

vrí̠la̰v ; ´- ed

vãndskiva på vagn

2726 Ö.Hoby Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1933 5

Ö̃rnahusen

vridlag.

vrí̱ lá̱v, - eds.

del av vagn.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

ˣvridlagsbyxor.

vrí̲lavsbó̲jsor, -na.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

vidlagsbyxor

wrie laws-båjser

ett slags manfolksbyxor

s. 26.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

ˣvridlagsbyxor s. pl.

vri̱è̜ la̰vsbói̯sor

ett slags korta skinnbyxor, som hölls uppe på höfterna

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 81

× vridlagsbyxor

vri̲la̲ws.bòjsor, m.; -na, ordet brukas blott i pl., eg. vridlagsbyxor utan hängslen, (mansbyxor öfver höfterna, sammanknäppta höfterna. De rörde och vredo sig efter kroppens rörelser, hvaraf namnet härleder sig

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 205

vidlagsbyxor.

ví̱lawsbø̀j̱sor, -nas.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

vridlagsbyxor

vrí̱la̱vsbǿjsor

ett slags mansbyxor med klaff framtill ist. f. gylf.

vrí̱la̱vsbǿjsor dḛ‿ no̰e‿ né̱r till kné̱na. dḛ‿ knèptes nåjanom kné̱na.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

vridningar.

vrì̠dnéŋor, - na s.

hn ska hǫula

rù̠mpan stī̠ŵ i

vrì̠dnéŋorna.

§ 3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

⁺vridal

vriál; pl. – –́a s.

Meddelaren var ej säker på betydelsen ⸗ (undanflykten) l-s

(ↄ: "han‿vrior‿sa‿ögan
o‿vil‿ìte gø̱da ́di
arbájad").

M-f-84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

×vridol

sb.

vriålor (obest. pl.)

förtal

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

*vringel

vrízal (trol. mašk.)

hoptryckt bõrda av hõ l. halm som man bãr i famnen; tillknycklat fång hõ l. halm.

so kan dũ tá ẽn vrízal mé di y ti-fáren. M.f. 84.

×vringel
sb.

vríŋel

hopvridet fång av hö l. halm.

...en vríŋel-klévor o en-vríŋel-hálm.

Nr 2725 Ingelstads hd

Ō. Holj

Hugo Areskog 1949

×vringel
Sk.

vriŋel

hopvridet fång av hö l. halm

dán han vraj rhóv en vriŋel o hota i ónen. M. f. 04.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

vringel.

vríŋal, -an s.

vårdslöst hoprullat fång av halm el. hö.

tạ an vríŋal bụs o je krédzan.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

vingel.

véŋel s.

vårdslöst hoprullat fång av halm el. hö.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

+ vringel,

vréŋəl, - en s.

fång av hö eller halm;

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

×vringel,

vrìŋel, – en s.

vådslö̆st hoprullat fång av halm el. hö̆;

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

vringel.

vrìŋəl, -ən s.

vārdslöst hoprullat fång av halm el. hö.

tạ̊ ən vriŋəl klö̜və.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

*vringla
vb.

vrìŋla. =

gå osäkert, gå vacklande.

den èna kona gã o
vriŋla ùd (vackla åt sidan;
om hästar vid parkörning).

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

×vringla

vri^{2}ʒla; vri^{2}ʒlar, vri^{2}ʒla, vri^{2}ʒlad part. endast i n. vri^{2}ʒlad, imperat. vri^{2}ʒla; ragla. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

×vringla
vb.

vrìngla, =

Pres. sg. -̀ar

vingla, stå osäkert.

di húsed ẽ ìta nod o ȝgèva, for de vrìnglar for vǻrld. M. J. 04.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

+ vringla

vrèŋla v. vringla

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

˟vringlig
adj.

vriŋled

som går tungt, ovigt och slingrande.

Jfr ˟vralkig och ˟vrallig.

M. f. 04.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

vrinsk

M. f. 61

vrinʃ m.

hingst;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

* vrinsk

vrɩnɧ, -́en, -̀a

hingst

(nu föråldrat)

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

×vrinsk.

vring, -´en s.

-̀a̰, - na.

hingst.

en vríng dan e enta jèl̠a̰d so hàl̠a̰d.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1940.

* vrinsk

vrinɧ, -´en, -`a

hingst

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

ˣvrinsk.

vreŋ, -ˊens.

-a, -na.

hingst.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

vrinsk.

vrèŋ, -´en s.
`-a, -na.

hingst.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

ˣvrinsk;

vrèng, -én s.
-à, -na;

hingst;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1933.

vrinsk.

vrèng, -´hn s.
-`a, -na. hingst.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

vrinsk.

vrånŋ, -´en s.

hingst.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

vrinsk.

vrèng, -´ln s.

hingst.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

×vrinsk

sb.

vrenʒ m.

hingst.

Numera hiŋst, hiŋst;

Jfr häst 2.

Nr 2725 Ingelstads hd

Ö. Herr

Hugo Areskoug 1940

*vrinskig

adj.

vrìnʒed

brunstig (om sto);

Ār. karlgalen;

de̲n hum. ḛ. vrìnʒed

(ↄ: gà̲len etc. kà̲ra).

M. F. 04.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

˟vriol

vri̲ó̲l

Enl. uppgift en trädgårdsväxt (ɔ: nã̲r dẽ gã̲ kré̲jzen sa̲lt, tõga dẽ di ablán̲).

M. f. 60. Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

×vrioler

s.

vriώ̱lor (pl.)

struntprat

han‿ kώ̱mor ǻlti̱d ma‿
sina‿ vriώ̱lor.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

× vrioler

vrió̱lor pl.t. dillar i sång

blått i uttr. som: han jor sąna vrió̱lor so=

= han jör fula dillar vid sången.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

× vritt

vri$\underline{t}$

vritſ-bar

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

vrist, s.

vrist

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

~~tvinga~~, v.

~~tvìŋa~~

vrist

vrist, -´en, -`or, -`orna;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

vrist
sb.

vrist, ´-en, `-or,
`-orna

- - - ǹ̥ta nωd lǽ̱r ø̰vor-vrístan. N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

vrist

vrist, ´-en, `-or, `-orna

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads **hd**

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

vristknuta

sb.

vrìstaknú̲dfa; pl. –̀ – –́ or

knö̀l ö̀ver vristen

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

vristknuta

vrìstaknu̲dor (obest. pl.)
(upphöjning på vristen)

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

ˣvritt s.

vret

mindre borr

№ 312. **INGELSTAD**

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

×vritt
sb.

vrit n.

ett slags (mindre) borr

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

× vritt

vrit, n.; ~~-ed~~ 1 vrited/, pl. lika, ~~-en~~ 1 vriten, ett litet borr, formadt som en nafvare och med liknande handtag, men endast 3 à 4 tum långt och af motsvarande grofleks. Det användes att borra mycket små hål med.

Ingelstads & Järrestads hd.

J.

Per Larsson 1897-98. № 305.

×vritt

vrit s.

mindre borr

(ɔ: sånt som da-
vràja me hánen)

M. G. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

*vritta

vb.

vrìt̲a , =

borra hål med en litet borr, kal̲l̲at vrit̲;

dṵ‿ kan‿ ta̰‿ ° ‿
vrìt̲a ad‿ hṵ́l fost.

M. f. 04.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

vrit-borr

vrít bór n.

en slags borr

M. J. 73.

Tomelilla

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo. Areskoug 1959.

vrå

vra r. ; vr$\overset{2}{å}$a

vrå

de b$\overset{2}{å}$rjar snart a sk$\overset{2}{ö}$ma

i vr$\overset{2}{å}$ana.

M. Areskoug 1926

Löderup

Ingelstads hd. № 315.

× vr$\overset{\circ}{\text{a}}$as ö.

vr$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$as

komma på sin plats

ja̲ ska l$\overset{2}{\text{ė}}$$\underline{\text{dʒ}}$a e̲n sto̲r

men̲ m$\overset{1}{\underline{\text{å}}}$den vr$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$as

№ 312. **INGELSTAD**

Ö. Hoby

M. Areskoug 1922.

vrål s.

vra̲l ˌ ˈ-ad ; = ˌ ˈ-an

han‿ga‿té̲‿at vrá̲l

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1946

× vrål

vrål m. vrad = fällsord

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

vråla

vrå̀la, = , -´ad

om tjurens läte;

dá vrå̀la ‿ de liåsom

en tjór;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

vråla

v.

forts.

vråla, =

Å̃v. gråta högljutt

M. f. 84

han vrålar o. gál.

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

vråla

vb.

vrå̀la, = råma högljutt (ofta om tjurar)

Nr 5038 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

vråla v.

vrà̲l/a, = , ̀-ad

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 85

vråla

vrà̱lfa, =

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

vrång

vra̱ŋ, m. och f., n. -t, pl. -a;
afvig.

ha̱ du̱ i²kke̱ fa̱d hø̱²sorna
vra̱²ŋa pa̱, har du icke fåu
strumporna afviga på!

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

vrång

vroŋ̲

i uttr. fa̰ ḭ vróŋ̲ stri̲va
få i vrångstrupen;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

vrång
adj.

vroz̲

I utr.: i vróz̲|stri̲va i vrångstrupen, i luftstrupen. — de fiŋa da i vróz̲|stri̲va (= försluka sig). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

vrång
a.

Hört i uttrycket dan-vròŋa ä̀ŋtʒalégʒen (en lek i det fria)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

vrång
adj.

vroŋ

Bl.a. i uttr.: i. vróŋ-
stríve i vrångstrupen

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

vrång

vraŋ l. vraoŋ

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

vrång

vraŋ

stygg, elak

M. f. 75.

Nr 4501: Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

x vrånga

vrånga
inre sidan utåtvänd

s. 211

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd
M.Hörlén 1914 Exc.

ˣvrångan

vrò̱ŋan l. vrà̱ŋan (best. sg.)

avigsidan av ett plagg l. tyg.

vrà̱ŋan o. rèt̠an pɔ tý̱ged

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads **hd**
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

*vrångklövad

vraŋklǿvad a.

ervis, vråŋ, tvär

(ɔ: ryvŕz o láj)

M. J. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

vrångstrupe

vrò̜ŋstri̠pɐ, ˋ–ˊ–an

fa̰̱ ḭ̱ ˋ–ˊ–an få i vrångstrupen;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

vrångstrupe.

vrɑŋstrive, -en s.

luftstrupe.

ja fekk ed i vrɑŋstriven.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

vrångstrupe

vróʒstri̊ven (best. sg.)

(K. f. 84)

Nr 4337 Trandås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

vrångvis.

vrågvi̱s a.

motsträvig.

han e vrågvi̱s som

et logklǿ̱vad få̱r.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

× vråsed a.

vrø̀u̯sed

lös (om snö)

dɛd va vrø̀u̯sed o gøu̯ ɛ dá̱

8104. Borrby, Ingelstads hd.
V. Welander.

vråsig adj.

× vråsig:
vråusrd ; de e v a gå
(om lö mö, wai ali gå i)
(Bornby)

[illegible] V. Sallberg

f.

V. Welander u.å. Bornby sn, ~~Torna~~ hd, Sk.
Ingelstads

8104

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vråskåp, s.

vråskav
hõrnskåp

s. 211

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd
M. Hörlén 1914 Exc.

vrå-skåp

vrɑ̲̀aská̲v -ed

hórnskåp

Nr 4408 Borrby, Ingelstads hd

J. Ingers 1947

ˣ vråk.

vre̠gz, -´ad s.

krängd person.

de e et vré̠gz.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

vråka

vræ̱kta - ó̱p, vråkte upp.

plàwana ḛ- vræ̱kta - ó̱p
stò̱ra stìtʒa sne̱ (om snö-plogarna).

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

× väket

vrè̱gzhd a.

vresig, argsint;

de é̱ vrè̱gzhd folk.

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

vränga, v.

vræ̀ŋa

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

~~skruv~~, s

skrut/, -en

†, vrävla

vb.

vræwla‿ihǿv̲, =

knyckla samman

dén̲ vræwla‿han‿ihǿv̲

(om en sedel)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

2*vrävla

vb.

vræwla‿omkríŋ, =

gå med slingrande gång (t. ex. om en berusad)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

×vrövl s.

vrævl, ´-ed
struntprat

M p 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

ˣvrŏvla

vrö̀wla, = , -ˈad v. forts.

prata strunt

M. f. 84

nú ha̰. han - gá̱d o

vrö̀wlad sa̱ en hé̱l da̱.

han - ga̰r o gnýor o vrö̀wlar

Borrby á̱l fo̱r-é̱t

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

vrövla.

vròwla̰, -̀a̰r, -̀a̰ pl.
-̀a̰, -̀a̰d.

tala oredigt.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

^{x}vrŏvla vle

vr$\overset{2}{\acute{o}}\underline{w}$la

sluddra, prata strunt

№ 312. **INGELSTAD**

Smedstorp M. Areskoug 1922.

×vrövla

---

vb.

vrœ̀wla ,= prata strunt, slubbra på målet

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

vrŏvla.

vràwla, -̀ar, -̀a pl.
-̀a, -ad.

prađa smŏja.
han sedar o vràwlar.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

vröla.

vròwla̰, -̀a̰r, -̀a̰ pl.
-̀a̰, -̀a̰d.
tala oredigt.
han lú̱or o vròwla̰r

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

+ vrǻvla

vr$\overset{2}{\text{å}}$u̯la ; -r, — ; — ; -d.

prata smörja

Löderup

M Areskoug 1926

Ingelstads hd. № 315.

×vrövlepåse s.

vrø̀wle pɷ́s̱a

person, som pratar strunt

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

×vrö̆vlepåse

vrö̀wlepǻsa m

person som pratar strunt

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

*vrövleröv

sb.

vrœ̀wlarœ̱́v m.

pratmakare

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1940.

×vrõvlig
adj:

vròwled

som pratar strunt

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

ˣvrö̃vlig

vræ̀wli (K. f. 84)

adj:

skrãnande, som pratar smörja;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

˟vrövligt
adv.

vrœ̀wled

osäkert, utan stadga,
vacklande (om sättet att
gå)

han ‿ jítš vrœ̀wled
ǫ̆ dœ̀led.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣvrö̋vligt

a dö.

vrö̀wlad

med sudrigt, sluddrande

uttal

han‿ sá̱‿ ad so‿

vrö̀wlad

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1956.

ˣvrövling s.

^{2}vrǿw̲lɛŋ

en som sluddrar, pratar strunt

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

*vulla
vb.

Pret.
vòlda

ge oko, eka

da‿ vòlda

M. J. 64.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

*vulla
vb.

vὼl̲a , vὼlda fors.

Pres. sg. vώl̲or

eka, ge genljud —

na̰r ‿ prásten han ‿ tὼl̲a ,
so ‿ vὼldad .

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

× vullt
sb. (?)

vult

födelsemärke som troddes ha vållats ett barn därigenom att modern under havandeskapet sett något farligt

Månne icke pres. part. i neutr. av vàla, valla ?

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

×vullt
adj.

volt

I uttr. som: bá̱rned va̭-vólt, barnet hade ett lyte (födelsemärke o.d.), som det ansågs ha fått redan under moderns havandeskap.

Ö. Holm

Nr 2725 Ingelstads hd

1. ˣvult

m.-f. 61;

vult

egentl. pret. part. av en verb,
ˣvulla ; "vållat";

Använt som en slags ~~subst.~~ till följd :
'lyte hos barn, vållat av någon oförsiktighet hos modern under havandeskapet' (enl. förr allmän tro) Jfr t. ex. under ˣmålesjuka ;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

2^{x} vult

M. f. 61;

vult

(supinum) vålat;

dén hade - vúlt ad, den hade vållat det (ɔ: att barnet hade ett lyte);

Se vidre 1^{x} vult;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

+ vulva

vùl̠va̰ el. vùl̠a̰, -´or,
-`a̰ pl. -`da̰, -t.

eka.

dɛ vúl̠vor (vúl̠or) i
fʒòjtʒa̰n.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣvurden

adj.

vùran

beskaffad; skapad; danad.

dén han blé so

vùran.

Nr 4563-Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

×vurden

adj.

và̱ran

I uttryck som: jã‿ẽ‿i̊te và̱ran‿tid̥ jag har ej möjlighet, förmåga eller tillfälle till (att göra) det

M.-f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1954

× vurden

^{2}Vu̲ren, m. och f., n. ^{2}vu̲red, pl. ^{2}vu̲rna, beskaffad.

Ja̲ e̲ ^{2}en̲te sa ^{2}vu̲ren, sa ja ^{1}bedra̲ar na̲n, jag är icke så beskaffad, att jag bedrager någon.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

x vurden

vùran adj: beskaffad

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

×vurdlighet

vùrlihéd s.

tìllfälle, lägenhet, möjlighet att göra det l. det

(ↄ: vùrlihéd elor lèdzhéd)

M. J. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

vù̱rnad *vurdnad
möjlighet, tillfälle s.

dæ̰r ‿ ḛ ‿ ìte vù̱rnad ‿
tid det finns inte möjlighet till det

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

ˣvurdnad.

và̱ir nad

sȧ̱d, laǧenhed̄.

dar e egen và̱irnad
te ed̄.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

×vurdnad

sb.

vu̇rna̱d

I uttr. som: dí ha͂ vi͂ ı̊̀nta vu̇rnad ti, det ha vi ej r̄åd till (M. f. 58)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

×vurdnad
sb.

vù̱rnad

läglighet, råd och lägenhet;
råd;

· dæ̰r‿ḛ‿n̥te‿vù̱rnad‿tid (tillfälle).

ja̰‿ha̰‿n̥te‿vù̱rnad‿tid (råd till det). M. 7.75.

Löderu

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

vàlənar

+ buednad

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

*vuret

vù̱rad

hört i uttr.: dḛ‿ha̰‿ɔ̀ta vù̱rad‿trd, de ha inte råd till det;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

×vurlighet
s.

vù̱rlhé̱d
råd och lãgenhet

om‿ja̰‿fiŋa‿vù̱rlhé̱d
(ↄ: skulle jàg reparera huset)
M. f. 04

Nr 4801. Ingelstads hd
H. Areskoug 1954

Lōderup

* vurligt
adv.

vù̲rlet

gott om det, god råd;

dḛ hàd̲a ìke so ĩ àl̲a

alla hade inte so gott om det;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

vurmig

vòrmad

som får vurm för något, överdrivet intresse för ngt.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

*vurnad

sb.

vùrnad

råd, råd om lägenhet

dæ̰r va̰ ìke ~ tid

(för det);

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

vykort

výkárt; ––ed; =;

2726 Ö.Hoby Ingelstads h

Hugo Areskoug [illegible] 5

Örnahusen

vy̲sa vyſſa vyssa

vỳſſa Torna
vise Sk.
vìsa Vmhg
vỳsa V. G.
vỳsa Ö. G.
vø̀sa S. Lgd

enl. ank.
i Sk. L-m.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

vyssja
vb.

vùʒa, =

vùʒa, da‿va‿nar‿de‿skola‿sȯmna‿glùta. M. J. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

vyssja, v.

wìs̲a

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

r
~~tassgja~~ 1 s.

~~ah~~

våda
sb.

vàwa

våwa
eldsvåda

Numera föråldrat o. ur bruk men citerat efter en äldre generation. En äldre man, som nyttjade ordet, fick det som tillnamn (Jens vàwa).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

våda

vàufa, `-an

eldsvåda;

numera ílsvåda

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

våda

s.
forts.

vàwfa, -`en

eldsvåda

vàwen e. lǿs elden är
lǿs

M.f.84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vådaslag

vàwaslág n.; pl. =
kraftigt slag, "dråpslag"
han‿ ga‿ ràktra vàwaslág

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

vådaslag

vàwaslág n.

kraftigt slag, "dråpslag".

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

vådaslag

ˋvawaslá̲g n.
kraftigt slag, "dråp-slag".

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

vådaslag

vàwaslàw l. --slà̠g
kraftigt slag, "dråpslag";

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

vådaslag

vàwaslá̰w, ` - - ´ed (J.O.)

kraftigt slag, "dråpslag".

yngre: vàwaslà̲g (J.O., L.)

ja̰ gá̲ ͝nom et rèkted vàwaslá̰w.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

× våd-dõns

vàɯadýn̲s m. stor järvhet.

dᴚ e en vàɯadýns o jàta-sy.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211

Linnér (Sigrid)

2 våde

va̲we, m., -n, pl. obrukl., eldsvåda.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 307.

× våde
sb.
K.f. 84, M.f.
66;

vàwa
eldsvåda

Numera ílsvá̲da

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

våde

và̱w̰ẹ, -an s.

vȧdeld.

hăᵃn dæ sé̱t dan e và̱w̰ẹ.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

våde.

vọ̀w̲l, -ln s.

vådeld.

vọ̀w̲ln e lọ̲́s.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

vådeld 2

vàwel

eldsvåda

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

våffeljärn

s.

vàflejárn n.

M. f. 84; K. f. 88

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

vå^{1}ffla

vå^{1}fla, f., -n, pl. vå^{1}flor, -na, våffla.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. 7.

våffla
s.

m. vaffler

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd
Marie Möller 1887 Exc.

våfflor

s.
váflor l. vóflŏr
(obest. pl.)

M. f. 84; K. f. 88

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby.

2. våg
sb.

vágan

om en betvåg i Smedstorps stationssamhälle i början av 1900-talet.

dá va‿nok‿vágan nérlåt(sic!). M. f. 94.

Nr 5003 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

våga.

vɵ̀uga, -̀ar, -̀a pl.

-̀tə el. vɵ̀uga.

vɵ̀ugad.

ja vɵugtə entə o

gìfta hn.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

våga

va̰ga - ó̲p, =

med hàvstångsanordning

vinda upp vatten ur brunn

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

våga

vàg|a, = , ̀- ad

(tóras, djãrvas)

ja ha àlru vagad o ga - ˘ ˘

várad; M. f. 68

Äv. vedervåga: ja vàgar de éna ȷ̀ad (M. f. 68).

Nr 4327 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

va̰ga
vb.

va̰ga pǻ kostå pengar på̊:
n. f. 94. | ja ha va̰gad pǻ
en ný̲ brán̲.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

våga

våga-pǻ, =
kosta pengar på ngt.

M. f. 94

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstad's hd
Hugo Areskoug, 1962

Smedstorp

våga på̲

vœw̲a pa̲^{1} (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., våga på, kosta på, uppoffra på.

han̲ vœw̲a e̲nte^2 nu̲d pa̲^{1} hœ̲^{1}sed pa sœjs o fi̲ve^2 a̲r.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305

vå̆ga pǻ

va̲ga ‿pǻ, =

offra summor på

han‿ha̰ ‿va̰gad ‿

mò̲ŋa pá̲ŋa pa‿hú̲sed.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

* vågeligt
adv.

vàgelat

djärvt, dristigt

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

×vâglig a.

^{2}vageli

vågsam, farlig

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

vågmästare
sb.

va̰gmástara m.

(vid betvåg)

ja kan ȯnras, om han i̥nte e va̰gmástara. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

vą̰gspẹ̱́l n.

vågspel
sb.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

vågspel.

vò̱u̯gaspḛ́l, - l.d.s.

dɛ e et fa̱rlet

vò̱u̯gaspḛ́l.

(Lars Truedsson).

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

vågspel
sb.

vå̀gaspīl l. ∸ – spīl n.

n. f. 94

Nr 5008 Smedstorp-Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

×våkenhus

vazhúsed (best. sg.)

vapenhuset (i kyrka)

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

ˣvåkenhus

vozhúsed (best. n. sg.)
vapenhus i kyrka.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

ˣvåkenhus

va̰ʒhú̱sed[1] (-best. n. sg.)

vapenhuset i kyrka.

vɒʒhú̱sed[2]

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

[1] M. f. 75.   [2] M. f. 60.

×våkenhus

vozhúsed (best. sg.)
vaperhuset i kyrka

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

*våkenhus

vozhúsed l. vozhúzed
(best. sg.)
vapenhus i kyrka.
i vozhúzed.
i vozhúzed hada-
de tʒǻʒorna (se u. Kånga).
Ö. Hoby.

Nr 2725 Ingelstads hd

×våkenhus
forts.

so skola de byta óm i vozhúzad (ɔ: byta skor, innan man trädde in i kyrkan).

Jfr u. kånga.

Nr 2725 Ingelstads hd

Ö. Holm Hugo Areskoug 1940

×våkenhuset
forts.

dǽ̱r skω̱lɐ‿ dẹ̃‿ tạ̃‿ lǣ̱̀rskώ̱na pạ̊ (ɔ: kyrkobesökarna skulle i vapenhuset byta ut träskorna mot läderskor).

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

våld
adj.

val
vårdslöst djärv

du‿e‿rént vál‿mán!

Du är våldigt djärv, man!
(yttrat till en 18-årig yngling).

K. f. 44

Nr 3600 Borrby Ingelstads hd
Hugo Areskog 1961

1961

Borrby

× vålda
vb.

và̲lla, =

Jfr våldränna. oftare belagt i saml.

Pres. pl. =

skena (om hästar)

sé̲r ‿ du, ha̰r ‿ á̲gzen de ‿ và̲la! (Citerat efter en man, född omkr. 1845).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

×våldig
adj.

vòlda

mycket kraftigt utvecklad (om grödor: sa̋d, potatis o.d.)

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

× våldig.

vò̠ldi a.
-a pl.

kraftig.

de va en vò̠ldi ká̠r.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

×våldig
adj:

vòldı

frodig, yppig (om gröda)

so‿ va̰‿ rú̱en tjoḵ o‿
vòldı.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

×våldig adj.

vòlds

1. våldsam
2. frodig

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

×våldig
adj.

vòlda, pl. ∸-a

kraftigt utvecklad, överdådig

vòldia vàrpahignor, överdåd-

M. f. 60. ~ga vårphöns.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

× våldig

v$\overset{2}{\text{å}}$ldr

stor

pant$\overset{1}{\text{å}}$florna dr l
rent v$\overset{2}{\text{å}}$ldra

№ 312.

INGELSTAD

Ö. Hoby

M. Areskoug 1922.

× våldig.

vòldi a.
–̀a pl.

duktig, stark.

de va en vòldi kár.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

volúwa

× vaidlopa

jfr. vorlúwa V.mhg, Lj. m.fl. Sk L-m.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

våldrãnna.

vo̠lré̠na, -or, -a pl.
-de, -t.

skena.

hé̠stn vo̠lré̠nde.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×våldränna
vb.

volrénna

pres. sg. – –´or

skena (om hästar)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

×våldränna v.

volrán̲/a, ́-or, volránde,
volránt
skena

hàstana volránde rdá̲

Nr10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

vålränna

vɑlræ̍n̲a ; -or, – ; -ræ̍nde ; -ræ̍nt.

eller vɑlre̍n̲a o.s.v. (yngre)

skena

Lödderup

M. Areskoug 1926

Ingelstads hd. № 315.

ˣvåldränna

forts.

Pres. sg. vɑlrán̲or

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

°våldrãnna
vb.

volréṉa

skena (om hästar)

dær ‿ e ‿ at ‿ pa̰r ‿ ǿgz ,
som ‿ volréṉa

Jfr ˣ°vålda

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

våldrãnna

vb.

volrán̲a, volránda

skona (om hästar)

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

våldrãnna.

vo̲l̦ rẹ́n̲a, -or, -a pl.

-dɐ, -t.

skena.

hẹ̀ștama vo̲l̦ rẹ́n̲a.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1939.

×våldrä"nna

vb.

volrén̲a

skena (om hästar)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

ˋvåldrä̋nna v.

volrä̋nner (pres.)

'skenar'

˝öjen volrä̋nner˝

3347:1

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

P. Engzell 1938 Exc.

våldrämma

volrén̲ſa, - -´da, - -´t

skena, om hästar

ǿ̲gzan - -´da

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

×våldrãnna

~v.
forts.

valrána

(ↄ: sprìnga for‿fórt)

U. J. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

väldrånnare

valrǽnare m. 2) en som springer mkt fort (jfr ll. nämnda).
1) häst med sjenvara.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

* våldig

vòldi

storväxt, överdådig, frodig (om gröda)

ja̰ fitz ~ sæ̲;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

ˣvåldskrika

volskrígor (pres. sg.) m.f. 88;
(skrika för full hals)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

×våldskrikare

valskrijara m.

skrikhals

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

+ våldt

vθ̠u̯lt, adv.

vådligt;

han fjør vθ̠u̯lt;

han svájor vθ̠ú̯lt.

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

× våldt

vǫult

han fęx vǫ́ult betált. han fick mycket betalt.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

× våldt

adv.

valt

våldsamt, i sken

vi fjorda vált

Nr 4408 Borrby, Ingelstads hd

I. Ingers 1947.

vålla

^{2}vω̊la ; ^{1}-or, – ; ^{2}vω̊lde ; vωld, vωlt.

vǎlva

ja har vωlt ^{1}øvor.
ja har vωlt ^{1}kåred ^{1}øvor.

dωr la den ^{1}kåpen ^{2}øvorvωld
^{1}øvor ^{1}smøred.

Löderup

M. Areskoug 1926.
Ingelstads hd. № 315.

vålla

^{2}våla; ^{1}vålor, ^{2}vålde, vålt, particip och imperativ fattas; vålla.

Den ^{2}rekkan hum ha vålt me så men bry, den väfven har vållat mig så mycket bry.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

vålla

vult (sup.)

om havande kvinnor: ofrivilligt vålla barnet "lyte" av något slag (födelsemärke o.d.) genom att råka se ngt "farligt".

dí hada‿mǫ́ren vúlt‿na.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

vålla.

vìḻa, -´a, -̀ạ pl.

-̀dẹ, -t.

mǭ́rhn vìḻde

sẹt bárn.

(om lyten).

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

vålla

vàḻa

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

vålla.

vùḻa, -´ɑ, -`de, -t.

ha vúḻɑ dé̯.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

våla

se *vult ;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

× vålla

vùla, -´or, -`de, -t.

eka.

de vúlor i brö̀stan.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1939.

vålla vb

vul̲t

födelsemärke

eg. ett particip = „vållat."

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

1) **vålla**
vb.

Pret. part.

vuld; vult; -a

vållad lyte (särskilt födelsemärke o. bl.a. harmynthet) genom att modern under havandeskapet sett något "farligt". Övertro.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

2) **vålla**
vb.

di‿va‿vùlda |

I neutr. sg. kanske mest om "lytet": da‿va‿vùlt (t. ex. om ett vanprydande födelsemärke). m. f 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

*vålla
vb.

Pret. part. vώldor l. vúldor;

vållad lyte (födelsemärke o.d.) därigenom att modern under havandeskapet råkat ut för något "farligt".

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

vålla
vb.

da‿ḛ‿som‿dán̲
ha̰‿bø̰d‿vǿldor; forts.
da‿ḛ‿dán̲ vúldor.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

× vållat

vólt

om lyte (l. födelsemärke), som ett barn fått och som troddes ha vållats av att modern under havandeskapet råkat se något "farligt".

de va vólt, det var "vållat" lyte.

Ud. ka

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

vållat.

vullt v.

om ett lyte hos
ett barn, som är
vållat génom att
t. ex. modern blivit
skrämd, när hon
var méd barnet.

dä e vúlt.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

×vållt

sb.

vallt (oböjl.) till v. vålla

medfött lyte, som barnet troddes ha fått, emedan ~~då~~ modern under havandeskapet råkat ut för något "farligt".

Jfr ×vulla vb.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hc
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vålt.

vọ̱u̯lt adv.

hyøm fjør vọ̱ú̯lt.
hon kör fort,
oförsiktigt.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

ˣvålt
adv.

valt

I uttr.: springa vålt

springa utan besinning, utan att se sig för, "rasa," "flänga i väg".
(t. ex. om barn)

M. J. 77

Nr 4501. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1955.

Löderup

ˣvålt
adv.

valt

håftigt, våldsamt

blåsa 1) valt blåsa häftigt

M. f. 77

Nr 4501. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1955.

1) Genuint blèsa

Löderup

× vålt

vɵ̣̱u̯lt̄ adv.

häftigt.

han gɵun vɵ̣̱ú̯lt̄ pɵu.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

va̱lt ×vålt
adv.

oerhört mycket, förfärligt i mycket, i mycket hög grad.

di‿ ha̰-tá̱d re̱nt va̱lt pa‿ sa̱n, det (det torra vädret) har tagit alldeles förfärligt mycket på säden.

Hörup. Ingelst. hd

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446.

Hugo Areskoug 1947.

× vålt.

vǫult adv.

fort, snabbt.

grǫnskǫ́ulryama

de vìsa vǫ́ult.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

*vålt
adv.

va̠lt
våldsamt, besinningslöst
de̜ jeja jo vá̠lt (om vildsinta l. ystra hingstar).
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

ˣvålt
adv.

valt

besinningslöst

M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

våm

sb.

Se vom,

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

våm

vámen (best. sg.) M. f. 61;
(en av oxens magar)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

våm

vam, ´-en
(en av magarna hos idisslarna).

Jfr kovåm

(obs: a, ej o!)

M. J. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

våm

vɷm̲, -´an
l. vœm̲, -´an
(en av oxens magar);

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

våm

vom, ´-en

en av oxens magar

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

v$\underline{\text{a}}$n m. utvåg x vån
s.

ja ha ìŋen $\underline{\text{à}}$nen v.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211

× vån

S.

va̲n jelp, utväg.

dar e iŋan a̲nen va̲n.

26
Nr 1~~12~~1. Onslunda, Ingelstads hd
Otto Anderberg. 1890.

vàna (ll.vana) lyda ×våna

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

x våna

və̀una, -̀ar, -̀a, -̀adv.

lyda;

han və̀unar ànte;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

× våna

vɵ̱̀u̯na, -̀ar, -̀a, -̀ad;

lyda;

han vɵ̱̀u̯nar ènte;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

ˣvånda

vb.

(H. f. 84)

våna, =

lyda, hörsamma;

vil du våna! Vill du lyda!

(uppmaning till barn)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

ˣvända v.

và̠n/a, = , \`-ad

lyda

vel_du_ènta và̠na,

den_jæ̀kor !

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1967

M f 95

x vända

v^{2}åna ; -r, – ; – ; -d.

lyda

han v^{2}ånar me jo l^{2}ide gr^{2}åne

M Arcskoug 1926.

Löderup

Ingelstads hd. № 315.

vånda

vànda

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

vånda
sb.

và̲ne m.

(plåga, besvär)

da‿fø̲r‿má‿si som và̲ne.

M. J. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

× vånda

vø̱̀u̯na, -̀ar, -̀a pl,
-̀a, -̀ adv.

lyda;

han vø̱̀u̯nar ente,

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

vånda

và̲ne m.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

×vånda

vb.

và̱nɖa, = lyda

han skola và̱na

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

×vånda
vb.

và̱na, =

lyda

du‿vila‿ìɳta và̱na.

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

* vånda

và̠nſa ; = ; -̀ad

lyda

han vil ì̥te ~ ;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

vànas I   1) våndas, plågas. våndas

den ståkalen han vànas so fàslat

so = den stackarn har svåra plågor.

2) vara orolig, ivrigt längta efter ngt.

ha vànas dæ for = när ~~en pojke~~ ngon visar

sig orolig.

han vànas éta o kàma-ud = han våndas

för att kåmma ut.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211.   Otto Anderberg 1890.

+våneråds

vọ̀ụnarọ́ụs a.

rådlös.

e du so vọ̀ụnarọ́ụs.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

× våneråds
adj.

và̲nerá̲s (predikativt)

villrådig

Nr 3437 Kvärrestad, Ingelstads hd
Maria Andersson 1938

+vånerådds

vǫ̀unarǫ́us a.

rådlös.

e du so vǫ̀una-
rǫ́us.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

x vàneráds

vànerá²serr adj: vill-rådig.

vànerás i Ljunits hd.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

× vånerads

và̲nará̲s n. villrådig person.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vång
sb.

vo̠ŋ, ´-en; ˋ-a, ´-ana

(större) åkerfält; visst skifte för en viss gröda i växtföljden.

ví̠ hada-ŋ̥̀ta stór̠a vò̠ŋa.

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

vång.

vɒŋ, -´en s.

¯ -̀a̰, - na.

åkerfält, del av bys ägor.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

vång

(åker-
skifte)

và̰ŋana (best.
pl.)
M.f.75

dæ̰r‿ḛ‿stàj̲a (stigar)
mellom‿và̰ŋana. M.f.75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

vång

vòŋa (obest. pl.)

(odlingsskifte)

dær . ẽ . tvá vòŋa

hògda (avmejade).

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

vång s.

va̲ŋ n. pl. 2:a

vång

INGELSTAD

Ingelstorp

№ 312. M. Areskoug 1922.

vång.

vɑŋ, ´-en s.

–̀–a̰, –na.

åkerfält, del av bys ägor.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

vång.

vɑŋ, -´ən s.
-`a, - na.

åkerfälle.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

vång.

vaŋ, ´-ḷn s.

¯ ̀-a̰, -na.

åkerfält, del av bys ägor.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

vång

vo̲ŋ, -´en, -̀a, -̀ana m.

(större) åkerfält; skifte, fall (vid indelning av den odlade jorden enl. växtföljd)

rét̲ ǿ̲vor vóŋ̲en

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

vång

vo̱ʒ, ´-en, `-a, `-ana

åker, åkerskifte

dẹ̰‿skola‿pɛla‿stẹ́n1)
aw‿vòʒ̱ana

1) plocka bort sten

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

vång s.

voŋ̲, ´-en ; `-a , `-na

fält, gärde, åker,

större fält med enhetlig odling.

K f 85

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

vaŋ, -en, ²-a, -ena. s.

vång s.

'vo̊ŋ'

№ 317.
Ingelstads hd.
E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

vång
sb.

vo̲ŋ, -´an, -̀a, -̀ana m.

större åker, fält i skiftesbruk.

han tʒørda ź̲ed po vó̲ŋan. Jfr t. ex. klöver-vång.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

vång.

vaɔŋ, ´-ən s.

`-ą̆, - na.

åkerfält, del av bys ägor.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

vång

voŋ, -´an, -`a, -`ana m.

åkerfall, åkerskifte, åkerteg besådd med visst slags gröda (vid t. ex. växtföljd)

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

vång

va̰ọŋ, -´en, -`a, -´ana

odlat fält, åkerskifte vid jordens brukande;

ja̰ hade kló̱vor ḭ tvá̱ -`a;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

vångaled
sb.

vòzalé n

större grind (för kör trafik) mellan ägor

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

× vångagömmase

vångagömmase

en av byns åbor, som var tillsyningsman över vångarna; skulle tillse att ingen ofred eller skada skedde på vångarna.

S. 41.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

ˣvånghus. s.

vaŋhús, -ed s. ã.

vapenhus.

Nr 4036 Övraby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1941.

vånghus.

vɷŋ̱hú̱s, -ed. s. a^{2}.

vapenhus.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×vånghus

vaŋhúʉzəd (best. n. sg.) forts.
vapenhuset

(ɔ: da‿fǫsta dẽ‿komə‿
íŋ‿2)

M. F. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

vångled s.

vǎŋ-olæ̀, -ed, pl. =, -en. s.

1. 'grind över väg, som leder till vången'
2. 'själva öppningen i vilken grinden är insatt'

enl. Areskoug är målets form för led : le.

J.-s.

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

× vångaled.

vàŋalė̠, -led s.

led mellan åkrar.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1940.

× vånga|pantare

wångapantaren

dets. som wångagömmaren. Se J.O. s. 110.

Nr 7057, Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

våning

và̱niŋen

(etage)

(best. m. sg.)

den- àwaste và̱niŋen

K. f. 72.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

våning
sb

và̲niŋ; pl. ˋ- -or

etage

två̲ và̲niŋor.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

vaŋåjumare +vånggömmare eller

Vaŋajumare, m., -n, pl. lika, -jumarna, vångvaktare, den som i det gamla byhemmet hade uppsikt öfver stängsel, grindar, oloflig betning o.d.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

vångaled.

vå̀ŋalẹ́, -leds.

led mellan åkrar.

(gunv)

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

vångaled
sb.

vòŋalé n.

grind (för körtrafik) i stängsel mellan ägor.
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

× vångaled s.

vångalen

("en grind för ett åker-fält")

5347:2

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
P. Engzell 1938 Exc.

×vånna.

vɵ̀ụnạ, –̀ạr, –̀ạ pl.
–̀ạ, –̀ạd.

lyda.

o ja vɵ̀ụnạ.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

*vånna.

vọ̱ù̯na, -̀ar, -̀a pl, -̀a, -̀ad v.

lyda.

han vọ̱ù̯nar ente.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

vana

lyda × vånna

Pr. vana

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

× vånna.

vòuna, -àr, -à pl.
-à, -àd.

lyda.

du vòunar åli.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

× vånna.

v̠ə̠ùna̰, -̀a̰r, -̀a̰ pl.

-̀a̰, -̀a̰d.

lyda.

dau ska v̠ə̠ùna̰.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

vånna v.

v$\overset{2}{\underline{\text{a}}}$na

lyda

v$\underline{\text{e}}$l d$\underline{\text{u}}$ $\overset{2}{\underline{\text{i}}}$nte v$\overset{2}{\underline{\text{a}}}$na

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

ˣvånna.

vò̱ṷna̰, -̀ar̰, -̀a̰ pl.

-̀a̰, -̀a̰d.

lyda.

vi̱l du inte vò̱ṷna̰.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

va̲r, ´-en

1. vår
sb.

om vá̲ran / om vá̲r o hǿ̲st. M. f. 94. / på vá̲ran / da e jå tí̲lra på vá̲ran (ɔ: som den orten blommar). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

1

vår
sb.

kanʒa nú̱ i̥ vá̱rs (i våras, sistlidna våren).

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

vår

sl.

var, ´-en, ˋ-a, ˋ-ana

i ´vars, i ˈvåras, tistlidna våren

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

vår

sb.

va̠r, -´en, -`a, -`ana
(årstiden)

so‿mà̠lta‿v̠r sæ̠ tɛ‿´øʒan
pω‿và̠rana (M. f. 68)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

vår, s.

va̲r/, ´-en; `-a, `-ana

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

107.

vår s.

va̲wr r.

vår.

po vá̲wren

№ 312. INGELSTAD

Ingelstorp M. Areskoug 1922.

vår

sb.

i várs i våras, sistlidna våren

K. f. 26.

1961

5008
Nr ~~3600~~ Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskog 1961

Smedstorp

vår
s.

va̲r ; và̲rana (best. pl.)

om. và̲rana

M. f. 00

Nr 4800. Ingelstads hd
H, Areskoug 1954

Spjutstorp

vår
sb.

va̱r, ´-en

om. vá̱ren

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

vår

s.

va̱r, ´-an

Å̃v. 'vårarbetet'

dá̱ va̰ da̯ tí̱d o borja
vá̱ran

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

vår
sb.

i va̲rs adv. i våras, sistlidna våren

K. f. 66

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

var; -t; -̀a

2. vår
pron.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

vår
pron.

pa vá̲rt på våra ägor.

dær va jo ȧd ven-
húl̰ pa vá̲rt ós̲a.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d
Hugo Areskoug 1963

vår pr.

2
våra

vår familj

№ 312. INGELSTAD

Ö. Hoby

M. Areskoug 1922.

vår

pron.

va̲r, va̲rt, vå̲ra; svagtr. va̰r, var etc.

so̰ ḛ - ja̰ dan ålra élste i vá̲r församleŋ.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446.

Hugo Areskoug 1947.

vår pron.

vårt (n.)

"ti vårt"

'tii vårt'

4346:1

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads hd

Birgitta Kraft 1946. Exc.

vår
pron.

va̱r, -t, ˋ-a (svagtr. va̰̱r etc.)

ti vá̱rt, hemma hos oss,
i vårt hem.

han vá̱ ti vá̱rt.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

vai
pron.

våår

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorff 1878 Exc.

vår
pron.

neutr. wårt

--- "tjenarne, hwilka alltid sade wårt, då det var tal om husets egendom."

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

vår
pron

va̱r , va̱rt , và̱ra ;

da ‿ va̰ ‿ fó̰r va̱r ti̱d ,
det var före vår tid.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

×våra
vb.

vå̀r/a, =

syssla med vårbruket.

dệ‿ skola‿ mẽd‿ o‿ vå̀ra.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

v$\overset{2}{\underline{a}}ra, v\overset{2}{\underline{a}}ra, v\overset{2}{\underline{a}}$rad. v. våra vb

'bereda jorden för våren'.

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våra
vb.

và̱r/a, =

bereda jorden till sådd om våren;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

våra

vå̲̀r|a, = , -̀ad

bereda jorden till sådd om våren

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

×våra
s.

vàrpa; i pl. ˋ-or

hopflåtad tobaksrulle

(ɔ: en dél av tóbaken, som va flát skóø)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads **hd**
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

*våra
vb.

vàra, =
bearbeta åkerjorden om våren, förrätta vårsysslor på åkern

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
H. Areskoug 1953.

våra
vb.

vàra, =

bereda jorden för sådd
under våren

M. 4. 79.
Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

va̲rbrug̲d 1) ˣvårbrott

va̲rbrúg̲dad 2) (best. n. sg.)

tjällossningen på våren.

(ɔ: n̰a̲r‿da‿tø̰da‿óp̲
om‿(v̰a̲rdá̲n).

2) M. f. 75. 1) M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

×vårbrott

varbrúgded (best. sg.)

tjållossningen om våren

K. f. 75.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

×vårbrott

varbydad (best. sg.) (U. f. 66.)

tjällossning-en, på våren; (K. f. 84)

da. bør - ite var inu, for -
varbydad e - ite kömad
(K. f. 84)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

vårbrott

varbrágdad best. sg. sb.

tjällossningen om våren

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

vårda

vb.

{vàrdad sup.
{vòrdad

√-s

De genuina ~~ta~~ orden torde vara passa o. sköta

Rsprsord med Dial. anpassning.

de ha vårdad hésten.

(skött hästen väl)./

n. f. 94 Åv. om att sköta en skog.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

2)

vårda
vb.

Pret. part. pl. vòrdada
di va dålet vòrdada
(om vanskötta husdjur).
M. J. 94.

Rspr. lån
(Ej genuina â i pàsa)

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. **hd**
Hugo Areskoug 1963.

va̰rdá̠n 2) vårdag

và̱rdá̠n 1) (blott i best. sg.)

I uttr. om ‿ và̱rdá̠n, under tiden för vårbruket. .... nar ‿ den ‿ tø̱̀den ‿ óp om ‿ va̰rdá̠n. M. f. 60.

1) M. f. 75. 2) M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

våndag.

vondá̱, -en s.

de va en vondá̱.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

vårdag

sb.

va̰rdá̲, -´n

tiden för vårbruket.

nú̲ e da sná̲rt va̰rdá̲.

n.f.94. / han hade arbá̲j

oza va̰rdá̲n. n.f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

vårdag

va̲rdá̲n (best. m. sg.)

tiden för vårarbetet.

om. va̲rdá̲n.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

våndagen.

vọ̱dạ̱́ln.

de va am vọ̱dạ̱́ln
det var på våren.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

vårdagen.

vo̱rdá̱len

di va en vo̱rdá̱len
det var på våren.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

vårdagen

vardán best. sg.

Enl. uppg.

= tiden för vårsådden

... nar ‿ vardán

Kómor

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

vådagen,

vo̱dá̱ln s.

dé va am

vo̱dá̱ln : det var

på våren.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

vårdagen,

vo̱rdá̱n

de vá̱ am vo̱rdá̱n:
det var på våren,

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

vårdagen

va̰rdá̲n

i uttr. om ~ under april och maj månader ;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

vår s.

va̲rs

våras

2̲ va̲rs

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

vårdagen

vardán (best. sg.)

I vissa uttryck: nú e- var-
dán kòman nu år våren
och tiden för vårarbetet
kommen (ɔ: dá va- da-
tíd o- borja- våren)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1954.

vårdagen

vordán

tiden för vårbruket

mít i vordán

M. f. 04

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1958.

vårdagen

vardán

Blott i uttr.: om vardán, under den tid på våren, då vårbruket är igång. Ordet torde numera blott höras hos de äldre.

M. f. 76,

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

vårdagen.

vo̱rdá̱ln

de va am vo̱rdá̱ln.
det var på våren.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

vårdagjämning

sb.

vàrdajä́mnijan bf. sg.

M. § 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. **hd**

Hugo Areskoug 1963.

vårdslös

varslǿ̲s , -t, -a.

vårdslös

Löderup

M. Areskoug 1926.

Ingelstads hd.

№ 315.

ˣvårdträ

vårtræ n. M. f. 66;

Se ˣryggeträ ;

nun kalad„ vårtræ, någon kallade det vårdträ (M. f. 66)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

× vidträd

vortré n. 5. = vijdgatre.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

×vårfågel

va̲rfu̲íla (obest. pl.)

trol. (= flyttfåglar.

M. f. 84.

1947. Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug

× vågätt.

vo̠ját̠

vådligt.

de va vo̠ját̠.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

× vårgått
adj.

vorjét n.

vanskligt, riskabelt

de kan va vorjét
o je sa íd po dén
(ↄ: den svaga isen)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

+ vågått

voját̲ adv.

vådligt;

de va voját̲

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937

*vårgätt
adj.

vajét

vådligt, farligt

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

× vårgätt

vojlát̠ adv.

vådligt

de va vojlát̠;

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vår-gåtte

vorjǽt adj. n. lika. anv. predikativt

vågsamt, järvt

(E. Vendell.)

de kan̄ va̲ra v. o ga ud på isan

Onslunda

Tranås

Ingelstads hd

P. H-u.

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

x våi-gȃtt

voját̲ adv.

farligt.

de e voját̲ o je
se ǿ̱vo dan.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

vårhalm

varhálm
halm av korn l. havre;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

vår herre

va̰r. hàr̲a M. f. 68;

fàk̲a va̰r. hàr̲e ;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

×v̊årklippe

va̲rklý̲pad (best. n. sg.) den om våren klippta ullen. I samma betyd. lý̲dan l. lý̲ðan.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

vårråg

v$\overset{1}{\underline{\text{a}}}r\underline{\text{œ}}$, m., - r$\overset{1}{\text{œ}}$$\underline{\text{w}}$ən, utan pl., vårråg, råg af det slag, som sås på våren.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

vårsol

s.
va̰rs̱ólan (best. sg.)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

vårsäd

varsǽ

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

varsǽ, –´n

vårsäd

sb.

(korn, havre, blandsäd)

M. f. 94. | År. blott sæ i denna betyd.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

vårsäd

vàrsǽ

(havre, korn, blandsäd).

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

vårsäd s.

varsǣ, -en, s.

ˈvårsädˈ = korn, havre

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

vårsädshalm

sb.

varsǽshálm

halm av vårsäd (havre o. korn). M. f. 94.

Nr 5008 Snedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

vårta, s.

vàrta

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

vårta s.

v$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$rta $\overset{2}{-}$or

v$\overset{e}{\text{å}}$rta

№ 312. **INGELSTAD**

Smedstorp M. Areskoug 1922.

vårta
sb.

vàrtta; =or f.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

ˣvårto

va̱rtó̱ n.

ull som klippes om våren.

Jfr ˣefterhöstto

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Ö. Holm

*vårto

va̰rtǫ́ n.

vårull;

vårullen var sämre än höstullen (ètorhøstatǫ́);

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

×vårto
sb.

va̰rtó̱, ––́ed

vårull

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

×vårtorra

vàrtóran bf. sb./sg.

vårtorkan

2. vàrtóran

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

vårvete

s.
varvé̲dda m., –´en

varvé̲dan han. vý̲sor bra̲.

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

vårvind

varvíŋ̱an (best. s̊g.)

varvíŋ̱an ḛ – ská̱rp (ka̱l);

nṳ́ va̰ – varvíŋ̱an kòm̱en

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

II

våt

da e. vót o ʃít. Vägarna äro våta och smutsiga / vót o blút våt och smutsigt (spec. t. ex. om betfält om hösten)

M. J. 77

Nr 4501. Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

Löderup. Ingelstads hd

våt

va̱d, voṯ, và̱da;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

våt.

vǭŭd . a.

jǫ̇́rnn e kǭú̆l
o vǫ̇̄ŭd o
lìdza pu.
ff

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våt

va̲d, vot̲, ˋ-a

vá̲d já̲r fuktig mark

m. f. 94

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug, 1962

Smedstorp

2)

våt
adj:

Superl. và̲dast

... dær som va và̲dast
(ɔ: ì ängen).
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

våt
adj.

vad

haun hada glad a blød våd

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våt
adj.

va̲d, vo̲t; ∸a

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

våt adj:

va̠d, vo̠t̠; và̠da

dɛ‿e‿vót̠ ma̠i‿ata
sá̠ mǿ̠d rài̠nana

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
M f 95 Åke Hansson 1971

) **våt**

vá̱dor jo̱r fuktig **adj.**

jord

m. f 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

v̲å̲t̲

va̱d, voṯ, vàda̱;

han‿sta̰r‿míṯ i‿få̱g-
drí̱vad, so‿han‿kan‿ìn̥ta
ṵdan‿blḛ‿vá̱d (M. f. 61)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

våt, a.

vad, vat

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

våt
a.

vot (obest. n. sg.)

sít o. vót sankt och vattensjukt

M. y. 00

Nr 4800. Ingelstads hd

H, Areskoug **1954**

Spjutstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våt

va̲t

M. J. 84.
1948.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug.

vad

våt

a.

vàða (obest. pl.) forts.

vot (n.)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1954.

våt
a.
forts.

ýnen dḛ‿ lṵa‿
me‿ vót ȁgonen
de tåras

M. f. 84

sǽn e‿ vád såden år
våt̰ (ɔ: av dagg) M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

våtarv

Se vattenarv(e)

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

våte pā om hōstan.

vọ̀ude pạ́r am
hǿstan.

beteckning för regnig
väderlek om hōsten.

vọ̀uda pạ̀r am
hǿstan sìa de
no folk kìmma o
e vouda

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

vålē.

vo̱l̄, -ˊed s.

vål̄vara, vål̄ska.

han drö́ʒʒər so mi̱èd vó̱l̄.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

vätt s.

vat̠, ´-ad

väta

han‿jä́t̠t̠‿u̠da‿i‿vä́t̠ad

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1971

Mf 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*vått
sb.

vot̠ n.

dryck, något att dricka

ráj̠ (Tillered) lı̰d ‿ gát̠ vót̠ ‿ ti ‿ mi, so ‿ ja ‿ kan ‿ bø̰ ‿ vá̠rm! / dḛ ‿ fiŋa ‿ tvòz̠ed ha vót̠ (något att dricka; om hástar).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

våtˉt;

vot, -´ad s.

vā̃tska;

de dyppta i vótad;

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

vålū;

vot̠, -́ld s.

vă̄lska,.

de s̀i̠a sv̀ølpa

am vót̠,.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

×våt̊t

sb.

vót̲ed (best. n. sg.)

vätska

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

vått.

vot̠, ´-ed s.

vãtska:

vót̠ed kal̠a de
for vàl̠ę.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

våt.

vo̠t̯, ˊ-hed s.

vaδen, vătska.

jė̠ me hu tou vót̯

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

vått.

vot̲, -´ed s.

vǎtska.

de kro̲von vót̲

det kråvn vått   d: brännvin.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

×vått
sb.

vo̲t, ´-ud

vätska, ofta: drickbar vätska, något att dricka.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

× våtē;

vot̲, -ads.

vātska;

so tá̱r en ɵu dɛ

vót̲ād;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

× vått

sb.

vot, ´ad

vätska; dryck

én máz vót (mjölk svagdricka o.d.) o én-bid brǿ. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

*vått

sb.

vóṯed (best. sg.)

vätskan

de lìtʒa so náṯ po tàpeståwen, so vóṯed (hā̃r'brygdeń) kone lìḻa (avrinna);

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

×våti

sb.

vot n.

fuktighet, vätska.

fòla av ‿ vót,
fulla av vätska.

M. J. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

˟văck

adv.

vek̲
bort

so- jitʒ- bòl̲an vek̲
so gick bõlden bort

M-f.00

Nr 4800, Ingelstads hd

H, Areskoug **1954**

Spjutstorp

×väck

adv.

vetʒ

bort

ga̰- vétʒ

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

K. 6. 72.

* vẵck
adv.

vek
bort, undan

ga̰ vék!; dḛ tȯ̰h stėnana
vek;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

vaẽk adv.

vak

bort

№ 312.

Smedstorp
M. Areskoug 1922.

INGELSTAD

våck
adv.

væk̲
bort, undan

ga vǽk̲;

laj vǽk̲‿an! Led undan honom! / sí̲n gar æd vǽk̲ (bort), dær som e kló̲vor (om våtarv).
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

*väck

vak

adv. bort

dḛ ta̰ dom (ɔ: grenarna)

~́ .

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

×väck

adv.

forts.

vetsg

M. f. 84.

1948.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug

våcka

vèʃʃa, wàta, vat vb.
{wā̀ta
l. (y.) vàkta, vakt

Pres. sg. ´or

han ‿ kom ‿ íŋ o ‿
wàta ‿ dòm. n. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

väcka
vb.

vèt͡ʒa

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

väcka

vœ̀jta impf. av vä̃cka

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

väcka

vàtaupſ av vœ̀tſa

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

vá̓cka

vœ̀tʃ̧a vắcka

impf. và̱ta, vœ̀ʃta

pf. va̱t, vœʃt

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211

våder

var n. 1. väder

2. aning

kàttan var.

ha var am nar

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211

vãcka
v.

vètʒſa

pres. sg. ˊ–or

(Åv. vàgna)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. våckare

s.

vàkara m.

våckarun

Nyare ord (1890-talet?)

J-s.

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

2. väckare

s.

vèkara

örfil

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

* väckgången

vɛ́kgá̲n

bortgången;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vāder, s.

vãred; b.f.

s. 212.

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads **hd**
M.Hörlén 1914 Exc.

väder, s.

vær/, ´-ad

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

våder

vœ̠r, n., v$\overset{1}{\text{œ̠́}}$red, pl. fattas,

1/ våder, våderlek, 2/ våder, vind.

1/ gra̠nt vœ̠r.

2/ v$\overset{1}{\text{œ̠́}}$red sta̠r pa̠.

Ingelstads & Järrestads hd.

J

Per Larsson 1897-98. № 305.

väder

vɑ̲r n., (även vaṟ)

väder

vaṟed : vädret

INGELSTAD

Ingelstorp

№ 312. M. Areskoug 1922.

väder.

vær, -́ad s.

ham ska enta vara
so ʃʒævorlét nor ham
e hus bĳnor dε e
bara fint fólk sam
e so ʃʒævorláta de
tora enta la vǽrad
tìta tε dam foran
de jamra dam.

de jèmra dam.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

vădeʀ.

va̱ʀ, -´ʟad s.

skùʟ̱aʀ (se skulla)

skọ́u̱ʟn ham skùʟ̱aʀ
so hǿj vi fouʀ vaʟ
èn̲ʀøȳ pu vá̱ʀʟad.

èn̲ʀəg pu

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

vãden.

væ̱r, ́-ed s.

dɛ skuḷa blø àṇed
v́æ̱r.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

väder

væ̲r, -´ed

1. väderlek

2. vind, blåst

jaᴗ jik ᴗ oᴗ kò̲ga iᴗ
vǽ̲red jàg gick och satte
näsan i vädret

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1956.

väder

vær, -´ed l. -´eð;

1) väderlek
hrọ̃ vṛ̃ skafạ̃ ànnd ~?

2) luft, atmosfär.
lùen fọ̃r ị̃ vǽrað
lågan slog upp i luften

Nr 8817. Hässleberga, Ingelstads hd.
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väder

væ̲r, -´ad

1. vind, luft.

2. väderlek

de ~ fàjta hånt som ~ hä́lst, ti ~ si̲òrna o ~ ~ vǽ̲red. de flø ~ hö́gt i ~ vǽ̲red.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

väder

va̲r, -́ud

1. vind, luft.

2. väderlek.

de ẽ jã grånt va̲r,

so dẽ kåna jå, det är

ju vackert väder, så de kunna

ju ([illegible] väder). J. 6. 72.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

vā̆der
forts.

vœ̲r, vœ̲́rəd

vā̆derlek; vind; luft.

tort vœ̲r, torr vā̆derlek.

de va̰ rò̲ged vœ̲r.

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

väder
forts.

dḛ ‿ hot̠a sa̠
i ‿ vǿ̠red , de
kastade på det här
oiset i luften (ɔ: med
dryfttråget). M. f. 75-
dḛ ‿ hoga ‿ t̠é po ‿ òr̠an ,
so ‿ s̄prant ‿ blǿ̠ad
rat̠ i vǿ̠rad .

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

vådar

væ̠r

„sa̠ vàn̠tar kan̠ gran̠t væ̠r“

309:1

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

vâder
forts.

han ‿ fa̰r ‿ vá̲rad på ‿ rẙgʒ̲en, han får vinden i ryggen (om en cyklist).-

M. f. 60.

vḭ ‿ ha̰ ‿ mé vá̲rad, vi ha medvind.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

väder

˙væ̲r ; –ˈad

äv. luft

t. ex. –ˈad jitʒu̲id

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

väder

vær, ´ad

″väderlek

da. lɛ̀na u. vǽrad, det blev mildväder.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

vãden;

vœ̠r, -´œd s.

vi fou àn̠ad vœ̠́r
fr rò̠vat ó̠van gá̠l;

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

våden

væ̲r, -éd

hώn̲t e vǽ̲red!

Nr 3437 Kvärrestad, Ingelstads hd

Maria Andersson 1938

väder

væ̱r, -´ed

et hìmla vǽ̱r

bǿ̱st vǽ̱r (jfrˣ bō̱s)

Nr 4285 b Kvärrestad, Ingelst. hd

Birgitta Kraft 1945

våder

vœ̱r, ˊ-ed

ã̄v. = vind ; nà̱ran vœ̱́r

hœ̱́r kåm̱or vœ̱́red ifrå i dá̱?

vœ̱́red på rýg̱g̱en = medvind

Nr 4285 b Kvärrestad, Ingelst. hd

Birgitta Kraft 1945

väder

vær pl. –

vãder

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

1)

väder
sb.

væ̲r, ´-ad

1. väderlek

2. vind, blåst

gránt vǽ̲r, bø̲st (elakt) vǽ̲r / flý̲, flý̲ tr ʃɕurkə

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

2) **väder**

màrknad, i máren bler. da sòlʒén (rspr-õrd) o gránt vǽr! sb.

Ropades av barn då de såg ett sträck fåglar (oftast kråkor) flyga uppe i luften. (Hört i Smedstorps stationssamhälle under 1900-talets första årtionde.).

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

3) **väder**
sb.

da blør må̱d
vǽ̱rad (mot vind). /
han hopa hǿjt i vǽ̱rad.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

vāder;

vœ̲r, –'eds.

de é̲ gránt vœ̲́r;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

vãder;

væ̲r, –´ad s.

de é̲ hɑ̲̀lia gránt
vǽ̲r;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

våder

væ̱r, -´ed

1) våderlek

2) vind, blåst

3) spec. betydelser, t. ex. ga̰ i ~ vǽ̱red, gå till våders, gå upp på ett tak, en stege o. d.

ja̰ ha̰ àbu va̰gad o. ga̰. i. vǿ̱rad (M. f. 68); hann sata̱ snüidan (nosen) i. vǽ̱red (M. f. 58)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

1

väder
(sb.

rena i vǽred

skjuta i höjden (t. ex. om barn som växer fort).

de‿rende. rỳselet i vǽred. n. ſ. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

vā̃der

forts.

so~ sodeᵤ

ànana sa o~ pèja ɪᵤ

vérad.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

våder

s.

vår

de e lynt vår i da.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorff 1878 Exp.

väder

var , -´ad

1. Väderlek

2. Luft

de‿ sate‿ ròmpan a‿

vãred

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

väder

væ̱r, –́ed;

1. luft; ja̱̰ kone ì̥te fa̰vǽ̱r;
de ḛ tʒǿlst o tø̱̀gled
ḛ –́ed;
2. vä̃derlek; nṳ́ e̱ 'd
grant væ̱r yíṉ̃;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

våder
s.
forts.

var

våderlek

da‿e̮‿dúit o‿tǫ́zt
var det år dött och tungt
våder

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

vàder
s.
forts.

rét̲ i‿vǽ̲rad
rakt upp (i luften)

rɷ̀n̲a fjæ̲̀ra, som‿stɷ̃‿
rét̲ i‿vǽ̲rad (på en
tofshȭna)
M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

1) × väderat
adj.

và̲rad

I uttr. som: ja ‿ ved ‿ ò̥ta, hont ‿ da ‿ e ‿ và̲rad (från vilket håll vinden kommer). / ja ‿ vesta ‿ ò̥ta, od

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

2) ˣvãderat

vkad ‿ hól (adj:

da ‿ va ‿ vàrad (från vilket håll vinden kom).

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

vœrbí̱den

väderbiten
adj.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

väderbiten

va̲rbɛ̰́dan
(äv. om föremål)

M. f. 04.

a̲, dén̲ ha̰‿sta̰d‿ù̲de
so‿làŋa, so‿dén̲ ḛ‿
so‿va̲rbɛ̰́dan. M. f. 04.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

×vădərflå
sb.

værflá̲ n.
vindkast, blåsighet

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

+väder flöjt
s.

væ̀dorfløjt
va⃗derflöjel.

(Första leden har rspr-form)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug.

M. f. 84.
1948.

väderfälle.

var fáḻa
trä̆d, som blåst omkull.

no de knä̀pta i
mǿ̜blo so-sa min
mȯ̜ṉ de e noḵ
varfáḻa.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

våderfålle

væ̠rfá̠l̠e, -eds.
trä̃d, som blåst
omkull.

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

väderfälle.

væfál̲a

träd, som blåst omkull.

Det knäppte i möbler, som voro gjorda av trä från 'væfála.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

vä̆derfälle.

værfáḷḷe, -ed s.
träd, som blåst
omkull. När det skall
bli storm, knäpper det
i möbler, som äro
gjorda av trä från
ett vådlack håll.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hc

Nils Bengtsson 1940.

väderfälleträd.

værfẹ́l̠atrẹ̠́, -eds.
träd, som blåst
omkull.
När det skall bli storm
knäpper det i möbler,
som äro tillverkade
av sådant trä.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

×vä̌derfä̌lleträ̌d.

var fā́l̠atré̠, -ld. s.

trä̌d, som blåst omkull. Fick man en mö̌bel gjord av ett sådant trä̌d, så knä̌ppte det i den, nä̌r det skulle bli blåst.

Nr 8634 Ö. Herrestad, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1938.

× vä̆derfälleträ̆d.

værfäl̠at̠ré̠, -ads. trä̆d, som blåst omkull. Det smäller vid vissa tillfällen i en bjälke, som är gjord av "værfäl̠e-tré̠."

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

× vå̃dergap.

værgá̱v, -lds.

Måsigt stålle.

de e et fà̱rlet

værgá̱v har e.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

vådegap

værgáv, -ed s.
blåsigt ställe i. skl.
mellan två längor.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

våderhatt
s.

best. f. vårhatten

stormhatt, växten.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorff 1878 Exc.

väderhål
sb.

værhúl n.

blåsigt ställe (passage)

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

văderhål.

værhúl̬, -lads.
blåsigt stălle.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

vä̃derhål.

værhụ̰́l, - ad s.

blåsigt ställe.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

vä̃derhål.

varhụl, -led s.

blåsigt stä̃lle.

di e et fạ̀sclat
varhụ́l han e.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

väderhål.

værhụ́l, - lds.
blåsigt ställe.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

väderhål

væ̰rhǻl̰

blåsigt l. dragigt ställe ;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

ˣvåderhårpa
sb.

và̲dorhá̲rpa f.
en slags ²sädesharpa
N. f. 94.
(Förladen rops.)

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

våderlek

sb.

vàdorlék, ˋ– – ˊan

Reprs-ord.

da‿barar‿sa‿pa‿
vàdorlêkan. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

vädermölla s.

væ̱rmy̱la, -n, my̱lor, -na s.

'väderkvarn'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

vädermölla

værmúlfa, - -́an, - -́or
f;

våderkvarn;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

vådermölla

værmúlla, ˊ-an f.

våderkvarn

n. f. 04

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug, 1962

Smedstorp

vädermölla

sb.

værmúlla, -´an, -´or, -´orna f.

väderkvarn

forbi en værmúla.

n.f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

vädermölla.

varmøjla, -an s.
-en, -na.

väderkvarn.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

vädermölla

və̰rmul̲a f.

vāderkvarn

--- en. və̰rmúl̲a, som brenda. áw (brann ner).

M. f. 58.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

vǎdermölla

væ̠rmýgla, f., -n; pl. -mỳglor, -na, vǎderkvarn. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

+ bådermölla

vørmýla f. 1) väderkvarn.

2) sla̲^{on} (v. 1) = "slå jul":

3) han̲ sla̲ en vørmýla bårt-ør bak̲en
= han tumlade bårt åt backen

jmfr. kalørbýta 2.

Nr 1~~12~~1. 21 Onslunda, Ingelstads hd
Otto Anderberg. 1890.

vädermölla

væ̲rmáil̲a f.

väderkvarn

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

vădermŏlla

vœ̲rmu´l̲a -or

vădĕrkvarn

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

vädermölla

vœrm$\overset{1}{\text{i}}$gla, f., -n, pl. -lor, -na,
1) väderkvarn, 2) i uttr. sla̲
vœrm$\overset{1}{\text{i}}$gla, hjula. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

№ 305.

Per Larsson 1897-98.

vãdermõlla

værmúḻa, - -´an, - -´or

vãderkvarn

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

vǎderpipa.

værp̱íva, -an s.

blåsigt stǎlle.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

vä̃derpigg.

værpíǥǥ, -en s.
moln, som uppstår
vid ˈskydrag.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

väderspigg.

værspígg, -en s.

kon-formig anhopning av moln kring solen.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

vä̌durpipa.

værpí̱va, -am s.
-or, -na.
Blåsigt stä̌lle.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

väderslukare

værslúgara m.
häst som slukar väder

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

våderslukare
sb.

værslùgara m.
(hippologisk term).
M. f. 94.
Uppges vara detsamma som krubbitare o. tryckare.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

väderslukare

værslú̱gara m. –s.
(häst som slukar väder)

(ɔ: dḛ‿fiŋa‿ìŋen à̱na ;
dḛ‿fiŋa‿ì̥nte ā̱nen o̱p)
M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

vă̈dersol.

værsǭ́l, -ln s.
-a, -na.

nor dan e værsǭ́la
e dan iblā́ṇ trǽ̣j
sǭ̀lą̃.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

vädersol

va̱rsɷ̱́l, pl. – –́ȯr;

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

vädersol.

væsó̱l, - ln -s.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

vädersol
sb.

værsǻ̱l

n. f. 94

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

väderspänd.

værsplǽnd. a.

de gnèjle hàstana
me en busvíga
nor, de vore vær-
spǽnda.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

väderstabbe
sb.

værstába m.

halv regnbåge, del av regnbåge

1. s. 94. | dær‿va‿én rajnbåga o‿én værstába.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

vǎderstabbe.

værstá̱bə, -bən s.
-a, -na.
halv regnbåge.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

vãdenstabbe.

vastá̱ba, -bns.

-a, -na.

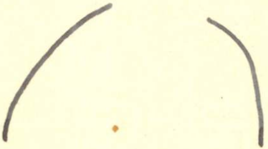

halv regnbåge.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939

× väderstabbe

sb.

værstába

ett slags molnformation kring solen ("bådade" storm o bøst").

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

vãdenstabbe.

værstáḇə, -ən s.

regnbåge.

værstáḇə de e dən
stàḵədə.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

× våderstabbe

pl. værstáb̲a

tecken på förestående oväder (då en stråle går uppåt från solen strax före nedgången).

Nr 4285 b Kvärrestad, Ingelst. hd

Birgitta Kraft 1945

väderstråk
sb.

værstrǫ́g, - ˊad

passage mellan två byggnader e. d., där vinden har fritt spelrum.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d
Hugo Areskoug 1963

vädja.

vẹ̀da, -´or, -̀a pl.
vẹ̀tlẹ el. vàlẹ.
a
vẹl̄ el. val̄.
2
bryna.
ja ska vẹ̀da lẹin.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

vădja;

vȧ̀da, -ór, -à pl,
vȧ̀tə, vȧt v.

bryna;
ja ska vȧ̀da
lé̱an;

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

vǎdjėstęn;

vȅ̱dęstę̱́n, -ę̊n s.

– a, – na;

brynstęn;

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

vǎdra.

væ̀ra, -̀ar, -̀a pl.
-̀a, -̀ad.

nor fj̀le værar kvíd
so bør di sàda.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

vādra

væ̱̀ra̰, -̀a̰r, -̀a̰ pl.
-̀a̰, -̀a̰d.

gala.

hǿṉsen væ̱̀ra̰ no
de sku jö̱̀ra̰.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1940.

vädra
vb.

væ̱̀ra, =
(om hunder)

væ̰ra ‿ óp vädra upp
(om hundar). han ‿
kana ‿ væ̰ra ‿ ó̲p ‿ ed.
M. f. 94,

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

vådra

vœ̀rfa , =

Pres. sg. -̀ar

vå̀dra efter ngt med lukten (t. ex. om hundar)

Syn. nà̱zma , lù̱ta ,

snà̱va

M. J. 84

Borby

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

× vådsten

wȩs̲t̲én^{1}, m., -en, pl. -a, -ana, brynsten. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

rīdur s.

r<u>ær</u>, ´-en; `-a, `-na

Mf 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

vädur
(x) vä̌r.

væ̱r, -´en s.
-`a, -na.

vä̌dur, bagge.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

vãdun.

vær, -´an s.

-̀̄a̰, -na.

bagge.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

× vãtur

va̱r, -´hn s.

-̀ã̰, - na.

bagge.

han byftt áw ma̱

hn va̱r.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

vãdur

va̠r, -́en, -̿a, -̀ana m.

bagge

ta - vá̠r låta sig be-
tä̃ckas av baggen

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vā̆dur
sb.

væ̱r m.; pl. ̀-a

bagge

R. f. 85.

da‿va‿nǫ́n̲, som‿la‿an‿vœ̱r pǫ́ (behöll et̄ bagglamm som avelsdjur).

R. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

ˣ~~v–ã~~ vȃdur

va̱r, –´en s.

–̀a, – na.

vādur, bagge.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

vädar

vœr, ´-en, `-a m.

bagge

M. f. 77

Lòderup

Nr 4501. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1955.

vådur

×vār;

va̱r, -´en s.

-`a, -na;

vādur, bagge;

àta̱ se̱ for va̱ren;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

vădur

× vãr;

va̱r, -´en s.

¯̀a, -na;

vâdur, bagge;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

×vãdur s.

2
vær, -en, -a, -ena. s

'vädur, bagge'

№ 317.
Ingelstads hd.
E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

vädur

væ̲r, -´en, -`a, -`ana

tæ̰‿´væ̲r låta sig betäckas
(om tackor)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

vădur.

væ̱r, -´en s.

bagge.

fo̱úrlæd ska

ta væ̱r.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

vădur

væ̠r ; -´en ; -`a

(bagge)

blḛ dæ̰ rǽ̠d for -´en ?

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

*vădur

vạ̈r, -´ln s.

-`a, -na.

bagge.

non vạ̈́rln e skọ̀rn, e de en bẹ̀dl.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

vădur

væ̱r, –́en, –̀a

(bagge)

fá̱rad to̱g vǽ̱r fåret
lãt sig betăckas;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

vădun.

væ̱, -́ln s.

-̀a̰, -ma.

bagge.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

1. vä̃dur
sb.

va̠r, ´-en; ˜-a, `-ana
m.

bagge

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

2. vädur

sb.

vadúr, -´en

ett slags mekanisk anordning för uppumpning av vatten. – En sådan fanns vid Smedstorpsgården. Hört under 1900-talets två första årtionden. Trol. inkommet med fabrikatet. J–s

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

vädur

væ̱r, –´an, –`a

–´an va̰ stòzh
de tog vǽ̱r (ɔ: fået låt sig
betäckas)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

×vädurgalen ×~~vargalen~~

værgálan, -gálad, -gálna. adj.

'brunstig om tacka'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

vädurgalen

væ̰rgá̲led obest. n. sg.
brunstig om tackor
de (fåret) ḛ ~ i dá̲

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

vädurhorn
sb.

vœ̲̀rahórn n.

horn av en bagge

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

vädurhorn

wårahorn, n.

(w här = v.), horn vari herden blåste.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

×vådurhorn ×~~värhorn~~ s.

²vœrahòrn, -end, pl =, -en.

'vödurshorn'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

vœ̱r^{1}á̱hɷ̱rn eller vädurhorn
v^{2}ǽ̱rahɷ̱̀rn, n., -ed, pl. lika
-en, bagghorn.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

vädurhorn

væ̱̀rahώ̱rn, ̀– – ́ed

bagghorn

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

vädurhorn

væ̱̀rahɷ́rn n.
horn av gumse

-hɷrn : den genuina formen torde vara -hɷ̱rn.
J-s.

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

Benestad

vädurlamm s.

vær lóm

lamm av hankön

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

vädurlamm

vœrlóm

bagglamm, lamm av hankön

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

vädurlamm

væ̰rlóm̲ ; pl. =

bagglamm, lamm av hankön;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

vådurlamm

sb.

værlóm n.; pl. =
bagglamm

... at værlóm, som ù̥ta
vàksta x).
n. f. 94.

x) vàksta, spe. form.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. **hd**
Hugo Areskoug 1963.

vädurlamm

vœrlóm n. ; pl. = ;
bagglamm ;
da ‿ byȝȝ vœrlóm av ált ihǿpa;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

vädurlamm × ~~vårlamm~~ s.

væ̠rlam̠, -ed, pl =, -em. s.

'bagglamm'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

vädurlamm

værlóm n. ; pl. = ;

bagglamm

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

vädurlamm

væ̰rlóm̲; – – ́ed; =; – – ́en

(bagglamm)

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

vädurlamm

s.

værlóm n.; pl. =

--- lagza - pá jimorlóm, som skola - bø - tu - får, o. ét værlóm.

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

vädurgalen

værgá̱len, værgá̱led, værga̱lna

brunstig (om får)

fá̱red e̱ værgá̱led

M. Areskoug 1926

Löderup Ingelstads hd. № 315.

×vådurgalen
adj. (forts.)

vargåled (obest. n. sg.) brunstig (om tacka).

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

vā̈durlamm

værlóm ; pl. = ; n.

mən̰ – fár han – jila 1) –
værlóm ósk. M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

1) kastrerade.

×vädurlamm

værlóm n.

bagglamm

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

våg :

vǝ̀ja gen. plur.

v i smsätt. vida vǝja ss. förstärkning

han går vida vǝ̀ja utan på hanom =

han är mkt dugligare än den andra

jmfr. Geijer Saml. Skrift. I:8 p. 68; 1855.
(Rec. av ~~[illegible]~~ Svenska fornsånger)

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

våg

vaj, ´-en m.

Hörup, Ingelstads hd

r 4446. Hugo Areskoug 1947.

vãg

væ̀jana (best. pl.)

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Ö. Hoby

væj̲

väg
forts.

en‿fi̲n vǽj̲ ifra‿hàli̲ŋa.

Nr 2725 Ö.Hoby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

vă̈g.

væ̱j, -́en s.

-̀a, -na.

den̠e vǽ̱jen gam te

hùb̠y.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

väg.

vaj, -´en s.

vàja, - na.

ja jitt nerod väjen.

Nr 4035 Kvärrestad, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1941.

väg:

vœjs genitiv i uttr. tɛ-vœ́js

Ls.

hàra tɛ-vœ́js = slarva i väg.
rensa åstad i ett arbete.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

vä̃g.

væ̇j, -´lən s.

-`a̰, -na.

vájən stour i ən
rakti glå̀riŋ.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

väg.

vaj el. vaj j., -´en s.
-`a, -na,
tilmlen vájen,

3275 Bollerup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

vǟg,

væj̲, -́en s.

-̀a, -na;

han e ìj̲a hul-

stǿ̱dor ̄pu vàj̲ana,

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

vāg
s.

vaj pl. -a

Gamla vaja å gamla vånner svidja itje gerna. ordspr.

Jfr. da. Gammel ven og gammel vej sviger ej. Ram. ud exc.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorff 1878 Exc.

väg

vaj, ´-en

vàjana (best. pl.)

ledmen vájen, utmed vāgen.

en dȍl vaj. — ʃitʃa i váj,

skicka i väg.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

vaj, ˊen

väg
Ao.

vaj, ˊan; ˋa, ˋana

vàjana
K. f. 85.

dær ‿ bø̃r ‿ isláv (isgata) po ‿ vàjana. / ja ‿ ved ‿ sél vájen húem. K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

vǎg.

væj̠, -´en s.
-`a, -na.
han ´kum̠ od væj̠´en.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

väg.

vaj, -´hn s.

-̀a, - na.

so ska han fyl̀ja väjhn.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1939.

väg.

vaj, -´lm s.
-ˋa̯, -vâ.
vǽjan svǽjor.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

väg, s.

væg̲/, ´-en; `-a, `-ana

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

104.

vaj̱ r. i pl. ²a våg.

våg

da̱fa̱ṉ r̂e̱sa 2̱ v²åja

2̱ nøṯ.

M. Areskoug 1926

Löderup Ingelstads hd. № 315.

l. v$\overset{2}{å}$j$\underset{\smile}{\underline{a}}$, -na; väg

vaj, m., v$\overset{1}{å}$jen, pl. v$\overset{2}{å}$ja, -na; v$\overset{1}{å}$g. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305

väg
forts.

vàja (obest. pl.)

han (ɔ: lantmätaren) skula‿meta‿óp, om‿de‿vā‿vàja, ēlor‿hat‿de‿va, (eller vad det nu gällde).

M. f. 76

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

væj, ˊ-an m. väg

den-lígzər jĩnast

və - væjan, den ligger gärat vid vägen.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. s. 63.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vā̃g,

vœj, –́ en s.

–̀ a, – na,

vœ̀jana ẹ bátor

–nú,

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

vãg,

vej, -´en s.

-̀a, -na;

en ìgnar for vejen;

M 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

vájen best. sg. väg

vàjana best. pl.

dɛ jík od vájen. De gingo längs vägen.

M. J. 73

Tomelilla

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

väg

vaj m.

da ͜ va ͜ lóŋ vaj. Det var lång väg.

M. f. 75

Ullstorp

Nr 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

väg s.

2
vœj, -en, -a, -ana. s.

'vög'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

våg

vœ̠j, -´en, -`a, -`ana m.
M. f. 68

i‿vœ̠́j i våg (M. f. 58);

knata̠ dḭ i‿vœ̠́j! pallra dig i våg (M. f. 58);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

väg

vaj̲, -´en, -`a, -`ana

i (företrädesvis) yngre dial.
någon gång vaj̲;

ál̲ váj̲ hela vägen

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

väg.

vạj, -ˊan s.
-ˋa̯, - na.

de nyttja hänta
vǟ́jan. dan e et
- sǟ́lat vanhụ́l
pu dān vǟ́jan.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

väg s.

va$\underline{\text{j}}$ $\overset{2}{-}$a

väg

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

vaj, -́an, -̀a, -̀ana m. — vå̀g sb.

(Pron. han).

M. f. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

)

vä̃g
sb.

da liggər ǹ̥ta
sá̱‿prasí̱s ("just")
ve stò̱ra vája̱n (ɔ: nå-
got avsides).
N-X-94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

)

våg
sb.

da va n̥ta ũdan
flís di hita hèla vágan
(så langt ner de grävde).
N. f. 94. | hár skola-
männgan (kvinnan) tad
vágan ? (retorisk fråga).
N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

)

de vá̱. váḻ pa

vảg
Sb.

vàja̱ (på vảg). M. f. 94.

dę (lammen) lṵa lòʒ̱a

vàj̱a i sǽ̱n. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

)

vā̀g
sb.

fúḻan (fölen) de‿
ga‿ lòŋa vàja, de‿e‿
forvíd̄na (nȳfikna). n.
f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. **hd**
Hugo Areskoug 1963.

vāg
s.

væj, ´-en.

vǽjen stỳran rát nén.

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd
I. Ingers 1953

väg

va̱j. ˊ–an

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I. Ingers 1953

vä̀g

vaj̲, -én

byggza ‿ en ‿ váj̲ anläg̀-ga en vä̀g

M. f. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

văg
s.

best. f. văjen

s. 20

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd
Marie Möller 1887 Exc.

väg

væj x) m.

vaj xx), -ən;

vāj xx), -ən | på hinsin

vájən.

x) K. J. 66.

xx) H. J. 79

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

vǎg.

vaj̜, -´en s.
-̀ ạ̌, -na.

dan e stω̄ra van̦hūl
pu vàj̄ana

Nr 4037 Hammenhög, Ingelst.s hd
Nils Bengtsson 1941.

väg

væj̲, ´-æn, ` -a, ` -ana

även vaj̲ etc., vilket uttal numera torde vara vanligast, även hos äldre personer.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

väg
forb.

po‿vàja, på vāg.

ja‿vá po‿vàja,
jag hade get mig åstad.

K. f. 88.

1948.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug

väg

da‿kóm īŋen‿väj förts.

det kom ingen väj (ɔ: måste förbli, där det var)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

väg.

vaj, -ən s.

-a, -na.

i malam væjən

o gøuvən.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

väg

vaj, -´an, -`a, -`ana;

l. vaj

i vaj, i vāg.

--- om dḛ jiya doras

éna vàja

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

väg
forts.

vajs (gen.)

dán han‿ fa̰r ‿ti‿ vájs,
den han for i väg.
da‿ va̰‿ ln‿ få̱rh (förfär-
ligt lång) vaj o‿ sỳ̱kla.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

våga
vb.

vàja, vàjde

tr. och itr

de‿vàjde ate‿nàlen ("nageln", efter små järnbultar, som var innitade i besmanstången och markerade skålpund och ort).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

vã̄ga.

vàja̰, ´–a, ̀–a̰ pl.
‾ ̀–dḛ, –t.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

våga

Pres. sg. vájor

M. f. 04

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1958.

våga

vɛ̀jja, -`de, -t

~ sá̲lte-brø̀ en lek, som tillgår så, att de två deltagarna ställa sig med ryggarna mot varandra och ömsevis "våga upp" varandra.

Nr 3680 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

väga av

vaja áw (vajor, vajde, vajt.
a̱wvajd, vaj) tr., väga af, af-
väga, genom vägande afskilja
en viss kvantitet af en vara.

vṟlen i̱ vaja áw et poz me̱l đe̱ mi̱.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

vågande

$\overset{2}{\text{å}}$ våjanke l. $\overset{2}{\text{å}}$ våja̯nke, n., -d, utan pl., $\overset{4}{\text{å}}$ vågande. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. M 305.

vå̃ga
vb.

nú̲ vǻjas. ed. jǫ́ (ɔ: räknas inte efter rymdmått l. styckeetal).

nú̲ må̲̀la. di. jǫ ǫ̀nte. nǫ́d̲, di vàja̲ ál̲ tiʒ̲́. / han vajor hǫ́nra ʒʒí̲la. M. f. 94.

Nr 5008 Snedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

våga
v.

vɶ̀j̲ȧ . vɶ̀jda . vɶjt

di skɶl̲a vɶ̀j̲a vέs̲t

(något värst)

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd
I.Ingers 1954.

våga, v.

våjå

s. 212.

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd
M. Hörlén 1914 Exc.

våga

v$\overset{2}{\text{å}}$ja l. v$\overset{2}{\text{å}}$ja̱̮ (v$\overset{1}{\text{å}}$jor, v$\overset{2}{\text{å}}$jde, våjt, våjd, våj) 1/ tr., v$\overset{4}{\text{å}}$ga. v$\overset{2}{\text{å}}$ja sa̱, flag; 2) intr., , v$\overset{4}{\text{å}}$ga = hafva vikt, tyngd. sa̱n v$\overset{1}{\text{å}}$jor bra̱ i̱ a̱r. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

vãga

vàj̠ja, -̀de, -t

e̮n tỳj̠a vajde fjȍ̠rtan

pωŋ̠,

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

vaḡa

vàj̱a̮ i fȫb.

vara pu vàj̱a̮.

vara på vāḡ.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

våga
vb.

vàja, vàjde, vajt
vàjde1)

tr. och itr.

Pres. sg. vájor
m. f. 04

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

1) M. f. 60.

våga

vàja, vàjda

da‿ vàjda et pɷz.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

văga vb

v$\overset{2}{\text{å}}$j̲a v$\overset{2}{\text{å}}$j̲dɐ vaj̲t

vãga

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

våga

vàg̲ʃa

K. f. 84;

pres. sg. -ór

tr. o. itr.

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

våga

vàja

den- kona - vaja -
tʒʒŭga skálpóʒ. Den
kunde våga tʒügo skål-
pund.

M. f. 73.

Tomelilla

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

vä̆ga, v.

væ̀ja, , væjt

pret. ptc. væjd

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

vǎga.

vàja̰, -ór, -̀å̰ pl.

-̀de̮, -t.

hon ska vàja ó̱rm.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

vãga.

væ̀ja̰, ´-o, ˋ-dæ̰, -t.

dæ vǽjo mìed.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

vağa

vàg̲a ; -̀de ; -t ;

pres. sg. -´or ;
" pl. = ;

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

×väg bonde

vàj̲abώ̲nɐ m.

landstrykare, vagabond.

Folketymologisk omtydning av ombildning av vagabond(?)

M. f. 84.

1948. Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug

vãgg s.

vägdʒ $\overset{2}{-}a$

vãgg

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

vägg

vɛgʒ, -´ɛn, -`a, -`ana

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

vägg
forts.

veg̲z, ´en, ¯a

Belagt som mask.: den̲
vég̲zen han ẽ ì̲lgad
(fuktdryppande)
M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

vägg.

vęgg, ´-ən s.

vęgga, -na.

dε va lid ifro vęggən.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

vǎgg.

vaʤ, -´ln s.

-̀ ă, -na.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

vägg, s.

vadʒ/, -́an; -̀a, -̀ana

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

vägg.

vhgʒ, –´ hn s.
–` a, – na.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1938.

vāgg, s.

vãggjanna; b. f. pl.

ggj = đʒ

s. 212.

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd
M. Hörlén 1914 Exc.

vảgg

vădj

(lảs vadʒ) 1-s

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorff 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägg II

Had e di som ståden allti på grong? Di e vådjana

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorff 1878 Exc.

vägg s.

vä<u>g</u>ʒ, ´-ən; `-a, `-na

K f 85

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

vägg

vedʒ, ´-en; ⁼a, `-ana^{tb}.

máisna ga‿íŋ r‿vèdʒana.
K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

vägg.

vuggʒ, ´-lm s.

-`a, -na.

dar va stìggʒa

pu vùggʒana.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

vǎggi

vä́gg, ´-an s.

`-a, ´-na;

fiọ́lan spẹ̀la sẹ́l

pa vä́ggan;

3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937.

vägg

vegʒ, ´-en, `-a, ¯-ana

…en östahétʒ, som-hęjnda på vegʒen. M. f. 60.

M. f. 75 – tʒórel vėste

M. f. 60. va vegʒana. M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

vägg.

vagʒ, -´ens.

-̀a̰, -na.

dan va lerslána

vàgʒa̰.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

vǎgg.

vęgg, -´en s.
-`a, -na.

dar hǽjor en klòḵa
pu v̄ę́ggen.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

vägg

vegʒ , ´-en

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Ö. Hoby

vägg

vedz ; -´en ; -`a

2726 Ö.Hoby Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1933-35

Örnahusen

vägg.

vęgʒ, -´ən s.

-̀a, -na.

vę̀gʒagnárən gnàṟa

i vę̀gʒana.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

vägg

vedʒ, -́en, -̀a, -̀ana

so‿ konn‿ de̮‿ ja‿ smída dom på‿ védʒen, so kunde de ju smeta dem på väggen (om talgdankar, pràsor).

Hörup, Ingelst. hd

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

vãgg

vedʒ, ´-en, ̀-a, ̀-ana;

tor me sit fàgra ȝedʒ
lokar bǿrnan oʒa védʒ
(ì unnder vãgg);

se vidare den under tor
anförda ramsan!

Nr. 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

vǟgg.

vẹ̄ǥǥ, ´-ens.

-̀ą, - na.

de berslω vẹ̀ǥǥą

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

vägg.

vadz̧, ´-ən s.

-̀a̰, - na.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelsta hd

Nils Bengtsson 1941.

vägg

vägʒ, ´-en, ˋ-a, ˋ-ana

dǣr ‿ vã ‿ skúmor

i ‿ vä̀gʒana

M. f. 79

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

vãggi,

vaʒʒ, –´hus.

–̀a, – na,

de le̠rslá̠ vàʒʒana,

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933

vägg

vhǵʒ, –́an s.

–̀a, – na;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

vägg.

vɛdʒ, ´-ɛn s.
`-a̰, -na.

Nr 4037 Hammenhög, Ingelsta hd

Nils Bengtsson 1941.

väggfast adj.

vęgʒ fá̱st

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

*våggägnarr

s.
vègzagnár, ≥ – ⊥ en m.

dȍdsur (en insekt i trȁvirke)

(ɔ: en‿sorts‿kräv, som‿sád ŋjan‿i‿végzen)

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

× vāgga-gran

best. f. vedjágranen

= kockerlockan.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorff 1878 Exc.

×vāggɛgnau.

vèdzagnár, -ns s.

dōdsur.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

ˣvägg-gnar.

vèg͡ʒagnár̥, -en s.

dôdsur.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

*va²ggāgnar.

vàggagnár̥, -an s.

dödsur.

vàggagnár̥an han gnàr̥a i vàggana

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

× vä̃gg-gnarr.

vàgʒagnár̲, -en s.

dö̆dsur.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

× väggägnarr

vèdzagnáren (best. m. sg.)

dōdsuret (i trävirke)
(ɔ: nar‿da‿va‿imod‿ånad
vør, so‿gnàrad i‿védzen,
so‿hø̀rdes den). M. f. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Åreskoug 1949.

×văggāgnarr
Sk.

vė̀dzagnár

timmerman, dödsur (insekt
i gammalt trävirke

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

*väggagnare.

vèdzagnáṛ, -en s.

dŏdsur.

vèdzagnáṛen gnàṛa

i vèdzana.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

vãgg-gnarn.

vèǥʒagnạr, - rns.

dõdsur.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

×vägg-gnarr.

vègʒagnár̠, -en s.

dödsur.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

×väggagnarr
s.
forts.

vàdzagnáren han - gnàrar, da - betydor - ombýte po - vã́rad (ɔ: annan vådarlek)

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads **hd**

Hugo Areskoug 1954.

×vä̊gg-gnarr.

vä̀gʒagnár̥, -hus.

dödsur.

Nr 4037 Hammenhög, Ingelst.s hd
Nils Bengtsson 1941.

v$\overset{2}{\breve{e}}$g̲zaknàjt m.; -a väggknekt

skăkta

Löderup

M. Arcskoug 1926.
Ingelstads hd. № 315.

väggknekt.

vɛ̀gzaknǽjt, -kn s.

-a, -na.

skämtsam benämning på skäkta.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1940.

vä̃ggrop

vàjagrǻv̲, ̀- - ́an, ̀- - ́a

landsvä̃gsdike;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

väggrop.

vàjagróv, ˋ- -ˊen, ˋ- -ˊor

landsvägsdike

han tʒørde o vèlte ~

ˋ- -ˊen.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

× våg-grut

²vå̊jagra̲ùd l. ²vå̊ja̮gra̲ùd, m., -en, utan pl., vä̆ggrus, för vä̆glagning lä̆mpligt grus. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

väggskåp.

vɛ̀dzaskǻ̱v, -ad ṣ.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

vä̃gg skåp.

vä̀gʒaskạ́v, - bd s.
- , - bn.

vä̆gg skåp.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

væ̀g̱jasmé̱ m

văggsmed
dödurit
(Anobium pertinax).

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211

väghål

vàjahúl, ˋ– –ˊad

hålighet på väg

ja‿ ska‿ lagza‿ stén
i‿ vàjahúlad

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

väghäst
sb.

vàjahést m.

häst som är lämplig
för vägkörslor

n. y. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelsta's hd
Hugo Areskoug 1964

vågkant

vàjakánt

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

vă̈gkant.

vɑ̀jakɑ̣́nt, -ln s.

-or, -na.

de fjǫ̀ra fǫ́rln

vu vɑ̀jakɑ̣́ntorna

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägkant

vằj̲akắ̲nt, –̀ – –́an, –̀ – –́or;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

vägkant.

v̲ä̀jaká̲nt, -tn s.
-or, -na.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

vägkant

vàj̲akà̲nt, ˋ- - -ˊen, ˋ- - -ˊor

tʒ̄ø̰r u̲íd ti ˋ- - -ˊen!

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

vägkassa

va̰gkás̲an bf. sg. sb.

Rspr-ord med anpassning efter målets accentsystem.

cn. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

vägkassa

væjkás̲a, -an

Nytt ord & begrepp

c:a 1920

7723.

Öraby

Ingelstads hd

1953

vägkorn

weiakorn (w = v, i = j). en avgift av en skäppa korn på hemmanet till länsmannen, för att han skulle godkänna vägarna. s. 53.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

vägkörsel

sb.

vàjatšǿrsla pl.

vägtransporter, landsvägskörslor.

N. J. 94.

dé hada jo̥rta nona vàjatšǿrsla.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

vägkörsla
sb.

vàjatʒǿrslor pl.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

väglagning
sb.

vàj̱alá̱gnɩŋ

n. f. 94.

Senare leden
rspr. påv.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

vàglagning

sb.

vàjalágniŋ

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

ˣvǎgalöpa.

vàjalụ́a

de sprunge vàja-
lụ́a : de sprungo
i kapp.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

×väglöpa
sb.

vằj̱alú̱a

I uttr. spriŋa‿vằj̱alú̱a,
springa ĭkapp.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

väjåluva em ^{2}×våglöpa

^{2}väjaluva och ^{2}~~vä~~jaluwa, väja-
genus obestämbart, användes blott i uttrycken ^{2}köra, ^{2}rija, ^{2}spriza, ^{2}luva ^{2}väjaluva, köra, rida, springa, löpa om kapp.

Ingelstads & Järrestads hd.

J.

Per Larsson 1897-98. № 305.

ˣvä̃glö̃pa.

vàjalu̯ía

spreja vàjalu̯ía.

springa i kapp.

sku ei spreja

vàjalu̯ía.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

× väglöpa

vœ̱̀jalú̱a

kapplöpning, ev. kappkörning.

1959. 3787. Glemminge. Ingelstads hd

×väglöpa
sb.

vàjalua

kappkörning

I uttr.: tygra ~ idka
kappkörning på vägar

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

ˣvãglõpa
sb.

vàj̲alúa (sic!)

kappåkning på vãg

fǫ̰gra ‿ vàj̲alúa

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

ˣväg löpa s.

vä̇ra lụ́ra

Kappkörning

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

× väg-löpa

köra "wejalua" (i kapp)

s. 6.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

1. ˣväglöpa.

vàjalú̱a

spre̱ŋa̰, rija̰ el.

fföra vàjalú̱a: springa, rida el. köra i kapp.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

2. ˣväglöpa.

væ̀jaluía

nor de sprìya væ̀ja-
luía sprìya - da - i
sälshåv - o so jálor
de om híkan ´dar
e vǽst.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils ... 1940

× vāglōpa

vàjalṳ́a i förb.
sprìŋa el. fʒǫ̇ra

vàjalṳ́a. springa
el. köra i kapp.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

ˣvãgalõpa
sb.

vàjalu̲a

i uttr. ʒʒø̃ra. vàjalu̲a, köra ikapp på vãgarna (M. f. 88);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

*vãglõpa

væ̀j̠alu̱a l. vä̀j̠alu̱a ;

i uttr. ru̱à, ʒʒø̱̀ra ~

rida, kōra i kapp;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

× vă̈glö̆pa.

væ̀jalu̲̇a

s̄priŋa, rija̰ el.

ʃʃø̱r̄a væ̀jalu̲̇a.

s̄priŋga, r̄ida el.

kö̆ra i kopp.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

× väglöpa s.

2
vajalùia

kapp

ɔ: kapplöpning

№ 312. **INGELSTAD**

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

× väg-löpa
s.

väjalua

kapplöpning på väg.

Springa våjalua eller omkapp.

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd
Marie Möller 1887 Exc.

ˣ ˝väglȍpa s.

˝väjalua

'˝väglopp'

˝kõra väjalua˝ 3347:1

'kõra i kopp'

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

P. Engzell 1938 Exc.

vägnar

^{2}vaʒna, m., brukas endast i obest. pl. i uttrycket ^{2}å̲le ^{2}vaʒna och ^{2}å̲le ^{2}vije̲ne ^{2}vaʒna, $\overset{ε}{\text{ö}}$fverallt, allestädes. J.

tøs, du̲ e̲ ^{2}å̲le ^{2}vaʒna ^{2}lijasàm̲ va̲n^{1}grø̲d.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

væ̀j̠na

văgnar

& al̠a væjna l̠ed l̠iasom vangré̠r.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

vǎgnar

v$\overset{2}{a}\underline{j}$na

vãgnar

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

vägren

vajré̱n, -´en

(vägkant)

ta̱ o- ga̰- hé̱n o. hág vaj-
ré̱nen! Gå bort och slå⁶
(gräset på) vägrenen!

M. 5. 04.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

× vågskytt

1
vaffut, m., -en, pl. -a, -ana, eg. västgöte; gårdfarihandlare från Småland eller Vestergötland. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

vãgskãl

vàj̱aʃá̱l n.

Detta ord saknas i S. v. Sk.
och motsvaras där av vred vrɛd̠.

J-s.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

vägskäl s.

v²æja∫·æ̀l, -ed, pl. =, -en. s.

'korrväg': där vägar stöta ihop'.

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. hy.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägskäl

vàjaʒál n.

M. J. 84.

1947.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug.

* vä̈gslo

vajslɑ̲́ (T. O., L.)

liken. sãmme vāg

dæ̰r jít̲ʒ̲ ḛn – –́.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Borrby 1938

Hugo Areskoug 1937.

H. A.

ˣvägslo
sb.
forts.

vajslǻ

en ~

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
H. Areskoug 1953.

* vägslo

vàjaslǿ, ` - - ´ en

liten smal väg.

meddel. född 1874.

Löderup (Hagestad) 1938
H. A.

315. H. Areskoug 1938.

ˣvägslod
sb.

vajslå'

dålig väg, väg som blott består av uppkörda hjulspår.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. f. 60.

×vägslod

vajsló̱

sämre väg (ofta bara två hjulspår över markerna)

en ᴗ vajsló̱

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

×vägslod

sb.

vajsló̱

sämre väg, ofta bestående
blott av ett par uppkörda
hjulspår.

K. f. 75

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

×vägslod
sb.

vajsló̱

samma väg, väg med blota uppkörda spår;

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949

×vägslod
sb.

vajslǻ

sämre väg (över markerna).

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

vägspår

vajspór (obest. pl.)

dær. bytʒ - jìva -
vajspór. dær. e. nona.
rälja vajspór.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1945.

vägspår

vœjspǫ́r n.; pl. =

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Õ. Holm

văgspår

vàj̲aspó̰r n.; pl. =;

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

vägsten

vàjastén m.

Möjl. skärval sten för lagning av väg.

M. f 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskong 1943

vägsten

vàjastḗn m.

sten som utmärkte, hur lång sträcka av (allmän) väg ~~som~~ varje bonde hade att laga.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug.

vägstycke s.

væ²jastɪ̀ʃʒa, -d. s 'vägstycke' [den del av en väg som bonden hade att underhålla]

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

v$\overset{2}{\text{å}}$jastètʃe n.; pl.– v$\overset{1}{\text{å}}$gstycke

vågstycke

M. Areskoug 1926.

Löderup Ingelstads hd. № 315.

vägstycke

vàjastíƺga n.

den del av väg som det ålåg en åbo att laga

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

r 4501. Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960.

vägstycke

vàjastíkk|a; pl. =

\` – ´an

vägsträcka (av allmän väg) som varje åbo hade att underhålla)/ dær ~ va ~ stèna ~ emelom ~ vàjastíkan. Det fanns stenar ~ mellan vägstyckena. N. J. 77.

Löderup

vägstycke

vàjastiʒ́a; ˋ- - ˊed; =;

del av väg, som varje gård (fordom) hade att underhålla

2726 Ö.Hoby Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1933 35

Örnahusen

vägstycke
sb.

vàjastíʃʒa n.

stycke av allmän väg som en åbo hade att underhålla.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

vägstycke

vàjastitʒa a

vägsträcka som en gård hade att underhålla

M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

vägtrumma

vajtróm̲a

ḛn ~, som vánud lø̲v

2̲.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

vägök
sb.

vàjaǿdz n.

häst som är lämplig för vägkörslor

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

våktare
sb.

vàktara m.

natvåktare vid herrgårdar
pær vàktara (dennes fader,
nels vàktara, hade varit
nãtvåktare vid Ingelstadsgården, själv var han grovarbetare).

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

väktare

vèktara m.
nattvakt vid herrgård

pi̯ær‿ vèktara (en person, vars far var väktare vid Ingelstadgården).

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våktare s.

våktare

"Nels vöktare"

4346:

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads hd
– Birgitta Kraft 1946. Exc.

väktare
sb.

vàktara m.

nattväktare vid herrgårdar.

M. f 94 m. fl.

(ɔ: han ga signal va klòkaslé̱tan).

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d

Hugo Areskoug 1963

väl;

ve̠l el. vel̠ adv.

han fi̇tj vel nók̠;

3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937.

1. väl

vel; trycksv. vel
(nog, troligen,)
'får man anta'

de‿ɛ‿hær‿vél.

håran skrépor‿vel
men‿sít.

dɛ́d knìgde‿de‿vel, det knöt de väl.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

väl adv.

va̲l

"prasten vìs̲ta va̲l àn̲ta.."

Sv. L. III:5:15

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

vāl

val

förmodligen

dḛ‿plyjdra‿val tóran
M. f. 65.

da‿vā‿dær‿val?, det
fanns dä̃r vāl? M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

väl
forts.

so‿ska‿dḛ‿gá̱

ha̱r o‿tro̱ li̱a vaḻ,

so skola de gå här och

"stampa" lika väl (i alla fall).

Nr. 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

1 väl

adv.

han‿søgte‿vál dåktor. Hon sökte väl doktor, men et.

M. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

2. väl
adv.

vḛl, vel
bra, väl

dí kamor ja̰ so vḛ́l
skú.

dḛ vore ịnte so vél
vända (ɔ: ej bortskämda).

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

val

1. vãl
adj.

vél e-dí, for‿nú gar-en (man, dvs. jag) gǻ-ēna (ensam i livet).

men‿vél vad (var det).

K. f. 85. / da‿vare‿vél

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vel (tryckst.) 2. väl
adv.

vel, vl̥ (trycksv.)

hæm - é - vel líd (en smula, något, t. ex. sjuk e. d.). K. f. 85. /

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

bevára ‿ me val for‿
o‿ kǫga ‿ súlt
aw‿ rìgnabǽr!

2 väl
adv.
forts.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

väl

ve̱l

vel, vl̥ (obet.)

dé gá̱r‿ve̱l, det går väl (för sig)
dí va̱‿vé̱l, det var gott och väl (M. f. 66)
dæ̱r hàde̱ ja̱ vel‿ɛtʒɛ‿brá̱, där hade jag det bra, det må jag säga (M. f. 68)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

väl.

val̲. adv.

vi fou val̲ go̲ú̯
i skul̲en val̲ kuta
kr̲ìva̰.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

vål.

vel̠

vi faur vel̠ ènreg
pu vǽ̠rld.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

väl
adv.

val

förmodligen

dá hada- de- vál.
Det hade de väl (förmod-ligen)

K. f. 71
Tosterup

Nr 7316. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

vål

va̱l

han va ǹ̥te vá̱l ópkom̱en

han hade inte vål kommit dit upp, han hade nåt och jämt kommit dit upp

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1956.

II   vå̏l

vé̲l i hà̲na   vå̏l i hå̏nder

gɑ̰ nun vé̲l i hà̲na gå

någon vå̏l i hå̏nder

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

vål
adv.

vel

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorft 1878 Exc.

väl.

vęḷ̆ adv.

gụ bevạ́ra mę vę́ḷ̆.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

väl.

väḻ adv.

de ve ja vä́ḻ.

Nr 4035 Kvärrestad, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1941.

vāl

vaḻ

du̯ ha̰ fá̱d pája̱na(:²) –
vaḻ? (ungefär éller hur?); —
han ḛ vàl ịte sá̱ há̱ga̰len²

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

va̰l, val̲ väl

val vl̥ (obeton.)

= förmodligen, nog;

han ‿ ha̰ ‿ val sta̲r lugn (lōn). so ‿ gá̲r ‿ ud

= väl, så går det nog.

so ‿ gá̲r ‿ ud ‿ val̲ ij̰én.

Hörup. Ingelstads hd

Nr 4446. Hörup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1947.

väl
forts.

da‿e̮‿vál
ò̇ʒanes, det
ār vāl unt.

Hörup, Ingelstads hd
Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

1)

vel̲ tryckst. (av. semifortis) vål
adv.

vel, vl̥ trycksv.

dḛ fiŋa-vel̲, di ànra má.
De fingo väl (ɔ: löss), de andra också. Ch. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

2) **vål**

adv.

de kømor vl̥ ǹ̥ta ut-
ríkas, i frá²:/ han vil jø
àla vál. / dḛ køna høga
so vál, som da hada vād
sàgad (om upp-
n. f. 94. / huggning av plank
ur stockar).

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

3) han va n̥̍te so‿ **văl** adv.

vál̲‿lè̲an (liden, tåld).
M. f. 94. | dær e val gót̲
o vál̲ nì̲a. M. f. 94. | da
há̲r‿ed val nók̲. Det har
det văl nog. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

vãl
adv.

vāll

s. 212

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd
M. Hörlén 1914 Exc.

väl

veḻ̰, svagtr. vel, vḷ̥

da̠ frỳ̠nte vel tø̠̀zorna
me nè̠žan;
han ḛ vḷ̥‿i̥te kòm̠en
inne?

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 **vål**
adv.

kona de vál fą na.
i rø̀nalsa, so kom drévad
igóŋ yjin. Kunde de vål
(bara) få henne (kon)
att röra på sij, så kom
förmågan att idissla igång
igen. Se närmare u. × dråp.
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

)

vål

adv.

dær e sáma bríd. vàl

Det är väl samma bredd.

M. f. 94. | dær e vál en gráv va ånan, men dí e jo hál. Det finns visserligen en "grav" (flisgrav) vid kalkugnen, men den består ju av "hall" (berghäll).

An. f. 94

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d

Hugo Areskoug 1963

våͣl

adv.

vel

dí bìgda ˬ di ˬ vál.

Det byggde de väl.*

M. J. Z. 3

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Tomelilla

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

) da ha gad nom vàl / Lav.

so vál i hàna. s. f 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

väl
adv.

væ̰l; svagtr. væl, vl̥
(troligen, sannolikt).

han̜ smal ‿ væl ‿ ıtú̠.
dæ̰r ‿ mè̠ntəs ‿ væl vı́k̠ad
som ‿ hélst, mest tæ̀ʒ̠gad.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

vãl adv.

vel

"de e vel en rikti slamsa
..."

3347:5

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
P. Engzell 1938 Exc.

väl
adj.

vel

gót o. vél gott och väl;
äv. fullt ut.

M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

väl

vel̰

adv.

dṵ ha̰ vel ì̥te táft‿en?

dḛ brùiḏa (bröto hn) vel

huìm̱a.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vål
adj.
forts.

vel

I uttryck som: da ‿ va̰ ‿ ǹ̥ta so ‿ vél ‿ vad

det var ej så välställt ur ekonomisk synpunkt, folk hade det inte så bra

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1954.

v̲ã̲l̲

a.

fólken va̰‿ǹ̥ta forts.

so‿vé̲l‿ved mãnniskorna
hade det inte så vãl
stãllet. — f̲îna alor‿vé̲l
alor‿brá̲, dí ḛ‿pras̲és
dasám̲̣a.

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

han‿tω‿vel‿
dṵ̀bor som‿spòrva

han (ɔ: sparvhöken) tog vål
duvor såvål som sparvar

vål
adv.
forts.

M. J. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

vå̀ldig

vè̀ldi ; pl. ` – –a

stø̱̀ra , vè̀ldia bá̱g

stora, vå̀ldiga brö̀dbak

M. f. 75

Ullstorp

Nr 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väldig.

vàḻdi . a.

husẹ́mius va
so vàḻdi ma
forkḻā́rŋa

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

vàldig
adv.

vèlde
vàldigt

en – vèlde ga̠ lokt
en vàldigt god lukt
(trol. mera tillfàlligt)

M. f. 84

*/

*/ Rspr-form
J-s

Nr 3600. Ingelstads hd

Borby

Hugo Areskoug 1955.

vãlgãrning
sb.

væ̰ljǽ̱rniŋ

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

vălgărning

velgœ̱́rneŋ

vãlgãrning

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

vălja

vàlj/a, va̱lda, va̱lt v.

pres. sg. –́or

blâddra i en bok; jfr 2. vãnda

han‿ vànda o‿ và̱lda;

han‿ ha̰‿ vá̱lt o‿ vént

i‿ bá̱gen hè̱la tí̱den.

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

vãlja.

vàlja̰, -´or, -`a̰ pl.

vàldḛ, va̱lt.

vãnda (bladen i en bok).

jà sedor o vályor i bógan.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

vãlja, v.

vàl̲ja, và̲lda, va̲lt

vàl̲jor, pres.

val̲j, imper.

va̲ld, pret. ptc.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

välja, v.

	pres.	pret.
sg.	vál̲jor	và̲lda
pl.	vàl̲ja	và̲lda
	vàl̲jan	và̲ldan
	vàl̲ja	và̲lda

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

× vãlja.

vèl̲ja, -´or, -`a pl,

và̱lde, va̱lt.

vãlva, vãnda.

han sedor o vél̲jor i bá̱gen.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

× vãlja.

vèlja̰, -ón, -ȁa̰ pl.

và̱lde̥, va̱lt.

vǎnda.

ha sedor du dán
o vélja i bå̱gen.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

välkommen

vǽ̠lkǻm̠en

vǽ̠lkåm̠en ijέn̠

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd
I.Ingers 1954.

välkommen

vélkómen

vélkómen nýarskóz etc.

(se u. nyårskung).

M.f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1940.

välkommen

vél kòmen

(som hälsning).

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1940

vãlkommen

válkɔm̲ɐn

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

vāl kommen.

vál̲kúm̲en. a.

vél̲kum̲en nýǫurkǫ́j

vél̲kum̲en h̄àra̲

ma flǽg o ma bǫ̀stẹ̃

ma gūt̲ kúrn i

hǫ̀stẹ̃ (lästes vid

första nyet på året).

Nr 3014. Valleberga, Ingelstads hd

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1940.

væ̀la

× vàlla

v. ast.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

välla

vèl̲/a

pres. sg. -ór

rinna, porla fram

d̲ǽr vél̲or da te̲ i
(rinner till)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

vålling

vèl̲iŋ, -̀-an

M. f. 75

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

vålling

và̱lıŋ ; ̀– - ln

№ 2725;1 **Ski**llinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

vålling s.

vàḻɔŋ, ˋ-en

nar‿de‿raịnar‿vàḻɔŋ,
har‿dan‿fàṯre àŋ̲en
ʒé̠

Nr10215 Ö.Ingelstad,Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

välling

²vē̜liŋ, m., -len, pl. vallas,
vălliŋ. I.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

vålling
sb.

vàl̲iŋ, ` -en m.

áj̲, áj̲ sa tʒàl̲iŋen, ja
brènda‿mr aw vàl̲iŋen
(del av barnramsa).

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

välsigna

pres. konj. velsîne

Gud velsîne är mad!

sades. när man kom in hos någon som satt till bords.

s. 8

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd

Marie Möller 1887 Exc.

välsignad
adj.

valsínad n. sg.

dær‿va‿so‿valsínad
ma‿mád (så välsignat
med mat, mycket rikligt
med mat, på ett kalas).
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välsignad

velsínada (best. n. sg.)

den velsínada rǿjned.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

välsignad.

velsí̱nad a.

de e so velsí̱nade
stω̱̍rt.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

välsignad;

vels̱ínad a

3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937.

vàlsignad

velsinade (best. n. sg.)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

vä̃lsignad.

velsí̱nad. a.

ba̱ra ja hade de
velsí̱nade fjyè̱lned
hjè̱ma̰. de e en
velsí̱nad mà̱nga̰.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

välsignad.

velsịnad a.

ja týftsa ente
de skuḷa dröja
so, velsịnada-læŋa
om.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

välsignad

valsínad (obest. n. sg.)

anv. som förstärkande uttryck.

et sont et valsínad (förfårligt) skràlane M. f. 58

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

välsignade
adv.

valsínade

(förstärkande frf. adjektiv och adverb) = förfärligt, rysligt

han går so valsínade tö́zt (om en häst)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

välsignelse

velsí̱nelse M.L.S.

dæ̰r ḛ gó̱s velsí̱nelse
där är Guds välsignelse, d.v.s.
där är rikligt med Guds
håvor, M.L.S.

Nr 8817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

vålsignelse sb.

valsínelsa

I ett uttr. som: guds-valsínelsa rikligt med mat (på ett gästabud). n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

välskött

adj.

vèl̲ʃút̲; pl. ˋ– ˊ–a

blà̲ŋka o. vèl̲ʃút̲a

(om hästar)

M. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

vält
sb.

valt, ´-an

den del av en plog, som välter upp jorden

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

vält s.

vält, ˊ-en; ˋ-a, ˋ-na

vändskiva på plog

Nr10215 Ö.Ingelstad,Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

m f 95

vælt, -en, -a, -ana. s. vält s.

'plogskivan dren välta s.a.s. upp jorden'

vælten va óse av træ

№ 317.
Ingelstads hd.
E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

vålt 1.

valt, -´en

ringvålt;

jfr rul (rull 2);

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads

Hugo Areskoug 1939.

vălt 2

velt, -´en

del av plog, vâl den del, som vâltar upp jordtiltan;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

vãlta

vàltʃa , vàlta , valt

pres. sg. ´-or

de̜ valta ʒhǿv̱ . ad ;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads

Hugo Areskoug 1939.

välta
vb.

vàlta, vàlta, valt

Pres. sg. ´-or
" pl. =

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

vălta

vàltta, vàlta, valt.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

vãlta

vàlta ; vàlte ; valt

pres. sg. váltor ;

" pl. = ;

dẽ konn ȯte valta omkól-
en (honom)

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Høby. Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

vãlta

---

vàlta, vàlta, valt;

fred valta – óm,
trådet vråktes kull.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

vålta

v.

vàlta, vàlta, valt

Impor. sg. valt

valt‿ né̱r lḛd‿ klǿ̱vor!

M. f. 00

Nr 4800, Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Spjutstorp

vãlta
vb.

vàltta, vàlta, valt

Pres. sg. ´-ar
Pret. part. valt.

da - valta - óp jaran
(vid plöjning). K. f. 85.

ẽn - va - ja - fórt vált.

Det skulle inte mycket till för att välta en (då man satt på mjö"ckpallen).
K. f. 85.

Nr. 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

vălta, v.

và̜l̠ta

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

vålta

vàltta , vàlta , valt

pres. sg. -ór

velta ‿ nér vålta ner
(t. ex. foder från hö-
loftet)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

välta

vèltfa , vèlta , velt;

pres. sg. ´–or;

dẽ – vèlta la̱sad po – gá̱ran;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

)

vålta
vb.

so váltor pláwan ti én sìa (vålter upp jorden bara på den ena sidan). N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

vålta

vàlfa, vàlta, valt

M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

vålta

vàlta , valte, valt

refl. ~ sḛ rulla sig, vältra sig på marken

hum vèltor ‿ sḛ (om ett fölande sto)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

välta sig.

vàḽta̰ sɛ, -´or, -̀a̰ pl.
-̀tɛ̰, -t.

vältra sig.

hæ̱ṣtḷn vá̱ltor sɛ.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

vältra sig.

vàḷta sẹ, -ˊor, -ˋa̰ pl.
ˋ-tḷ̰, - t.

vältra sig.

hés̱ten váḷtor sẹ.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

vâlta sig.

vàḷ·ta sε v.

vâl·tra sig.

hẹ́sṭen vẹ́ḷ·tor sε.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

välta sig.

vèḻta se, -´or, -`a pl, -`ta, -t.

rulla sig.

hés̱tən véḻtor se.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

x välta sig.

vàḻta sɛ, -´or, -̀ a̰ pl.
-̀tḛ, -t.

vältra sig.

hàṣtana e kvìffa tɛ o slàŋa dam o vàḻta dam.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads h

välva

va̱lt (sup.)

vàlva fat, tallriker o. d. upp och ner.

dḛ‿hada‿vá̱lt‿dȯm̱
óp̱ o‿né̱r.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

vãlva.

vù̱la̰, –´o, –a̰ pl.

vu̱l imperat.

ja har en tì̱ny te o vù̱la̰ hǻ̱ren pu

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

välva v.

valdes

'stjälptes, välvdes'

4344:11

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads hd

Birgitta Kraft 1946. Exc.

×vämja

vèmja, =

Pres. sg. ˋar;

känna (moralisk) avsky;

dí vèmjar‿ja̲ va̲.

en. kan‿ ŕe̲nt vèmja‿ vid;

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

vãmjas

vèmjas

kãnna vãmjelse, fysisk
l. (kanske oftare?) mora-
lisk avsky.

ja kan rént vèmjas
vẽd, jag kan rent av
kãnna vãmjelse vid det.

M. A. 84.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

vänjolig

v²ämeli v²ämeled, v²ämelia

vänjelig

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

vämjelig a.

v^{2}äm̲eli, -t, -ra

vämjelig

INGELSTAD

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Tranås

vă^{2}mjelig.

vàm̲ali a.

vàm̲alat n.

dȩ ser so vàm̲alat
u̲̇d.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

vãmjeli·g.

vàm̲eli· a.

vàm̲elet n.

hjédz de va vàm̲elet.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

vämjelig

vàm̲elit (obest. n. sg.) M. f. 88;

vàm̲elit væ̲r, otäckt, obehagligt väder;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

våmjelig

v$\overset{2}{å}$malì el. v$\overset{2}{å}$malìjor, m. och f.,
n. v$\overset{2}{å}$malàl, pl. v$\overset{2}{å}$malìja,
våmjelig. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

vàŋjelig

vœ̀malí̲ vằŋjelig

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

vä$\overset{1}{a}$mjelig

v$\overset{2}{e}$mele ; v$\overset{2}{e}$meled ; v$\overset{2}{e}$melia

vä̆mjelig

M. Areskoug 1926.

Löderup

Ingelstads hd. № 315.

vǎm̈jchig;

vàm̱ali a.

vàm̱alat n.

de vá̱ ln vàm̱ali

hò̱sta;

3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937.

vämjelig
forts.

dḛ – vora – mje̱d vèmalia
(avskyvärda, hemska; om
hundar).

M. J. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

vämjelig.

vàm̱eli a.

vàm̱elet n.

de e vàm̱elet.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

vèmalt̰ ; **vãmjelig**

vèmalat (obest. n. sg.)

de va̰ ~ o blḛ hilablést

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

vämjelig forts.

a.
vä̀male ; n. vä̀malat

ryslig, fö̀rfärlig, avsky-
vä̀rd

da va rǻlat o
vä̀malat

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug, 1954.

Borrby

vãmjelig

vèm̲ali

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vämjelig.

vàm̱ali . a.

vàm̱alat . n.

dɛ e vàm̱alat
nor hu bør gøgú̱g.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads h

~~Nils Bengtsson~~ 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våmjelig
a.
forts.

da‿ḛ‿nona‿vàmelia
(förfärliga, otrevliga) búinor,
som‿ìnta kan‿sälja en‿
litor‿mjǿlk x/

K. f. 88

x/ Kaps-form.
J-s.

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

vằmjelig

en vàmeli, rǽli a. forts.
lut en vằmjelij, otăək
lukt

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

II. vămjelig

en vàmeli lút (lukt)

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

vãmjolighet.

vàm̱ali hé̱d, -en s.
-or, -na.

han e de hǽ̱rada jängá̱s bí̱lorna de e num̱a vàm̱ali-hé̱dor.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

ˣvämmelig

adj:

vèmalet (obest. n. sg.)

avskyvärt;

de. ä. vèmalet;

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

vämjeligt
adv.

vèmelet

avskyvärt, ryslig

hum‿bar‿se‿vème-
let od, hon (sjön) bär
sig ryslig åt (då det går
höga vågor på sjön).

M. J. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

vämjeligt
adv.

vèmelet

avskyvärt, rysligt

dìna bar ‿ si ‿ vèmelat od.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

vämjeligt
adv.

vàm̲elad

da‿ lṵstar‿ vàm̲elad
ré̲nt. Det luktar alldeles
otäckt (förfär-
ligt otäckt)

M. J. 43

Nr 3600 Borrby Ingelstads hd
Hugo Areskog 1961

1961.

Borrby

×vämmelig
adj.

vèm̲eli

ur moralisk synpunkt frånstötande, rysansvärd, förfärlig.

hansas‿mó̲r va‿en‿
ræ̲li tzæ̲̀riŋ, en‿vèm̲eli
tzæ̲̀riŋ dan̲. M. J. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

×vämmeligt
adv.

vàmelat

förfärligt, rysansvärt

da‿va̰‿so‿vàmelat toŋt, det var så förfärligt tungt. M. f. 06.

da‿va̰‿vàmelat (moralisht förkastligt) jort aw‿dän. M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

ˣvämmeligt
adv.
forts.

de - sòra ṽèmalat,
de svuro ryslig t. M. J. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

*vämmeligt
adv.

vèmalet

avskyvärt, på en av-skyvärt sätt, på en moraliskt förkastligt sätt.

de‿va‿vèmalet gjort.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug.

M. 6. 84.
1948.

vän

væn̲ ; pl. ̀-or ;

vr̰ . blḛ ‿ snǽrt gò̲a vǽ̀n̲or
yǽn̰ (M. f. 68)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

vån, s.

van/, ´-an, ˋ-or, ˋ-orna

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

105

'vän
s.

M. vänner

Gamla vajå å gamla vänner
svidjå itje gerna. ordspr.

(Jfr da. Gammel ven og gammel vej
sviger ej. Anm. S. S–s.)

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorff 1878 Exc.

vän

ven̲ ; pl. -̀or

dḛ vore go̰vén̲or
de vore goda vänner;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads
Hugo Areskoug 1939.

vända

vèn̲/a , ˋ-da , -t ;

vena‿tór̲ vända toro (vid torkning);

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

vănda

vèn̲a, -`de, -´t

pres. sg. -´or ; imper. sg. vén̲
" pl. = ; " pl. vèn̲en!

só vén̲or hum líg̲g̲en om̲

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

2. vända

vàŋa, vànda, vant

vånda bladen i en bok;
blådera (jfr. vålja)
han vålda o. vànda.
han ha vált o. vánt
i bǿgan hèla tiden.

M. J. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

vãnda

vèn̲a, vènda, vent;

ven̲a‿óm̲ vãnda om;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

vända v.

vàn̲/a, ´-or, `-da, -t

K f 85 och m. f. 95.

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

vànda

vènfa, vènda, vant

pres. sg. ´-or

han ‿ hìzda o ‿ vèn̲a ‿ su
han hàmn aū vànda sìg

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

vånda, v.

và̲na

ván̲or, pres.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

vända.

vèn̠a̰, –ó, –à̰ pl.

vèn̠dḛ, vent.

ja e èn̠a̰ hou

ja vén̠o me.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

vända.

væ̀ŋa̰, ´ ər, –̀ a̰ pl.
–̀ da̰, – t.

i bet. vända i bok.

nɔ de sida o
væ̀ŋa i en bǫ́g.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

vãnda.

vè̠n̰a̰, ´-o, `-a̰ pl.
`-dḛ, -t.

sin so vé̠no sö̠ln
sɛ pu bí̠gln.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

vända

vèna, vènda, vent

Pres. sg. vénor
" pl. vèna

vena óm, vända om.
han kana ìnte vèna.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

vånda

forts.

vena. ti. fáŋa, förvandla till reda pengar – genom avyttring av en produkt.

.... o. vender ti fáŋa.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

vända

so‿vèndas‿han‿ forts.
ja̰ ner hær, så kom
han (ofta) hit ner, kom
hit på besök; vḭ vèndas‿
ja̰ hit ner dær. ja̰‿ véns‿
ja èljes dær.

Nr 4446. Hörup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1947.

vända

vèndes

pres. sg. vens;

ha sina vägar hos ngn; bruka vistas hos ngn l. på ngn plats; umgås hos ngn;

so vèndes. ja̰ ha̱r hi̱da, så hade jag mina vägar hit, gick ofta hit.

Nr 4446.

Hörup. Ingelst. hd.

Hörup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1947.

vända

vèn̲a , vènda , vent ;

pres. sg. –́or ;
" pl. = ;

vén̲a - ti - pɛ́ŋa ,

M. f. 79. förvandla till pengar (genom
M. f. 76. att sälja något).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1942

vènpa, vènda, $\frac{\text{vânda}}{\text{vant}}$

de slápa o vèna

so tī́t. De sluppo att vända så ofta med jordbruksredskapen.

M. f. 79

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

vändas v.

vàn̲as, vàndas, vants
vungəs

dán̲‿har vánts hár̲‿
i màg̲a ár̲

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1970

Pret. vàndes

vändas vb.

dán vàndas‿ vi mìad‿ma.
Honom umgicks vi mycket
med. K. J. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

vändas v.

^{2}vęn̲as ^{2}vęn̲des vęn̲ts

hålla till

Smedstorp №312. INGELSTAD

M. Areskoug 1922.

1)

vändas

vb.

Pret. Sup.
ѐndas vents

Pres. vens

'ha sina vägar dit l. dyl'
dær e mìj̲ed folk dær ha

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

2) vändas

vants ti hànom. Det
är mycket folk som sökt sig
till (gå till) honom (om
en anlitad skräddare). M. f. 94.
de vèndas‿ vél ihópa. De
umgicks väl. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

vändas

Pres. vens

I uttr som: dḛ. véns. shåv, de umgås med varandra.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads **hd**

Hugo Areskoug 1948

Pret. vändas

vèndas

umgicks, umgingos.

vḭ ‿ vèndas ‿ ten, vi umgingos med honom. H.

f. 72

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

vándas

Pret. vèndes   Sup. vens

umgås (i eū hus); ofta gå på besök i eū hus; ha sina vägar åt eū håll.

ja̰ ha̰ várken véns di̱d elor tì̱tad di̱k, jag har varken umgåns dār eller (ens) tītat dit.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

× vãndas;

vlans, vlans, vlèn̠das,

vlans dop.

umgås;

ja har àl̠ri vláns

i sá̠ma dam;

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

vḭ ‿ vèndas ì̥tə di̲d, vi hade ej våra vägar dit, vi umgingos inte i det huset.

vä̋ndas
forts.

vḭ ‿ vèndas àlu pɑ di hól̲ed. ḛn ‿ vèndas àlu ı ‿ lá̲v ‿ mɐ ‿ folk, man umgicks aldrig med folk. — vḭ ‿ vèndas àlu op̟ h̠ør.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

væ̀n̲as   vãndas

1) fãrdas

~~han~~ du e̲ ude o væns i da̲ ?

2) umgås.

han væns mì̲ær i da̲n̲ gá̲ren.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

våndas

Pret.:
vèndas

dẽ̜‿ vèndes‿ vel̠ ihȯv̠,
de̜ umgingos vãl.

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

vāndas

ude å vānnes
ute att fārdas

s. 211

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd
M. Hörlén 1914 Exc.

vañdas

vens

umgås (hos ngn)

dę̰ brṵga o véns dæ̱r;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

vändas

vàndas

umgingos,
vi vàndas did, vi
umgingos på den gården.
K. f. 66.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

I .

vändas

vens, vèndas

Pres. vens

vara ute och färdas och
rȍra på sij; styra kosan
åt

hær ‿ ẽ ‿ mèra folk
sõm ‿ véns här är mer
folk ute i rörelse (ute
och reser)

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

II.

vändas

vr. vèndes dīd vi hade vår väj dīt, gick dīt titt och tâtt (t. ex. till en gård; en familj som man umgicks med eller ofta besökte)

M. J. 84

Nr 3600. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1955.

Borrby

vindas ihop v.

vàn̲as‿ihuv

ungäs

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M p 95

)

vändning
sb.

da‿ va‿ val ‿ sá
i‿ vàniŋ. Det var väl så
ungefär. n. 4. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

vãndning
sb.

vàn̲iŋ

nώn̲ góʒ̲ blø̃r dær val
nωn sorts vàn̲iŋ ‿i‿ad.
(omslag i händelseutveck-
lingen). N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

vȁndning
sb.

vèn̲iŋ

... nar da e rájn i vèn̲iŋ (regn av vȁnta).
n. f. 94.

Nr 5008 ~~Smedstorp~~ Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

vändrygg
sb.

vànarýggz m.

vändteg på plöjt fält (ɔ: på ànan på ål plöjning). m. f. 94.

Jfr tvärrygg ds.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d
Hugo Areskoug 1963

×vändsel

sb.

vǻnsal

trafik av människor; det förhållandet, så många människor går och kommer vid en plats.

K. f. 96.

Smedstorp

Nr 5008. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

×vānga
vb.

Pret.

vàŋda

blāddrade, vānde blad i bok

n. f. 77.

Nr 4501. Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

vàŋa

+vånga

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

vãnja;

vø̀ʒ̠a, -´or, ˋ-da, -t;

en vǿʒ̠or sè va

ált;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

vãnja

væʒa ‿ mḛ ‿ áw ‿ ma ,

vãnja mij av med (M. f. 66);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

vǎnjȧ, v.

vàn̲ja

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

vã̆nja
forts.

Pret.
væ̀ŋda

M. f. 04.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

vånja

²veŋa ; -or, — ; ²vånde ; vand ;
vant.

vǎnja

M. Areskoug 1926.

Löderup

Ingelstads hd.

№ 315.

vàŋja;

vèja v.

han fȯ́tt vèja se;

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

vãnja

Pret.
vènda

de‿ vanda‿si‿jɔ‿áu‿
m̃ad, de vande sig ju av
med det.

Nr 2725 Ingelstads hd

Ō. [illegible]

Hugo Areskoug 1940

vãnja

vènja, va̲̍nda

Ofta refl. (vènja ‿ se)

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

vånja

^{2}venja l. ^{2}venja (^{1}venjor, ^{2}vænde, vænt, vænd, venj) tr., vånja.
^{1}venj grisen væ o ^{2}ēda grønt.

S. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

№ 305.

Per Larsson 1897-98.

vãnja

vènja, và̲ndɐ, va̲nt;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

vå̆nja a̲v̲

ven̲ja ¹áw̲ (ven̲jor, va̲nde, va̲nt, ¹áw̲va̲nd, ven̲j) tr., afvå̆nja; vå̆nja af. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

vänja sig av

venja si $\overset{1}{a}$w (venjor, vænde, vænt, venj) refl., vänja sig af. afvänja sig. S.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

vänlig

vènh ; pl. ˋ-a   a.

han‿ḛ‿snál̲ o‿vènh

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

vănlig

vènli , obest. pl. -a

di kòz̲alia e jɔ á̲lt̲id so snèl̲a
a vènlia.

(mor Çilluf)

ant. 1957 6807. Tyde, Ingelstads h̲d̲.

vänlig

vènli,

ä̆ x)

han‿ va̰‿ so for vénli,

han var mycket (förfär-ligt) vänlig. dē‿ vore ~~so~~‿ for‿ tʒǣra o‿ for‿ vénlia x) (De voro alldeles förfärligt rara och vän-liga.

x) Akut accent efter for.

Hörup
Ingelstad

Nr 4446. Hörup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1947.

vänlig

vànli

K. f. 66.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

vånskapas

vensk$\overset{1}{å}$pas

vånskapa

hum h$\overset{2}{å}$de vensk$\overset{1}{å}$pats lid
me nam.

M Areskoug 1926.
Ingelstads hd. № 315.

Löderup

vänster

vánstor

ti‿ vánstor, tii vänster.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. f. 60.

vänster

vínstor

vínstor o hǿjor ; dan vìnstra ō dan-
hø̀jra (om parhästar)
Numera vénstor

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949

vänster

vánstor

vànstra (best. f. sg.)

vi̮ den ˇ vànstra
dǿren (dor̆ren).

Nr 4446. Hörup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1947.

vänster

vánstor

den‿vànstra há̱nen.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

vănster

vánstor

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

vänster

1
vènstor

handväadning

de jørle han me en vènstor

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

vänster
adj.

Äldre vínstor.

Formen torde numera ej brukas men är välkänd av äldre personer.

Yngre vä́nstor.

Tjyra – te vínstor (citat).

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

vänster

vénstor

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

vänster

vä́nstor ;

på ~ sı̠̀a ;

den vä̀nstra sı̠̀an ;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

ˣvänsterhandad

a.

vènstorhánad

vä̋nsterhänt

(Jfr ˣkajhandad)

M. J. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

vänta

vènta, = , -`ad

dá̰ venta‿ dḛ - rájn.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

*vànsterhänd
adj:

vànstorhánd
vànsterhànt
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

vãnstran best.

2
vænstran

vãnstra armen
eller handen

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

vänstran
sb.

Äldre vinstran bf. sg. vänstra handen.

Formen torde numera ej brukas men är välkänd av äldre personer.

Yngre vänstran.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. **hd**

Hugo Areskoug 1963.

vänta

imper. sg. vànta !

vànta nú̲ l̲íd !
vànta l̲íd !

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I. Ingers 1953

vǎnta, v.

vànta, vànta, vàntad

vàntar, pres.

vànta, imper.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

vănta, v.

	pres.	pret.
sg.	vàntar	vànta
pl.	vànta vàntan vànta	vànta vàntan vànta

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

vänta

vèntta, =, -àd.

dḛ vènta na̲d .
M-f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

vånta v.

væ̀ṉtar (pres.)

ˈvāntarˈ

„sa̱ vàṉtar haṉ graṉt væ̱r“

809:1

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

vànta, =, vàntad vänta

pres. sg. –̀ar.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

vãnta

vèntta , = , -̀ad;
pres. sg. -̀ar;
" pl. = ;
imper. sg. vènta;
" pl. vèntan;

dá̱ fiŋa dḛ va snàl̠a o
bo̲ na vènta‿lì̱d;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

vãnta

vɛ̀ntta, = , –̀ad

om dær ḛ ḛn ø̱ɛ̀gɑ̱́r rkriŋ mɑ̱̀nen, dɑ̱́ vɛnta dḛ bø̱st (dåligt väder)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

×vãnten

vénten

i uttr. som: ×va i‿vénten, vara añ vãnta;

ja̰‿forstó̱ grant, va‿dæ̰r‿va̰‿i‿vénten, jag förstod tydligt, vad som var añ vãnta (M. f. 68)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

vãntrum
sb.

véntróm̲ (sic).

lãkares vãntrum.
(Nyare ord i målet).
K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

väntsal.

vàn̲tasȧ̲l, -ən s.
hypm skuḻa gou ẏy̲
i vàn̲tasȧ̲lən ō
tìta̰.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

vård
adj.

vær

y. værd

(vård en visst pris o. d.)

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

vå̃rd

adj:

væ̱r

væ̱̀ra (obest. pl.)

ja̰ ha̰ ‿ vad ‿ nè̱ra ma ‿ en ‿ smṵla ‿ jṵlklá̱p, for dɛ́ ḛ ‿ dḛ ‿ væ̱̀ra, bǿrnan;
(M. f. 58)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

vård
adj.

væ̲r; -t; ·-̀a

(om pris o.d.)

de hànla‿jǻ̰ ma gamla hèsta, som va ʒ̀ta vǽ̲ra‿nṵ̊d. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

1) vǽr, -t, ˋ-a **värd**

adj.

matérian (den uppgrävda jorden) dan va jo ịnta . vǽr o bre̮ uíd (på åkern). N. f. 94. | de e ịnta vǽra. N. f. 94. |

nǿd (i fråga om penningvärde). N. f. 94. | han va ịnta vǽr brøføan. N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

vård

adj.

vært (obest. n. sg.)

so. va̰- dí mèd vært,
dí va̰- gót.

M. f. 60

Nr. 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948.

vård

væ̱r ; væ̱rt ; væ̱̀ra

adj:

ha ḛ haem væ̱r?

da ḛ nok ì̥ta væ̱rt o forsǿdza ;

Nr 3600 – Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

vǎrde s.

vœ̱rde n.

vãrde

№ 312. INGELST

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

vārde

vàːrda

i uttr. va ĩ và̠rda ha
vārde, vara av vārde

træ̠ (3) krà̠nor ẽ i̊te
nã̠d ĩ và̠rda nu.
3 kronor ha inte något
vārde nu.

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

värde

væ̱̀rda

ˣlegza‿væ̱̀rda‿pa̱, sătta
vārde på, uppskatta.

-- ja̰‿la̰‿væ̱̀rda‿pa̱....
K. f. 72.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

v$\overset{2}{\underline{œ}}$rdɐ n.

vårde

vǎrde

M. Areskoug 1926

Ingelstads hd. № 315.

Löderup

värde

và̲rde n.

hun‿legʒor‿sant‿
và̲rde‿pa‿mẽ, hon
sätter sådant värde
på mig;

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

vårde
sb.

vàrda

de fa sata vàrda lid på fólked. De få vårdesåtta arbetsfolket litet grand. M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

värde

væ̱̀rda n.

pǽŋ̱ana va̰. r̥̀tæ ı væ̱̀rda
(hade gi något värde).

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

vände.

vä̱̀ndę̮, - eds.

de lagga inte vä̱̀ndę̮
på de gà̱mlę̮. de
bry sig inte om de
gamle.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd ;

Nils Bengtsson 1940.

vårde

vàrda n. M. f. 68

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

värde

vàrda n.

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

värde

và̱rdɐ

i uttr. legza ∼̀ pɑ̱ fasta
avseende vid

dɐ legzor ò̥tɐ hem̱ ∼̀
pɑ̱ ;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

vădehandling

væ̲̀rdahanlizor s.b. pl.

M. s. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

)

vãrdelõs

adj.

vàrdeløsa vàror.

m. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

värdelös

væ̀r.dalǿ̱s

M. f. 84

Borrby **Nr** 3600. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1955.

vārdelös

vàrdeløst (obest. n. sg.)

da. ẽ. ja. et. vàrdaløst jur, da. ẽ. ja. et hòrsadrø.

M. f. 04.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

×värelsa

våralsan best. sg.
husrummet, tak över huvudet

ja‿ trode‿ de‿ håde
båra våralsan (om de forna
fattighjonen på fattighuset)
K. f. 96

Smedstorp

Nr 5008. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

världs-berömd
adj:

vǽrds-berúmd

n. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

vãrjä

væ̀r̲ja

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

vǎrk.

vạrtʃ, -´tʃen s.

vạ́rtʃen kòmặr nor
ja dạ̀nsặr.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

värk.

væ̠rʒ, -´en s.

ja har vǽ̠rʒ.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

värke, s.

væ̲rtʒ/, ´-an

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

văĭk.

va̠iɣ, -´en s.

de foja vá̠iɣ am
de kùm̠a ɑ vɑ en
hùɣavál̠ta.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

vărk

vœ̲rtjʒ, ´-en

Jfr armvărk, ledvärk

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

vårk

ob.

va̱rtʒ, ´en
l. vartʒ

--- va̱rtʒ i. hã̱nli̱dorna|

--- so. ad. vá̱rtʒen ha.
kòma̱d. H. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

vărk

væ̱rtʒ̧ ; ´en

bå̰ra ja̰ slàpe den

ræ̰lje ´en!¯

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

värk.

væ̠ɣʒ, -´ən s.

ja e bakúm̠ən mə
vǽ̠ɣʒ.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

vårk

vø̱rk

vø̱rk ı‿ kné̱n

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

vãrk;

va̠rtʒ, -´en s.

ja har so mì̠ed
me vá̠rtʒ;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

vaĭk,

væ̠rfj, -ən s.

de̠na vǽ̠rfjən dan
fǿ̠ljor me,

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

vãik;

væ̠fʒ, –´ən s.

han é̠ bləkúm̠ən

mə vǽ̠fʒ;

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

vǎrk,

va̠eff, -´en s.

jà har va̠éff
i à̠mana,

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

vărk

væ̲rtʒ, -´en

l. værtʒ, -´en

det fŏrsta drickat (ŏlet) av
bryggden, innan jăst (jæ̲r)
tillsăts;

de skola smǽ̲ga
pω væ̲rtʒen,

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

värk.

værtʒ, -ên s.

folk e bekúmma
ma værtʒ.
gubēn blø dȯli ou
værtʒ nor han tøg
bȯrt stènana ou-
jetakulēn.

Nr 3914. Valleberga, Ingelstads h
Nils Bengtsson 1940.

vărk 1.

værtʒ, -´en

(tandvărk etc.)

værtʒ (J.O. en gång)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

vărk 2.

væ̲rʄʒ, -´ed, =, -´en

trõskverk, urverk etc.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

vārk
s.
forts.

væ̱rtʒ

jɛ̱̀davǽ̱rtʒ va̰ – và̱nlu væ̱rtʒ

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

vărka, v.

/ / væ̲rt

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

vårka

vårffa l. vårffa (vårffor, vårte, vært) intr., vårka. tanen han vårffor.

Äfven impers. de vårffor, det vårker.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

vārka,

væ̱̀rʒa, -ór, væ̱̀rte,
væ̱rt́,

dė væ̱̀rte mì̱ed,

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

värka

væ̱̀rtʒa , væ̱̀rlete

vid skoning av hästar

dḛ vǽ̱rlete aú kvé̱dʒad
(det mjuka partiet i hästens hov)

ósk

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

*värken s.

vḛ̀rtʒan

tyg med blångarn till varp o. ullgarn till väft

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

Mf 95

vårken
sb.

væ̀rtʒen n.
l. væ̀rken
vårkenstyg (hålften ylle o. hålften bomulls-garn). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

vărken

væ̀rtzen (bägge former ej belagda)

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

vãrken

væ̱̀rtzen
(en slags tyg)

~ va̰ smà̱lare en vàlmal;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

värken s.

v$\overset{2}{\underline{\dot{\text{œ}}}}$rʧʒen

värken,

(tygsort)

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

×värkenräcka s.

và̰rt̲ʒ̲anrét̲ʒ̲a

Längd av ×värken (= tyg med blångarn till varp o. ullgarn till väft)

Nr.10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

Mf 35

vāṙk full.

vaṙtʒ fóḷ a.

ha vāṙk.

ja e vaṙtʒ fóḷ.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

+ vārklig

vœ̱̀rfzeli . a.

jămmerfull.

han e so vœ̱̀rfzeli.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

vǟrld.

vœrd, ´-en s.

de e lid fì̱nara
i múŋen nù̱ en
de hā́ varid fò̱r
i vœ̱́rden.

Nr 3915 Ingelstorp; Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

vă²rld, s.

vǽrd/en, best.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

skrypa, v.

skrìva

värld

vårdan (best. sg.)

för ‿ 2 ‿ vårdan.

M. f. 58 Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

värld s.

va̱̰rd, ´-an

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

vărld;

væ̱rd, -´en s.

hǫ́u̯r ė̱n ska te sǿ̱t

i vǽ̱rdan;

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

vãild.

vạrd, -¯ən s.

dɛ va fọ́r ì
vạ́rdən.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

värld

vǿ̱rdan (best. sg.)

fó̰r ‿ i ‿ vǿ̱rdan, fōr̄ i
vārlden

dḙ ‿ brøjdă sı̱la drītʒa
fó̱r ‿ i ‿ vǿ̱rdan.

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949

värld
forts.

vá̱rden ; -gen. ˊ– s.

man‿ kånn‿ trá̱ den‿ va̱‿ vá̱rdens sí̱sta tĩ̱d.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

M. J. 01.

värld

vǽ̱rdan (best. sg.)

ı‿vǽ̱rdan i vårlden.

fóṟ‿ı‿vǽ̱rdan

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

värld

vá̲rdan bf. sg. sb.

há̲r i hè̲la vá̲rdan!
K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

värld

vǽ̲rdan (best. sg.)

f̰ór . ı̲ . vǽ̲rdan, för i världen;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

vǎrld s.

værd

ala vǽrslns da

vǎrld

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

1)

vårld

sb.

vǽ̱rdan bf. sg.

fór̲‿i‿vǽ̱rdan | har i

hè̱la vǽ̱rdan |

n. f. 94. | dær va en stì̱a

(gångstig) fór̲‿i‿vǽ̱rdan

(förr i tiden)

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

2) **värld**

sb.

de skola røja nom
aw vǽrden. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

)

vãrld

Lob.

han har bát
hǽr en goŋ i værden
(en gång i tiden).
m. f. 94. / i vǽrdens
tidor (emotionellt uttryck).
m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårld

værd

en. gæ̀kla kònstɛ
værd.

Anm. Trol. kan det också
heta ×værd som i grann-
socknarna.

Nr 4563 O.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

värld.

vœ̱rd, -´en s.

dɛ va fór i
vœ̱́rden.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

vărld

væ̲rd, -´en

de hade àl̲a vǽ̲rdens
sầ̲tor (sorter), jàm̲an
hade de̲ so.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

vårld
s.

best. f. våren

Hytjed e di grannaste i våren ?
Di e gul (guld) – gåta.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorft 1878 Exc.

vårlden

varden

fån i varden

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorft 1878 Exc.

världen

best. f. vården

fo̊r i vården s. 30.

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd
Marie Möller 1887 Exc.

vărldsens

vǽ̱rsens

vǽ̱rsens gω̱s himligt goa;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

vä̆rldslig

varsli'

varsli' ä̆ra, få̆fä̆ng' lä̆ra.

ordspr.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorff 1878 Exc.

vărma
v.

pres. varmor

Nr 46 Onslunda Ingelstads h

A.P. Onsdorff 1878 Exc.

1. **v̂ärma**
vb.

vàrmfa, ˋ-da, -t
a
Pres. sg. ˊ-or

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

2. vårma
vb.

vårmas

I uttr.: stå te vårmas stå på spisen för att uppvårmas (om kaffe o.d.).

N. F. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

2)

vàrma
vb.

da vàrmda, se jå knápt ʒélv (om en dålig spis e. d.).
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d
Hugo Areskoug 1963

vårma

den varmor lìa mỳad som en spís. Den ¯ (lam-pan) vårmer lìka myoket som en spìs.

M / 94

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstad's hd
Hugo Areskoug, 1962

Smedstorp

värma

va̲̍rma

M. f. 88;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

và̱rma

vãrma
vb.

Pres. sg. vármor

den‿ vármor‿ ja brá̱
(om en spis). K. f. 85. /
År. 'uppvårma'. ... ka̱r som-
de̱‿ kå̱ga‿ 2̱́ o‿ và̱rma‿ 2̱́.
K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

värma v.

vàrm/a, ´-or, `-de, -t

Mf 81

Nr10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

vãr̆ma.

vàr̠̆ma̰, -´or, -`a̰ pl.
-`dḛ, -t.

jà ska vàr̠̆ma̰
ld.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1940.

vǎrma, v.

vá̲rmor, pres.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

värma.

vàr̠ma, -´or, -̀a pl,
-dä, -t.
han fegg vàr̠ma
sä lid vä pùg̠en.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

vărma

vàrm|a, ˋ-de, -t

s̰o̰lvǽ̱r va̰ na̰r só̱len ˋ-de

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

vãrme s.

2
vårmɐ

vãrme, eld

Smedstorp

№ 312. **INGELSTAD**

M. Areskoug 1922.

1) vàrme, ⸗en K.f. 8.

vàrme, ⸗en m.
M.f. 98; K.f. 98

vårme
sb.

Åv. om eld o. glöder på
härden.

vàrmen va dǿ. Elden
var slocknad. K.f. 85.

hola vàrmen (t. ex. om en
spis). K.f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

2)

<u>vä̃rme</u>
sb.

vàrma, ` -en

en‿nø̃va‿vàrma "en nāve vä̃rme" (se u. <u>näve</u> o. ×<u>Gjunksten</u>).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

vårme

sb.

vàrm|a, ˋ-en m.

Åv. glöderna i en ugn; lana vàrma låna glöder från en granne (om en äldre tids förhållanden); åv. en lek.

de hòlde jå vàrmen (t. ex. om torvglöder i en ugn: höll glöderna vid liv). H. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

värme

và̱rma m.

frisk, gɷ̱ và̱rma, frisk, behaglig värme (i stugan).

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

vãrme.

vàṛmẹ̃, -en s.

sọ drø vàṛmẹn
op.

Nr 4036 Övraby, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1941.

vàrme
1-

varme

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorff 1878 Exc.

văṛme.

và̱ṛmḛ, - ən s.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vãṛme.

và̠ṛmḷ, -ḷn s.

vãṛme, eld.

và̠ṛmḷn han syns
hǿjt i vǽ̠ṛḷd.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

vǎrme.

vàr̠ma̰, -a̰n s.

dan forslȯun ìgja̠n

vàr̠ma̰.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

vārme

s.

và̰rma m.

M. f. 00

Nr 4800. Ingelstads hd

H, Areskoug **1954**

Spjutstorp

värme

vàr̲ma, -ˋen m. (M.f.61)

även eld i spisen, eld på härden; kanske den vanligaste betydelsen;

dẽ‿skola‿lḛ̀pa for‿vàr̲man (ɔ: stänga spisluckorna för att hålla elden vid liv?)

.. nãr dæ̆r‿vã‿lid‿vàr̲ma (glöder) ĩblán (ɔ: bland askan) ---

Jfr he̲da hetta;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

$\overset{2}{\text{vårmḙ}}$ r. vãime

$\overset{\vee}{\text{vårme}}$

M. Areskoug 1926

Löderup Ingelstads hd. № 315.

vã̊rme
forts.

vàrmen (best. sg.)

dá skola‿ dḛ‿ hòla‿ dóm ‿‿ vàrmen (ɔ: da° de hade mässling).

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948.

M. J. 60.

värme.

và̱ṛmẹ̰, -en s.

É̱ḷen ha̱ḷa de for
và̱ṛmẹ̰.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

va̋rme

và̱rma m.

d̰e‿sprù̱da và̱rma
i‿ó̱nan, de sprutade
vărme in iugnen.

Ȫ. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1940

värme

vàrma, ˋen

Åv. glöder, bränder i ugn.

--- at - tré, som - de - drā - ùd vàrman - mé. (om ugnstrakan).

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446.

Hugo Areskoug 1947.

vãrme

vàrma, -̀an

dḛ fàsta -̀an ma svæ̰rtor̲an,

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* va̋rna

væ̀rnfa, -̀an
bronskula på kreatur

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

ˣvärna

sb

væ̀rnor (obest. pl.)

M. f. 66

bromslarver under huden på nötboskap;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

ˣvãrnahål

væ̱̀rnahú̱l n. M.f.66

hål i huden på kreatur efter styng av ett slags fåfluga l. insekt

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

× vårnaknuta

vå̀rnaknudor (obest. pl.)

M. f. 66

bulnad i huden på nötkreatur efter styng av ett slags fäfluga l. insekt

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

vårnplikt
sb.

varnplíkt, -´an

(nyare ord med anpassning efter målets accentsystem). m. f. 94. | två-ingenjø̱ror, som - gorda varnplíkten. m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1964

vårpa

vàrpa, -̀ta, -t v.

Pres. sg. -́or

Nyare ord; ä. jòra "göra"

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

vãrpa

værpt
(sup.)
M. f. 65.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

vărpa ob

²vœ̊rpa ²vœ̊rptə vœrpt

ṽœrpa

Ö. Hoby

№ 312.

INGELSTAD

M. Areskoug 1922.

vä̋rpa

vàrpa, -te, -t

Jfr u. gō̈ra (jora – égdz).

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

vằrpa

Sup.
va̲rpt

(Rsprs-ord; genuint gòr̲a 'gằrá').
K-f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

vàrpa, -̀te, -t **vàrpa vb.**

Pres. sg. -́or
" pl. =

Nyare ord; ä. jòr̲a gàra.
de vàrpta jo po gúl̲en g̃ölven). M. Y. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

värphöna

væ̀rpehýg̰nor (obest. pl.)

M. f. 60
Nyare ord. Jfr äldre jòr̲a
i betyd. värpa
(ɔ: dḛ‿ ḛ‿ dø̀ktra h‿ o‿
jòr̲a). Jfr ×görehöns-

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

vårphöns

sb.

vårpahains pl.

(Förleden repr.)

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

vã́rre

komp.

vǽr̲a

Sv. L. III : 3 : 16

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

vāire;

vár̲e adv. komp.

vaist sup.

han sprá̲nt dē

váista han máta;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

vãrre

væ̀r̲e

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

vãre.

váṛa komp.

væ̣rst sup.

dɛ va dɛ vǽ̣rsta.
da vad vǽ̣rst.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

v̲ã̲r̲r̲e̲

vár̲a

ja̰ - ha̰ - in̥te jort vár̲a
fortr̲éd, en - ja̰ - kan - t̰ala -
óm̲ - ad (M. f. 68);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

våre

vá̱rh , væ̱rst

vårre vårst.

Löderup

M. Areskoug 1926.

Ingelstads hd. № 315.

vaře.

vár̠a

de bøttʒ vár̠e øtʒa
bát̠o.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

vå̋rre

vàr̲a

mi̲ad vàr̲a

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

vãrre

vá̱rh ; va̱rst

vãrre, vãrst

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

värre
adj.

vára

n. f. 94 m. fl.
de e vára en bína
(om getingar).

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

vårre

vàr̲a

ált vàr̲a o. var̲a.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

vãrre

vàr̲a

sı̲́n bytz ed mj̲ed vàr̲a;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

värre

adj.; adv.
forts.

vàr̲e

Vanligt i uttrycket: den ‿ è̲na vàr̲e än ‿ den ‿ ánra

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

vårst

superl.

varsta

"de varsta", 'det vårsta'

"... e de varsta som fins"

3847:4

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

P. Engzell 1938 Exc.

vàist.

va̱ist sup.
dɛ e vȧ̱ist o
rìja̰.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

värst

væ̱rst

da‿ vǽ̱rsta, det värsta;

da‿ ḛ‿ som‿ da‿ vorl‿
da‿ vǽ̱rsta ì̱glamǿ̱ʃʒ
(det värsta strŭnt).

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

vårst

i vársta fál i vărsta

fall

M. f. 04

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1958.

värst

væ̱rst

àlra væ̱rst, allra

värst

M.f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

värst;

væ̠rst

dar̠ é̠ inta so
vǽ̠rst lá̠nt;

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

värst

vœrst

de vœ́rsta det värsta.

fjúlned e- da- ålra vœ́rsta, bränslet är det allra svåraste (at̄ komma anskaffa och betala)

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

värst

vœ̱rst

da‿ vœ̱́rsta, det värsta.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

värst

værst

da. vǽrsta, det värsta.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

vārst.

væ̱rst · a. sup.
slǽjtan e vǽ̱rst
-sa rǿ̱vln am
de rø̱h ¯hùŋana.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

vărst

værst

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

vărst

vørst

vărst

№ 312.

Ingelstorp

INGELSTAD

M. Areskoug 1922.

vårst
adj.

den‿vǿ̱rsta
den‿vórsta

dæ‿lü̱or som‿den‿
vǿrsta pè̱nahá̱re (se u.
×pennhare). / déṉ han‿é̱dor
som‿den‿vǿ̱rsta vantrǿwlig
{storätare}.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

värst

værst

han‿ va‿ den‿ vǽrste i‿ skòlan han var den bäste i skolan

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

vàrst

varst

ǹ̥ta so‿várst‿tjǿk.

Inte så sàrdeles tjock.

M. f. 75.

Ullstorp

Nr 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

vãrst

værst M. f. 68

han e ite so værst gàmal;

den àlor værsta, den allra värste (M. f. 68); dær bøda nestan di værsta (ɔ: de sämsta människorna); M. f. 68; en møta skrigza o. springa o. slå kláʒ, de værsta en kune.

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

vãrst

vǽ̲rst

da vǽ̲rsta dat vãrsta

da bø̲̰r vǽ̲rst for

dom sàl̲̰a.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

vårst

a. forts.

Förstärkande i uttryck som:

da‿ va̰‿ som‿ da‿ vǿrsta 1)

sà̠lalǿ̠r det var (sagt) som

det vårsta sulläder

M-f. 84

1) Sic! Tregel vǿ̠rsta.

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

– "Vårstabbar" –

vårva

vàrva ‿ sv
taga vårning som soldat

dær ‿ va ‿ so mòga, som
vàrva ‿ dóm fōr (förr)

M. f. 77

Löderup

Nr 4501. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1955.

vãrva

vàrva; = ; -̀ad

den ė̱na drágen (drãgen)
ha̰ -̀ad sḭ.

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

värva

vàrva, =

vàrva‿si, ta vārvning

han‿vàrva‿si sin.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

vå̆rva v.

2
va̠rva si
ta

vå̃rva sig

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

varfa, =, –̀ad vårva vb.

vàrva-se antaga vårvning.
han la vàrvad ve hu-
sárana. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

vårvad
~~ad~~adj.

vàrvad; pl. ∸-a
-a-
(i krigstjänst)

dær va dé, som la vàrvada. M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d
Hugo Areskoug 1963

vāsa v.

v$\overset{2}{\underline{e}}$sa v$\overset{2}{\underline{e}}$ste v$\underline{e}$st

vǎsa

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

*väsen

sb.

vǽ̲sen, pl. =, ´-en

ett slags värlar på vävstol, fastsatta på insidan av ena sidostycket samt nedtill förbundna med tramporna, upptill med solvskaften.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950

väsen s.

vǽ̲sen

lattor träslår, som med snören förbinds dels med solvkäppar, dels med trampor på en vävstol

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kf 85

ˣväsen

vásen s.

våvtorm: en slags latter fästa vid insidan av vāv-stolens ena sidostöd och förbundna nedtill med vāv-tramporna, upptill med vāv-solven.

M. J. S. K.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

väsen.

vǽ̱shn

vävnadsterm.

de skul̠a sèl̠va
te vǽ̱shn.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

*våsen

sb.

vásen n.

en slags lattor på insidan av våstolens sidostöd, förbundna med tramporna och solskaften.

K. f. 71 Jfr *våsensförklåde

Nr 7316. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Tosterup

văsən.

vǽ̱sln

vävnadsterm, del av vävstol.

vǽ̱zln enl. H. Prahl.
dɛ fórklad dɛ e vǽ̱zln

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstad

Nils Bengtsson 1940.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

x väsen

vé̱zhn (böjda former ej belagda)

K.f. 84;

på nedre delen av vävstolens sidstycke fästa käppar, upptill sammanbundna med solokäpparna x/, nedtill med vävtramporna;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

x/ D.v.s. skaften.

×väsen

vásen

"ledstånger" på väv-stolens insida, ned-till förbundna med tramporna, upptill med kolvskaften.

dær, va, nta vásen po-mẽd gàmlå vɛ̀va

K.f.67

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1942.

våsen

vǽsln n. ; pl. —

best. f. pl. vǽslnen

smal ribba i en väv, förmedlar uppbindningen från kamporna till det undre solvskaftet.

4 à 5 stycken i en väv

M. Areskoug 1926

Ingelstads hd. № 315.

Löderup

2. vå̄sen

vés̲en 1) n.; vá̲sen 2)

ovå̄sen, larm

de‿va̰‿ed‿fà̲rled

vés̲en dḛ‿kana‿hà̲la.

1) M. f. 04.

2) M. f. 60 M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

väsen.

vǽ̱sln

vävnadsterm, del av vävstol.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

1. väsen

vés̲en n.

oväsen, buller;

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

2. våsen

vásen n.

lattor[1] i vävstol, sammanbundna med både trampor och soloskaft.

---

1) Listor l. ribbor vid insidan av vävstolens ena sidostöd.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

1. våsen

våsen n.

oväsen, larm

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

2. våsen

vásen n.

ett slags latter på vävstol, förbundna med tramporna och med solvskaften

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

*väsen

vásen n.

på vävstolens sidostöd fästa latter, som äro förenade med vävtramporna och vävsolven.

M. s. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

oväsen

s.

vǽsen n.

oväsen, buller

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

×väsens förkläde

vǽ̠sens fȯ́rkle, -ed s.

ett slags förkläde.

jfr. väsen.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

×våsensförkläde

sb.

vá̱sansförkla n.

eñ slags förkläde med upphöjda ränder

K.f. 71

Fosterup

Nr 7316. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

väsens förkläde

vǽ̱sens fórkla, -ad s.

ett slags randigt fö-
kläde.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

+ våsensförklåde

vǿ̱sans fórkla, -ads.

förklåde vävt med ränder.

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

k väsensförklåde.

vǽ̱stns fȯ̇rkle, -kds.

ett slags sandigt förkläde.

Ingelstads härad

Nils Bengtsson.

vä̆sensfö̆rklä̆de.

vǽ̱slensfȯrkla, - lad s.

— . , - len ;

randigt fö̆rklä̆de.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

vẵsensförklä̃de.

vǽ̠slns fȯ́rkle, -ld s.

— , – ln 7

randigt förklä̃de.

de va̠l vǽ̠slns fȯ́rkle.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

väsensförkläde

vǽsansfórkle n.

förkläde, vävt av tyg med tillhjälp av s. k. väsen.
(se 2. väsen)

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

Benestad

ˣvä̃sensfö̃rklä̃de

vä́z̲ensfórkla n. K. f. 84;

fö̃rklä̃de, vä̃vt med hjä̃lp av ˣvä̃sen (se d. o.);

Ä̃v. vä́s̲ensfórkla K. f. 84;

(Läs: vä́s̲ensfórkla)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

väsensförkläde
sb.

vásensförkla n.

förkläde vävt med hjälp av "väsen", ett slags lattor nederst på insidan av vävstolens sidostöd, vilka var förbundna med solvskaften.

Dt-f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×våsenskäpp

vásanstʒa̍pa (pl.)

stavar ingående i ×våsen

få vår

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

×väsenssked

vǽ̱sansje̱r pl.

(vävterm; den närmare betydelsen ej antecknad).

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

ˣvãsenskãpp

vá̱zenstʒė̱pa (obest. pl.) K. J. 84;

se ˣvãsen (delav vävstol);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

väska s.

vę²ʃ̱a f. pl. ²–or

väska

Ingelstorp

INGELSTAD

№ 312. M. Areskoug 1922.

vãska, s.

vàs̲ka

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

väska

vèʃa f.

y. vèska

Jfr resväska, ryggväska

M. f. 75:

... en vèʃa, som dḛ bòre̲ på rýggen.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

våska

væsan i uttr. gö ma v. n
= föra sladder.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

våska

sb.

vàsk/a, -an; -or

Rspr-lån; dt genuina torde vara taska. J-s.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väsnas

væ̀snas, =

föra väsen (oväsen).

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

våsnas

vb.

vàsnas, =

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

vãsnas

và̱snas , =

và̱znas

föra oväsen, t. ex. genom
att svärja och dombera.

han ‿ vã̱ ‿ láj o ‿ và̱snas.
o ‿ svó̱r.

M. f. 84.
1948.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

vå̀snas

v. forts.

và̱snas, = l. và̱žnas

dá̱ gá̱l-dı o. và̱snas

M. f. 84 | han gál o. và̱žnas o. kvädras (förde oljud)

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

vã̊ssa

vàs̲a, vàste, vast m. f. 58;
(vá̃ssa en penna)
di̮ ‿ kona ‿ ò̥te sà̲la vàs̲a,
dá̲ fik̲ ‿ di̮ ‿ gã̲ ‿ te ‿ là̲raran
o ‿ fã̲ ‿ dan ‿ vást, for ‿ dĩ̮ ‿
kona ‿ ò̥te sà̲la vàs̲a (m. f. 58)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

vâssa
vb.

vèsp, vèsta, vest

Pres. sg. -́on

T. ex. bryna lie

M. f. 94.

Jfr ×våttja

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

vässa

v.

vàs̱pa, vàsta

(t. ex. en blyertspenna; äv.
spè̱sa)
--- spè̱san elor - vàs̱an

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

väst

vest, ´-en, `-a

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. g. 60.

väst

vast, -'en.
(klädesplagg)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug.

väst
s.

vest, -´en, -`a

1)
dæ̰r ‿ ha̰ ‿ gæ̰d ‿ mṵlm̲árka
i ‿ vésten

M-f. 84 1) mallarier

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

våstan

vèstan

Nr 4285 b Kvärrestad, Ingelst. hd

Birgitta Kraft 1945

västan

vèstan

vèstan viŋ̱, va⃗stlig
vind. – da ̮ ḛ ̮ vèstan
va̱r, det a⃗r
M. f. 75 – västlig vind.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1940

västan

adv.

vèstan

víjen ga̰r ‿ ó̲p ti ‿
vḕstan det bli‿västlij
vind

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

våstantill
ad.

vèstantí
våsterut, åt väster

v. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

västanvind

vèstanviŋ l. vèstan viŋ

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

västanväder

vèstanvǽ̱r n.

västlig vind

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

väst.bål

sb.

vàstabu̲len bf. sg.

bålpartiet; i en väst.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

väster

vä́stor

M. f. 75:-

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

väster

vástor

vástor om‿býan ;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

väster
adv.

vä́stor

ı‿vä́stor. – ṵda‿på‿vä́stor västerut, trakterna väster om ´Ingelstads hd

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

väster

vás̲tor

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

väster

véstor

véstor - om kvarsta -
tjö̀rtja .

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

M. f. 00.

väster

véstor

s̱ín snr̰da‿ vájen lḛd‿
áw od‿ véstor̄ sedan

sneddade vàjen en smula av
åt väster

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

väster

véstor

ųda - pω ‿ véstor, väster-
ũt i Sydskåne.

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd
Hugo Areskong 1940

väster
sb.

vä́stor sb.

i vä́stor; rä́t̠ i vä́stor
M. f. 94.

på vä́stor i vä̀stra delen av Skåne (ungefär trakten mellan Trelleborg och Malmö"). häm va sä̀m̠onska på vä́stor
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

vástor

väster
adv.

i. vástòr. på västerut.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

väster

véstor ; best. sg. fem. neutr. vèstra

den vèstra làjan brenda né̱r.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1937.

× västergossing

vestorgåsiŋ, m., -en, pl. -a, -ana, måktig bonde från de vester om Ystad belägna håraden, den s.k. vestorlen.

Jfr. det i Bara hd. förekommande ystorgåsiŋ, bonde från ystorléen
ant. av J. J-s 1931.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

№ 305.

Per Larsson 1897-98.

västerleden

ves̠tor̠le̠n^{1}, m., förekommer endast i best. sing.; eg. vesterleden; namn på de vester om Ystad belägna häraden.

Ingelstads & Järrestads hd.

7

№ 305.

Per Larsson 1897-98.

västerleden

vesterlen

våsta delen av Sydskåne.

Sa likasom på vesterlen
vå två båra mal hêr en. s.5.

(delvis i uppa-form).

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd
Marie Möller 1887 Exc.

×västerlening

vestorlé̲niŋa (obest. pl.) person från västra delen av Sydskåne, snarast trakterna väster om Ystad.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

västerländsk

vastorlánskt n.
?
från trakterna av västra Sydskåne

Formen med -k- genuin?
J-s.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

I./ № 305. västerlänning

Vestorleniŋ, m., -en, pl.
-a, -ana, 1/ person som bor
eller är född på Vestorlen, de
vester om Ystad belägna häraden,
2/ djur, som härstammar från
denna del af provinsen, 3/ regn-,
hagel- eller snöväder,
från vester. Nǫr kǫmor en, som kommer
sam tar ijzmen [illegible] vestorleniŋ

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

västerlänning.

väṣ̱torlä̱́ŋ, -en s.

invånare på Väster-
len.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

västerlänning.

vestorlén̲iŋ|a, – – ˊ – ana

benämning på folket i Västerlen, d.v.s. västra delen av Sydskåne.

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949

vãsterlãnnig

vestorlén̲ŋana (best. pl.) folk från trakterna vãster om Ystad;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd.
Hugo Areskoug 1939.

västerlänning

vestorlén̲ɛŋ -en

person fr. västra Skåne eller från orter väster om Ingelstads hd.

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I.Ingers 1954.

västerlänning

vestorlén̲nga pl.

benämning på personer som
i närmast
bo) väster om Tomelilla
belägna trakter
... lágor ù̲de, dé
va vestorlén̲-
nga.

M. f. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

västernorr
adv.

vastornór

I sammanställningen i vastornór i nordväst.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

västerpå

västorpa̲
våsterut

M. f. 58.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

västerpå

véstorpȧ̱
vä́sternt, västeröver

M. f. 75-

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

väster -söder

vestor súnor

sydväst

Nr 4285 b Kvärrestad, Ingelst. hd
Birgitta Kraft 1945

~~~västgöte~~~

sb.

vaʒúet̲; pl. – ´a m.
(kanske oftast om kring-vandrande västgötaknallar).
N. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964
~~~

vä̆stgö̆ta,

vaɡʃ́t̲, -hn s.

-a, -na;

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

västgöte

veʃút̲

(kringvandrande västgöta-
knallar idkade förr ofta
gårdfarihandel i trakten)

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd,
Hugo Areskoug 1939.

västgöte

veʃjø̍t̠ -a

västgöte

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

västgöte

vegaut, m., -en, pl. -a, -ana, eg. västgöte, gårdfarihandlare från Småland eller Vestergötland. Äfven væggaut.

(+ vägskytt)

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

văstgötevadmal

veʃˈytavalmal

västgõta-vadmal

№ 312.

Smedstorp

INGELSTAD

M. Areskoug 1922.

ˇvăstlomma

vèstalåm̲pa, ˋ– – ⊥ an f.

văstficka

M. f. 75

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

× våstlomma sb.

ˈvȧstalȯm̲a f.
våstficka
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. **hd**
Hugo Areskoug 1963.

* vä̋stblomma

vèstalǫ́m̲|a, ` - - ´ an, ` - - ´ or

vä̋stficka;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

№ 305.

(v^{2}ås̱tra sig I.

v^{2}ås̱tra si̱ (-ar, -a, -ad)
refl., om vinden, gå till v^{2}åster, blåsa från v^{4}åster. J.

v^{1}iŋen han̲ ha v^{2}ås̱trad si̱.
Brantevik.

Motsvarande uttryck: ^{2}ø̱stra si̱, ^{2}sun̲ra si̱, ^{2}nø̱ra si̱ obrukliga.
I st. f. dessa säges han ga̱r ^{1}bid
han går ut [illegible]

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

2 västra sig
västra si II.

då vinden öfvergår till ostlig;
han går af, han går upp,
då vinden öfvergår till nordlig
och han går låg, han
går låg, då han öfvergår
till sydlig.

Brantevik. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.